

»I POKLONITE SE ONOME...«

Pouka za mlade

Jul, avgust, septembar 2011

Sadržaj:

1. Bogoslužjenje u 1. Knjizi Mojsijevoj: Dve vrste poklonika	4
2. Od uzdignutog do oborenog	13
3. Subota i bogoslužjenje	22
4. Veseliti se pred Gospodom: Svetinja i bogoslužjenje	31
5. Blago tebi, Izrailju!	40
6. Bogoslužjenje u pesmi i hvali	49
7. Bogoslužjenje u Psalmima	58
8. Konformizam, kompromis i kriza bogoslužjenja	67
9. »Ne uzdajte se u lažne reči«: Proroci i bogoslužjenje	76
10. Bogoslužjenje: Od izgnanstva do obnove	85
11. Duhom i istinom	94
12. Bogoslužjenje u prvoj crkvi	103
13. Bogoslužjenje u knjizi Otkrivenje	112

»I POKLONITE SE ONOME...«, Grupa autora
Broj 3/2011.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu
www.subotnaskola.org

Odgovara:

Igor Bosnić

Saradnica na ovom izdanju:

Tamara Babić

Izdaje:

TIP PREPOROD, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski,
11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca priprema mr Radomir Grujić

Štampa:

»Preporod«, Beograd, 2011.

Tiraž: 350

Na osnovu mišljenja Republičkog sekretarijata za kulturu SRS broj 413-133/72-02
od 19. III 1973. godine oslobođeno plaćanja osnovnog poreza na promet

Kako da dobijete najviše iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba da znate

Biblijske pouke za mlade zasnovane su na uverenju da je Božja reč sila koja menja i da je grupno proučavanje važan način dobijanja te sile. Svrha biblijskih pouka za mlade je da se mladim adventistima sedmog dana pruži sredstvo za predano proučavanje zajedničkih tema o kojima će moći da razgovaraju svake sedmice u subotnoj školi. Mnogi koji proučavaju biblijske pouke za odrasle otkrivaju da ovo izdanje za mlade obogaćuje proučavanje biblijskih pouka jer one obrađuju iste teme i zato mogu da posluže kao dodatno gradivo.

Četiri stotine mladih adventista učestvuje u pisanju biblijskih pouka za mlade svake godine. Široki izbor i povremeno ponavljanje sadržaja odražava veliku raznolikost njenih pisaca širom sveta i kako oni pojedinačno doživljavaju temu koju proučavaju. Štampa se oko 70.000 primeraka biblijske pouke za mlade.

Smernice za proučavanje

1. U molitvi otvorite svoj um za vođstvo Svetog Duha dok proučavate.
2. Biblijski izvori na kojima se zasniva pouka za određenu sedmicu štampani su boldiranim slovima u delu pouke nazvanom »Logos«. Pročitajte sve tekstove.
3. Biblijski izvori za određenu sedmicu obično su podeljeni na delove na stranicama »Logosa«. Pri proučavanju ovih delova pažljivo pročitajte biblijske tekstove koji se nalaze pored naslova pre nego što pročitate komentare ispod tih naslova.
4. Čitajte druge delove tokom sedmice sa stanovišta koje ste stekli na temelju ličnog proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imajte na umu ciljeve pojedinih delova biblijskih pouka:
 - »Uvod« – oblikovan tako da podstakne vaše interesovanje i usmeri razmišljanje na temu sedmice.
 - »Logos« – vodič za direktno proučavanje biblijskih tekstova za tu sedmicu.
 - »Svedočanstvo« – stavovi Elen Vajt u odnosu na temu pouke.
 - »Dokazi« – pristup pitanjima koja su postavljena u pouci s istorijskog, naučnog, filozofskog ili teološkog stanovišta.
 - »Primenam« – kako da misli izložene u pouci primenite u svakodnevnom životu.
 - »Razumevanje« – lični stavovi u odnosu na pouku, a svrha je da podstakne na dalje razmišljanje i razgovor.
 - »Istraživanje« – obaveštava čitaoca o mnoštvu podsticajnih, kreativnih načina za istraživanje teme sedmične pouke.

Biblijske pouke za mlade i Crkva: Biblijska pouka za mlade je odobrena od strane Generalne konferencije. Ona podržava verovanja Crkve adventista sedmog dana. Ipak, njen sadržaj ne treba smatrati službenim izjavama crkve.

Pouka 1

od 25. juna do 1. jula 2011.

Bogosluženje u 1. Knjizi Mojsijevoj: Dve vrste poklonika

»A kad se Jakov probudi od sna, reče: zacelo je Gospod na ovom mestu; a ja ne znah. I uplaši se, i reče: kako je strašno mesto ovo! ovde je doista kuća Božja, i ovo su vrata nebeska« (1. Mojsijeva 28,16,17).

25. jun 2011.

BEZ TEKSTA

UVOD (Psalam 150,6)

Su

Komični skečevi iz Diznijevih filmova, vesela svirka na ukuleleu (havajskoj gitari) i stihovi koje recituju nadahnuti umetnici sadržaj su večerašnjeg šou programa u kome nastupaju talenti. Čak ni ja, sušto oličenje amaterizma, nisam mogla da odolim mogućnosti da izvedem nešto sa svoje strane. Mada, volela bih da sam malo više vežbala. Ali, suviše je kasno za »ono što je trebalo«. Nastupam posle ove grupe.

Očajnički pokušavajući da sredim misli, proučavam četiri devojke na sceni. Svaka od njih nosi tamne farmerke i crnu košulju. Stale su u jedan red okrenute prema publici i pognule svoje glave. Muzika počinje. Jedna devojka stupa napred. U savršenoj sinhronizaciji sa glasom snimljenim na traci, njene ruke počinju da izvode koreografiju koja »peva« uporedo sa melodijom. »Blagosiljaj Gospoda«, prolama se iz zvučnika. »Blagosiljaj Gospoda«, govore njene ruke. Zvuk se pojačava. Njeni pokreti se intenziviraju. Njene ruke i dlanovi »hvataju« i »oblikuju« vazduh ispred nje. Sa gracioznošću i ubeđenjem ona dočarava stihove na jeziku znakova. Dok raspoloženje raste, prvi stih biva nadjačan vatrenom pesmom hora. Ostale tri devojke stupaju napred, zaustavljaju se i podižu svoje ruke visoko u jednom harmoničnom pokretu dok bez reči uzvikuju: »Blagosiljaj Gospoda, o dušo moja, blagosiljaj Gospoda!«

Ova pesma nije »otpevana« uzalud.

U jedinstvu namere i zajednici duha, one »viču« ka Gospodu i veličaju Ga zbog Njegove dobrote. Posmatram kako svaka od njih izliva celo svoje srce u ovih nekoliko trenutaka hvale i čeznem da budem tamo sa njima. Volela bih da mogu tako da slavim Boga, celim srcem. To je pravo proslavljanje. To je podizanje svetih ruku. Delovi psalama naviru u moje srce. »Pevaj Gospodu sva zemljo!« »Dobar je Gospod« (Psalam 96,1; 116,5).

Ova pesma i ceo šou završava se suviše brzo. Za tren oka veče je prošlo i svi krećemo nazad u svoje spavaonice, časkajući o tome kako je program bio lep. Iako život ne okleva da se ponovo obruši na nas, a muzika i uspomene uskoro bivaju zatrpane ispod gomile domaćih zadataka i hrane iz kafeterije, ova pesma nije »otpevana« uzalud. Trenuci hvale, koliko god kratki bili, predstavljaju gradove na gori, so pomešanu sa zemljom. Bogosluženje iz dubine srca privlači druge i usmerava ih. Ono daje ukus i smisao životu. »Sve što diše neka hvali Gospoda« (Psalam 150,6). Ove sedmice, dok budemo proučavali dve vrste poklonika, razmislite kojoj vrsti vi pripadate.

Melisa Brecke, Entre Rios, Argentina

Sudbonosni pad (1. Mojsijeva 3,1-13)

Sam početak Biblije (1. Mojsijeva 1 i 2) kao i sam njen kraj (Otkrivenje 21 i 22) opisuju Božje carstvo kao mesto u kome vlada pravo bogoslužjenje. Sve što se nalazi između ova dva dela, opisuje Božji sukob sa jednim stvorenim bićem koje želi da bude obožavano. Taj neprijatelj nastavlja da radi na ostvarenju svoje sebične ambicije i da promoviše samoobožavanje. U trećem poglavlju 1. Mojsijeve, Adam i Eva podležu njegovim lažima. Spor oko toga da li treba obožavati Boga ili sebe same muči ljude sve vreme još od tog sudbonosnog pada. Od početka vidimo dva vrlo različita tipa bogoslužjenja – pravo koje je zasnovano na veri i lažno bogoslužjenje zasnovano na delima.

Pogrešno shvaćeno bogoslužjenje (1. Mojsijeva 4,1-4)

Na osnovu 1. Knjige Mojsijeve, očigledno je da greh vodi u smrt. Sukob između Kaina i Avelja obuhvatao je nerazumevanje svrhe i uloge bogoslužjenja. Kain nije ozbiljno shvatio Božju zapovest. Mislio je da može da zameni Božje zahteve svojim sopstvenim idejama. Njegova žrtva nije bila prihvaćena i tako je otpočeo sukob koji je doveo do ubistva njegovog brata. Ovaj scenario iznosi jednu značajnu misao. Bogoslužjenje je posvećeno Bogu i Njegovom proslavljanju. Kada slavimo Boga, moramo se zapitati da li Mu stvarno prinosimo ono što se od nas zahteva, ili samo ispunjavamo određenu formu. Bogoslužjenje znači odustati od svojih sebičnih ambicija i držati se Boga. Bogoslužjenje znači verovati u Njega. Nikad ne možemo ispravno služiti Bogu ako verujemo da smo opravdani svojim dobrim delima, jer je »sva naša pravda kao nečista haljina« (Isaija 64,6).

Nevaljalstvo na zemlji (1. Mojsijeva 6,1-8)

Božji narod je stupao u brak sa nevernicima, što ga je navelo da napusti Boga. Tako je došlo do velikog nevaljalstva na zemlji, i Bog je uputio poseban poziv Noju. Pročitajte 2. Petrovu 3,5.6. Petar kaže da je narod *namerno* zaboravio Božju reč. Pravo bogoslužjenje obuhvata sećanje i polaganje prava na Njegova obećanja. Istinu o Njegovom karakteru moramo uvek imati na umu. Zbog toga Pavle kaže: »Svaki dan umirem« (1. Korinćanima 15,31).

Blagoslov svima (1. Mojsijeva 12,1-8)

Kao biblijski učitelj često pitam svoje učenike da li su nekad bili na bogoslužjenju u nekoj drugoj crkvi. Kada dođemo do imena drugih denominacija koje su posetili, sledeće što ih pitam jeste kako su se tamo osećali. Jedna osoba je rekla: »Osećala sam se kao iza neprijateljske linije«. Ali, to je pogrešno. Mnogi ljudi imaju utisak da Bog želi da spase samo Izraelce. Međutim, kada proučavamo 12. poglavlje 1. Mojsijeve, shvatamo kako je Božji plan bio da ima »osobit« (poseban) narod koji će pokazivati Njegovu ljubav i dovoditi druge u zajednicu. Iz poziva upućenog Avramu, mi shvatamo da je sve stvoreno da služ

Bogu i da bude blagosloveno od Njega. Njemu nije milo da bilo ko propadne (2. Petrova 3,9). Prema tome, naše bogoslužjenje treba da prihvata i uključuje i druge, dovodeći ih Bogu.

Vera osnažena kroz bogoslužjenje (1. Mojsijeva 22,1-18)

Priča o Avramu i Isaku otkriva jednu od najvećih istina o bogoslužjenju. Čitajte tekst u Jovanu 8,56. Avram nije bio prisutan u tom trenutku da bi mogao da vidi Hrista, pa kako onda ovaj stih ima smisla? Avram je želeo da upozna Boga. Ipak, on i Sara su odlučili da ne čekaju sina koga im je Bog obećao. Bog, međutim, nije odustao od njih. Stavio je Avrama na još jednu probu. Naredio mu je da žrtvuje svog sopstvenog sina. Koje sličnosti vidimo između Isaka i Hrista? Obojica su bili spremni da budu žrtvovani. Obojica su nosili drvo na kome je trebalo da budu ubijeni. Međutim, došlo je do preokreta kada je Avram podigao nož da ubije Isaka. Upravo tada, ovan je bio obezbeđen i Bog je zabranio Avramu da ubije sopstvenog sina. Ovo iskustvo nije bilo samo deo programa za vođu. Osetivši bol u srcu kada je pristao da ubije svog sopstvenog sina, Avram je iskusio bol sličan onom koji će Bog doživeti šaljući svog Sina na zemlju da umre za naše grehe. Stoga, Jovan 8,56 ukazuje da je Avram zaista video Hristov dan. Štaviše, Avram je naučio da pravo bogoslužjenje znači predati sve Bogu. Isto tako, blagosloveni smo kada obožavamo Boga. Bogoslužjenje nas priprema za zadatke koje Bog želi da izvršimo.

Gospod će se postarati (1. Mojsijeva 28,10-22)

Jakov je doživio Boga na način koji ga je podsetio na njegovu ličnu potrebu i na istinu da se Gospod stara o njemu. »Lestve su bile vidljivi simbol stvarnog i neprekidnog zajedništva između Boga na nebu i Njegovog naroda na zemlji.«¹ Zahvaljujući ovakvom iskustvu, Jakov se zakleo da će se oslanjati na Božju silu i da će davati desetak od blagoslova koje bude primio.

**Bogoslužjenje nas
priprema za zadatke koje
Bog želi da izvršimo.**

Davanje desetka je jedan oblik bogoslužjenja. To nam daje priliku da se oslonimo na Gospoda za svoje potrebe i da objavimo kako je On zaista taj koji sve drži pod kontrolom. Čitajte Malahiju 3,10. Mi treba neprekidno da potvrđujemo Božju dobrotu i saosećanje. Treba da objavljujemo drugima da će se Bog pobrinuti za njih. Prva Mojsijeva daje sliku pogrešnog bogoslužjenja ali nas iz poglavlja u poglavlje podseća kome obožavanje zaista pripada. Poklonimo se Onome koji je stvorio nebo i zemlju.

ODGOVORITE

1. Koje blagoslove ste primili zato što slavite Boga?
2. Kada je reč o bogoslužjenju, koja je naša uloga u tome? Koja je Božja uloga?
3. Da li postoji samo jedan pravi oblik bogoslužjenja? Ako je tako, zašto je to tako, i kako on izgleda? Ako ne, zašto ne?

Gregori S. Tejlor, Indijanonopolis, Indijana, SAD

1 The SDA Bible Commentary, sv. 1, str. 382.

»Drvo poznanja dobra i zla, koje je stajalo u blizini drveta života usred vrta, trebalo je da posluži kao proba poslušnosti, vere i ljubavi naših praroditelja. Bilo im je dozvoljeno da slobodno jedu sa svakog drugog drveta, ali zabranjeno da okuse sa ovoga, pod pretnjom smrtne kazne. Trebalo je, dakle, da budu izloženi sotonskom kušanju. Ali, ako budu izdržali probu, biće zauvek stavljeni izvan njegovog domašaja i uživaoće trajnu Božju naklonost.«¹

»Anđeli su ih upozorili da se čuvaju sotoninih zamki, jer će on neumorno ulagati napore da ih zarobi. Dokle god budu poslušni Bogu, nečastivi neće moći da im nanese štetu; jer, ako bude potrebno, svi anđeli sa Neba biće poslani da im pomognu... Anđeli su opomenuli Evu da se ne odvoja od muža dok bude obavljala poslove u vrtu... Ali, zaokupljena svojim ugodnim zadatkom, nenamerno se udaljila od njega. Shvativši da je sama, predosetila je opasnost, ali je prigušila strah, smatrajući da je dovoljno mudra i snažna da prepozna zlo i da mu se odupre. Ne obazirući se na opomene anđela, uskoro se našla pred zabranjenim drvetom, gledajući ga radoznalo i zadivljeno. Plod je bio vrlo lep, pa se upitala zašto im ga je Bog uskratio. Sada se kušaču pružila prilika. Kao da čita njene misli, obratio joj se pitanjem: 'Je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakoga drveta u vrtu?'

»Plod je bio vrlo lep...«

Eva se iznenadila, jer joj se učinilo da čuje odjek svojih misli... Umesto da pobjegne s tog mesta, Eva je oklevala, radoznalo očekujući šta će joj zmija kazati...

Ako budu jeli plod s tog drveta, objasnila je, oni će se uzdići na mnogo uzvišeniji nivo postojanja i imati mnogo šire znanje... 'I žena, videći da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja, uzabra roda s njega i okusi.«²

ODGOVORITE

1. U čemu je Eva pogrešila kad je bila kušana od sotone? Gde je u Bibliji opisano kako je Isus bio kušan od sotone? Kako se On odupro đavolu?
2. Šta možemo na osnovu čovekovog pada da naučimo o bogoslužnju?

Kimberli Filips, Lorel, Merilend, SAD

1 Stvaranje - patrijarsi i proroci, str. 35.

2 Isto, str. 39, 40, 42.

28. jun 2011.

NE DOZVOLITE DA BOG POSTANE

DOKAZ (1. Mojsijeva 4,1-7) NEPREPOZNATLJIV

Ut

U novembru 1865. godine, ledi Tričborn je primila pismo od svog mrtvog sina, čiji je brod potonuo u Atlantiku 11 meseci ranije. Međutim, dogodilo se čudo i presrećna ledi Tričborn odmah je poslala novac kako bi njen sin mogao da se vrati kući. Kad je stigao, bilo je očigledno da se Džozef drastično promenio. Nekada tamnokos, vitak mladić, sada je bio ugojeni čovek svetle kose. Osim toga, nije umeo da govori francuski koji je naučio još kao dete. Uprkos svemu, ledi Tričborn ga je prihvatila i davala mu velike sume novca. Iako su mnogi članovi porodice bili ubeđeni da je ovaj čovek varalica, očajna žena je sve do smrti verovala da se njen sin vratio kući. Nakon njene smrti, »sin« je bio razotkriven i priveden pravdi.

Da, stara žena je bila lakoverna. Ali mnogi od nas su takođe lakoverni kada je reč o razumevanju i obožavanju Boga. Da li prepoznamo Njegovu volju u svom životu? Razmislite o Kainu, prvom ubici na svetu. Koliko bi drugačiji bio njegov život da je uspostavio čvrst odnos sa Bogom! Kako to da nije znao da će njegova žrtva biti neprihvatljiva u Božjim očima? Da li je znao, ali nije mario? Da li je poznavao samo Biće koje je trebalo da obožava? Da li bi Kain reagovao tako nasilno da je razumeo plan spasenja i znao kakvu žrtvu Bog želi?

**Zaista postoje
dva tipa
poklonika.**

Dok težimo da otkrijemo ko je Bog i da uspostavimo odnos sa Njim, mi učimo više o Njemu i o tome kakvo bogoslužjenje On zaslužuje. Ako ne težimo da otkrijemo Božju istinu, onda ćemo na kraju, kao i Kain, upasti u zamku da služimo Bogu na način za koji mi smatramo da je najbolji. Možda je zbog toga tako mnogo ljudi napustilo Božju zajednicu, ili nikad nije ni ušlo u nju. Oni misle da se vera zasniva na delima umesto na blagodati. Nemojte biti prevareni da radite nešto nasuprot Božjoj prirodi kao što je Kain učinio. Nemojte pretvoriti bogoslužjenje u nešto što vi želite. Ako želimo da ugodimo Bogu i da Mu služimo, moramo izgraditi odnos sa Njim, koji nas osposobljava da prepoznamo Njegov karakter i Njegove zapovesti. Zaista postoje dva tipa poklonika – oni čije je bogoslužjenje u skladu sa njihovim sopstvenim željama i oni čije je bogoslužjenje u skladu sa Bogom koga vole i koga dobro poznaju.

Ako pazimo na opomenu iz primera prvog svetskog ubice i slučaja ledi Tričborn, onda ćemo imati rešenje za ispunjen život u Hristu i nadahnjujuće bogoslužjenje.

Nikolas Džon Rajčert, Berien Springs, Mičigen, SAD

Bog je rekao Avramu da napusti svoju zemlju i svoj narod i da ode u zemlju koju nije poznao. Obećao mu je da će naćiniti od njega veliki narod i da će ga blagosloviti.

Zamislite da morate da se odreknete jedinog doma za koji ste ikad znali, mesta gde pronalazite svakodnevnu udobnost. Zamislite da morate da ostavite za sobom svoj narod i kulturu. Da li biste to učinili? Da li biste odmah to učinili? Zapazite u 1. Mojsijevoj 12,4 da Avram nije ispitivao Boga o tome kuda ide i šta će naći kad tamo stigne. Umesto toga, on je učinio onako kako ga je Gospod uputio bez trunke sumnje. Ova slika prave vere trebalo bi da bude uzor za temelj našeg bogosluženja. Avram je imao poverenja u Boga i verno Mu je služio.

**Verujte da je Bog
uvek sa vama, i
postupajte u skladu
sa poverenjem koje
imate u Njega.**

Ćesto u svom životu nalazimo razloge koji nas navode da preispitujemo svoju veru i sumnjamo u Božju blagodat. Dug na kreditnoj kartici, ostajanje bez posla, loši rezultati na ispitu, razvod, fizićka ili mentalna bolest mogu oslabiti veru.

Dakle, kako da izgradimo svoju veru da bismo služili Bogu? Evo nekih ideja:

Molite se ne sumnjajući da će se Božja volja ostvariti. Ponekad se molimo za nešto ne verujući da je to po Božjoj volji, ili ne verujući da nas Bog uopšte ćuje. Međutim, upamtimo stihove iz 1. Jovanove 5,14.15. » ovo je sloboda koju imamo k njemu da ako što molimo po volji njegovoj posluša nas. I kad znamo da nas sluša što god molimo, znamo da će nam dati što ištemo u njega« (1. Jovanova 5,14,15).

Verujte Božjoj Reći. Verujte u ono što vam On govori. »Biblija i samo Biblija, treba da bude osnova naše vere, jedina spona jedinstva; svi koji se klanjaju ovoj Svetoj Reći biće u međusobnoj saglasnosti. Naši lićni pogledi i ideje ne smeju upravljati našim naporima. Ćovek mođe da pogreši, ali Božja Reć je nepogrešiva.«¹

Temeljite svoje postupke na veri. Bog će prokušati našu veru u Njega. Stoga, verujte da je Bog uvijek sa vama, i postupajte u skladu sa poverenjem koje imate u Njega.

ODGOVORITE

1. Zbog ćega, po vašem mišljenju, posrćemo u svojoj veri kada smo u teškim situacijama?
2. Na koje još naćine koristimo svoju veru da bismo slavili Boga?

Džefri Džordžis, Majami, Florida, SAD

1 Selected Messages, sv. 1, str. 416.

Kainov odnos sa Bogom zastrašujuće podseća na način na koji mi ponekad živimo svoj život kao hrišćani.

Kain je verovao u Boga (1. Mojsijeva 4,3).

Odrastao je u hrišćanskoj porodici koja je poštovala moralne vrednosti (1. Mojsijeva 4,1).

Znao je za Boga i plan spasenja (*Stvaranje – patrijarsi i proroci*, str. 57).

Bio je vredan, uspešan radnik, koji je davao Bogu deo svojih blagoslova (1. Mojsijeva 4,3).

Poštovao je Božju zapovest o prinošenju prvina od zemaljskih plodova kao zahvalnu žrtvu Bogu (1. Mojsijeva 4,3; *Stvaranje – patrijarsi i proroci*, str. 58).

Pristupao je Bogu kroz čin bogoslužnja (1. Mojsijeva 4,3).

Međutim, Kainu je nedostajala jedna stvar: propustio je da žrtvuje jagnje, simbol smrti svog Spasitelja. Shvatao je potrebu da pokaže svoju veru u Hristovu krv kao u obećano otkupljenje od greha, ali je umesto toga izabrao da se osloni na sebe samog. »On je prineo svoju žrtvu kao da čini uslugu Bogu, očekujući da time izazove Božje odobravanje.«¹ Kain je skoro sve dao Bogu. Ali dajući Bogu skoro sve, nije Mu dao ništa.

Živimo u vreme kad mnogi kažu da je u redu biti hrišćanin baš kao Kain. Dokle god verujemo u Boga, dokle god znamo sve što je potrebno, dokle god idemo u crkvu, dokle god smo dobri ljudi, spremni smo za spasenje. Čujemo kako možemo biti spaseni na osnovu toga što nismo činili zlo. Ali Kainov primer nam otkriva da smo izgubljeni ukoliko ne prepoznamo svoju očajničku potrebu za Otkupiteljem. Ako ne dajemo Bogu 100% od svega što činimo i jesmo, dajemo mu 0%.

Grešili smo i neko mora da umre zbog toga: Jagnje ili mi. Kao i Kain, možemo pokazati koliko smo velikodušni, a da ipak ne priznamo svoju potrebu za Spasiteljem i umremo. Ili, možemo izabrati da priznamo da nam je potrebno Jagnje i živimo.

»Gospode, pomози mi da priznam svoju potrebu za Tvojom krvlju svakog dana. Pomози mi da se ne oslanjam na svoju službu, svoje prinose, svoja dela ljubaznosti, ili svoje znanje. Amin.«

ODGOVORITE

1. Kako prihvatanje Jagnjetove krvi menja način na koji živimo kao hrišćani?
2. U svetlosti Kainovog primera, kako bi trebalo da pristupimo svojim delima za Boga?
3. Šta još niste u potpunosti predali Bogu?

Dustin Serns, Vankuver, Vašington, SAD

¹ *Stvaranje – patrijarsi i proroci*, str. 72.

ZAKLJUČAK

Bog – pun dobrote, ljubavi i želje da spase – dostojan je našeg obožavanja! Bogoslužjenje može biti različito. Možemo doći Bogu oslanjajući se još uvek na sebe same, kao što je Kain učinio, ili možemo služiti Bogu u potpunom predanju kao Avram. Bogoslužjenje se ne bavi našim idejama o tome šta Bog treba da učini sa našim životom. Ono se bavi uspostavljanjem odnosa sa našim nebeskim Ocem koji nas voli iznad svega i želi da bude u bliskom prijateljstvu sa nama. Bogoslužjenje produbljuje našu povezanost sa Bogom i priprema nas za život radosti koji je On planirao za nas.

RAZMOTRITE

- Provedite neko vreme u prirodi i dozvolite tom okruženju da uveća vaše iskustvo obožavanja Boga Stvoritelja.
- Napravite lestvice kao što su one koje je Jakov video u svom snu, koje će vas podsetiti da Bog želi neprekidnu, ličnu komunikaciju sa svojim narodom na zemlji.
- Odslušajte neki muzički komad namenjen bogoslužjenju i dopustite Bogu da vam govori kroz muziku.
- Zapisujte svoja iskustva bogoslužjenja, i dobra i loša, i razmišljajte o tome šta bi moglo da poboljša vreme koje ćete u budućnosti provoditi sa Bogom.
- Učite napamet biblijske stihove koji govore da je Bog dostojan našeg obožavanja.
- Razgovarajte sa prijateljima o tome kako je vera povezana sa bogoslužjenjem.
- Pričajte izveštaj o Avramovom prijateljstvu sa Bogom u modernoj verziji.

POVEŽITE

Psalam 29; Psalam 95; Psalam 100; Isaija 29,13.

Pouke velikog učitelja, poglavlja »Dva molitelja«, str. 99 – 108 i »Talanti«, str. 223 – 254.

Philip Yancey, *Reaching for the Invisible God*.

Kristi Jingling Gas, Konro, Teksas, SAD

Pouka 2

od 2. do 8. jula 2011.

Od uzdignutog do oborenog

»Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga. Nemoj imati drugih Bogova uza me«
(2. Mojsijeva 20,2.3).

Članovi *a* i *the* koji stoje ispred imenice u engleskom jeziku tako se često koriste pogrešno da, iako nisam profesor engleskog, moram da napomenem kako se prvi koristi ispred imenice koja je u jednini i koja je brojiva, a drugi ispred imenice koja označava nešto što je jedino u svojoj vrsti. Na primer, kada čovek nađe onu posebnu ženu sa kojom želi da provede ostatak svog života, on često govori o njoj kao o »onoj pravoj« /»*the one*«. Ako bi govorio o njoj na način koji nije sasvim određen, kao npr. »ona je jedna posebna žena«

/»*she is a special woman*«, to bi moglo da se shvati kao da on ima više od jedne žene za koju je posebno zainteresovan. Zamislite kakve probleme bi to moglo da mu izazove!

Razumeti ko je Bog od suštinske je važnosti da bismo Ga obožavali na pravi način.

Kada su sinovi Izrailjevi napustili Egipat, nisu služili Bogu tako posvećeno kao što je trebalo. U stvari, mnogi su potpuno zaboravili na Njega i, zbog dužine vreme-

na provedenog u Egiptu gde se poštuje mnogo bogova, posebnost jedinog pravog Boga izgubila je svoj značaj. Zbog toga je trebalo da dođe do procesa u kome će im se Bog ponovo predstaviti. Početak ovog procesa, kao i prateći bolan rast, vidimo u 2. Knjizi Mojsijevoj.

Jedan od glavnih pojmova koje je Bog trebalo da utisne u umove Izrailjaca bilo je to da je On jedini Bog. On je to učinio pokazujući im kako je ogromna razlika između Njega i bilo čega i bilo koga za koga se ikad tvrdilo da je bog.

Danas još uvek postoji mnogo ljudi, predmeta i ideja koji se nadmeću da zadobiju našu pažnju i primat u našem životu, a i lako se mogu pretvoriti u bogove. Razumeti ko je Bog od suštinske je važnosti da bismo Ga obožavali na pravi način. Neki kažu da je On neko mesto. Drugi kažu da je On doživljaj ili osećanje. »U središtu svake religije nalazi se beskompromisno posvećenje određenom načinu definisanja ko je Bog i, u skladu s tim, definisanja svrhe života.«¹

Ove sedmice ćemo pogledati rane izveštaje o sinovima Izrailjevim i razmišljati o tome kako nam njihovi susreti sa Bogom otkrivaju prirodu Boga kome i mi takođe tvrdimo da služimo i da Ga obožavamo.

Adam Ramdin, Notingem, Engleska

1 Ravi Zacharias, *Jesus Among Other Gods*.

3. jul 2011.

BOŽJA DIMENZIJA

DOKAZ (5. Mojsijeva 29,29)

Ne

Naslov pouke za ovu sedmicu je pomalo zbunjujući. Kako uopšte možemo da razumemo ko je Bog kada Biblija ukazuje na to da se puno značenje Njegovog prisustva nalazi na nebu, gde nema greha? Bog je toliko iznad i daleko od nas da je očigledno da nema ničega što bismo mogli da učinimo kako bismo saznali nešto o Njemu ukoliko On ne odluči da nam otkrije sebe.

U svom delu *Hrišćanstvo*, K. S. Luis objašnjava Božju nespoznatljivost tvrdeći da je Božja dimenzija, da tako kažemo, suštinski *drugačija*.¹ To je kao da živimo u dvodimenzionalnom svetu – nesposobni da razumemo bilo šta osim linije koja ocrtava kvadrat na listu papira – dok On živi u tro-dimenzionalnom svetu, u mnogo složenijoj realnosti. Naš kvadrat je Njegova kocka. Mi vidimo samo jednu stranu, a u stvarnosti, ima ih šest. S obzirom na Njegovu neshvatljivu prirodu, da li je zaista neophodno da Ga razumemo da bismo Ga obožavali?

Kada je Pavle posetio Atinu, postalo mu je jasno da su Atinjani imali mnogo bogova, od kojih bar o jednom nisu znali ništa (Dela 17,23). Neki naučnici, kao što je bio Ajnštajn,² veruju u bezličnu silu koja se može nazvati »bog« a stoji iza neospornih čuda prirodnog sveta. Možda imate prijatelje koji veruju u neku vrstu »boga« i mole mu se uprkos tome što nemaju nikakav dokaz o njegovom postojanju, osim svog ličnog uverenja. Znači, moguće je obožavati ono što ne razumemo. Jedini problem je u tome što naš Bog želi da Ga razumemo (Jovan 4,22,23).

Izveštaj u 2. Mojsijevoj pun je primera Božjeg samootkrivanja, što je najočiglednije u Njegovih Deset zapovesti. On čuje Izraelov plač. On oslobađa Izrael iz ropstva. Pokazuje im svoju moć kod Crvenog mora, a onda im kod Sinaja otkriva vrednosti svog Carstva. Mogao je da odluči da prihvati njihovo obožavanje kada su Ga upoznali kao stub od oblaka, žarki oganj, olujni vetar koji razdvaja more; ali to nije sve što On predstavlja. On želi da Mu se klanjamo duhom i istinom (Jovan 4,23) jer na taj način možemo imati pravi odnos sa Njim sada i u večnosti – pogotovo u večnosti, kada ćemo Mu se pridružiti u trodimenzionalnoj slavi neba (1. Korinćanima 13,12).

**Da li je zaista
neophodno da
razumemo Boga da
bismo Ga obožavali?**

Maroria Oroko, Glazgov, Škotska

1 K. S. Luis, *Hrišćanstvo*, poglavlje 24 «Trolični Bog». <http://www.philosophyforlife.com/mc24>
2 Evidence for God. Did Einstein believe in a personal god? Rich Deem, <http://www.godandscience.org/apologetics/einstein.html#FovJAUxNQ6G>

Veliki broj fascinantnih tema izranja iz proučavanja 2. Knjige Mojsijeve. Ovo su samo neke od njih.

On je jedini dostojan obožavanja (2. Mojsijeva 3,1-5)

Bog je jedini dostojan našeg obožavanja jer nema drugoga koji je kao On. Stoga je i naredio Mojsiju da izuje svoje sandale kako ne bi unosio elemenat običnosti na jedinstveno i posvećeno mesto na kome se On nalazio u tom trenutku. Slično tome, izgleda da je i danas najmudrije prići Bogu na jedinstven način, jer je On najjedinstvenije Biće od svih. Poštujmo ono što treba poštovati (Propovednik 5, 1.2). Budimo brzi da poslušamo smernice koje nam On daje, jer poslušnost je takođe jedan oblik bogoslužjenja (Propovednik 12,13).

Bog je Onaj koji vidi i čuje (2. Mojsijeva 3,7-9)

U Avramovo vreme, kada su Agara i Ismailo bili oterani iz logora i lutali pustinjom, Bog je čuo njihov plač i saosećajno im ponudio pomoć (1. Mojsijeva 21, 9-21; zapazite posebno 17. stih). U 2. Mojsijevoj, Bog je rekao Mojsiju da je On Bog koji vidi i čuje patnju svog naroda i da namerava da učini nešto povodom toga. On je Onaj kome se možemo obratiti u bilo koje doba. Možemo biti sigurni da nećemo ostati neprimećeni i neuslišeni.

Bog je Oslobodilac i Otkupitelj Izraela (2. Mojsijeva 3,8.10-12)

Bog nije neki pasivan Kosmički Posmatrač koji nadgleda svemir kružeći oko njega. On je Bog koji ispravlja nepravde koje se dešavaju. Bez obzira na veličinu problema, On obećava oslobođenje od tlačenja i ropstva, posebno kad je to ugnjetavanje izazvano našim gresima. Isto važi i danas, bez obzira da li je ugnjetavanje posledica nečeg tako uobičajenog kao što su nepravedni ekonomski odnosi, ili je u pitanju nešto što se dešava daleko od očiju javnosti (kao što je monstrozna trgovina ljudima). Bog ima plan da oslobodi sve one koje zlo ugnjetava i zlostavlja. On nas poziva da i mi činimo to isto, koliko god je u našoj moći (Isaija 58,6.7; Amos 5,14.15; Mihej 6,8).

Možemo biti sigurni da nećemo ostati neprimećeni i neuslišeni.

Bog je veliki »Ja sam« (2. Mojsijeva 3,13-15)

»JA SAM.« Ovo tajanstveno ime pokrenulo je mnoge pretpostavke u vezi sa svojim značenjem. Gledano sa praktične strane, ako treba da nam pomogne da »razumemo ko je Bog«, ovo ime opisuje Onoga ko je zauvek tu, Onoga ko nikada nije odsutan (2. Mojsijeva 33,15.16), Onoga ko nikad neće zaboraviti obećanja koja je dao svom narodu. Zato je pisac Poslanice Jevrejima kategorično izjavio: »Isus Hristos juče je i danas onaj isti i vavek« (Jevrejima 13,8). On je uvek veran, pogotovu kad nam je najpotrebniji, a to je sada, danas.

Bog je rešenje za problem smrti (2. Mojsijeva 12,1-13.21-30)

U ovim stihovima, Bog je propisao ritual koji bismo mogli smatrati varvarskim jer se u njemu proliva krv nevinih životinja. Međutim, oni koji dopuste sebi da budu »pokriveni krvlju«, zaštićeni su od zlih sila koje hoće da ih unište (Psalam 91). Tako je ovaj ritual dat sa namerom ne samo da pokaže kako je Bog dostojan poverenja (poslušnošću Njegovim zapovestima, nijedan život nije bio izgubljen) već isto tako i da nagovesti dolazak Jagnjeta Božjeg (Jovan 1,29; Otkrivenje 5,6.9.10), Isusa Hrista. Njegova krv je ta koja će jednog dana osloboditi svet od onoga što izgleda kao nesalomivi stisak greha i smrti (Jevrejima 2,14.15).

Bog nas poziva na bogoslužnje (2. Mojsijeva 20,4.5; 32,1-6)

Druga zapovest upozorava na kazne povezane sa idolopoklonstvom. Tekst u 2. Mojsijevoj 32,1-6 pokazuje zbog čega je ovo neophodno. Kada zaboravimo Ko nam je dao svaki blagoslov koji imamo, takođe zaboravljamo pravi i jedini izvor samog života. Kao što nas Priče Solomonove uče: »Jer ko mene nalazi, nalazi život i dobija ljubav od Gospoda. A ko o mene greši, čini krivo duši svojoj; svi koji mrze na me, ljube smrt« (Priče 8,35.36). Ako zaboravimo Koga obožavamo, zaboravićemo i ko smo mi, jer smo stvoreni po Njegovom obličju (1. Mojsijeva 1,26.27). To je ono što se dogodilo Izraelcima u pustinji. A to ih je navelo da greše protiv Boga.

Bog je Darodavac odmora (2. Mojsijeva 33,14)

Često postupamo prema Bogu kao da je On samo još jedan zadatak koji treba obaviti ili još jedna osoba koju treba posetiti. Ponekad ćemo, čak, tražiti »odmor« od Njega. Ali, Biblija Njega opisuje kao Onoga ko je izvor i darodavac odmora (1. Mojsijeva 2,1-3; 2. Mojsijeva 20,8-11; Matej 11,28-30). Kako smo nepromišljeni kad pokušavamo da nađemo odmor bilo gde drugde!

Bog je Onaj koji je skriven, Onaj koji otkriva (2. Moj. 33,12.13.18-23)

Ponekad je naša povezanost sa Bogom suviše neopipljiva. On je naizgled okružen »oblacima i najgušćom tamom« (Psalam 97,2), tako da ne možemo da razumemo Njegove puteve. Kao što čitamo u Knjizi o Jovu: »Možeš li tajne Božje dokučiti?« (O Jovu 11,7). Apostol Pavle Ga opisuje kao »nedokučivog« (Rimljanima 11,33). Ipak, Bog je dao Mojsiju otkrivenje svoje slave. On je takođe dao Jovanu knjigu Otkrivenje koja govori o Božjem karakteru otkrivenom kroz Hrista. Tako shvatamo da, ukoliko želimo da saznamo bilo šta o Njemu, moramo biti spremni da Ga poslušamo!

ODGOVORITE

1. Šta biste još mogli da saznate o Bogu iz ovde navedenih delova Pisma?
2. Da li smatrate da ovakav pristup čitanju Biblije (tražeći da Ga razumemo bolje zahvaljujući onom što je napisano), može biti primenjen i na druge delove Pisma?

Džeri Smit, London, Engleska

»JA SAM podrazumeva večnu prisutnost. Prošlost, sadašnjost i budućnost jedno su pred Bogom. On vidi najudaljenije događaje u prošlosti i daleko u budućnost isto tako jasno kao što mi vidimo ono što nam se trenutno dešava. Mi ne znamo šta je pred nama, a i kad bismo znali, to ne bi doprinelo našem večnom dobru.«¹

»Hristos je upotrebio ovo veliko ime kojim se Bog predstavio Mojsiju da bi izrazio misao o večnoj prisutnosti.«²

»A Gospod reče Mojsiju: JA SAM ONAJ ŠTO JEST. I reče: tako ćeš kazati sinovima Izrailjevim: KOJI JEST, on me posla k vama« (2. Mojsijeva 3,14).

»Božja slava se ogleda u tome što je On milostiv, strpljiv, ljubazan, dobar i istinit. Ali, pravda koja se pokazuje u kažnjavanju grešnika, isto je tako deo Gospodnje slave kao i ispoljavanje Njegove milosti.

'Nemoj imati drugih Bogova uza me... Nemoj im se klanjati niti im služiti, jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj.' Gospod Bog Izraelov revnuje za svoju čast. Kako onda, pitam se, On gleda na stanovnike ovog sveta, koji žive u Njegovoj kući i od Njegovog bogatstva uzimaju šta im treba od hrane i odelja, ali koji Mu nikada čak ne kažu ni 'hvala'? Oni su nesvesni Njegove dobrote. Oni su kao stanovnici prepotopnog sveta koji su uništeni jer su se neprekidno suprotstavljali svom Stvoritelju.«³

»Neka se ljudi klanjaju i služe Gospodu Bogu i jedino Njemu. Neka se nikakav sebični ponos ne uzdigne da mu se služi kao bogu. Neka vam novac ne bude bog. Ako se senzualnost ne drži pod kontrolom viših snaga uma, onda će niske strasti vladati bičem. Bilo šta što postane predmet prekomernog razmišljanja i divljenja, što zaokuplja um, jeste idol koji se stavlja na mesto Gospoda. Bog traži srce. On pravi razliku između idolopoklonstva i iskrene službe iz srca.«⁴

ODGOVORITE

1. Da li naša služba Bogu odražava činjenicu da su prošlost, sadašnjost i budućnost jedno pred Njim?
2. Predložite neke praktične načine kako se možemo klanjati Bogu duhom i istinom.

Rut Rajder, Milton Kejns, Engleska

1 That I May Know Him, str. 12.

2 Isto.

3 The Advent Review and Sabbath Herald, March 10. 1904

4 Sermons and Talks /2SAT/, pogl. 25, »The Giving of the Law,« Manuscript 126, str. 185.

STAJATI NA SVETOM TLU

PRIMENA (2. Mojsijeva 3,5; 32,1-6; Psalam 100,3; 1. Korinćanima 15,45)

Sr

Poznavanje Boga kome služimo suštinski je deo bogoslužjenja. Kada dođemo u njegovo prisustvo putem molitve, bilo u crkvi, u prirodi, u privatnosti svog doma, ili čak u tišini svojih misli, postoje neki ključni elementi koji će nas uvesti u stav bogoslužjenja:

Prepoznati da je Bog Duh (1. Korinćanima 15,45). Biblija nam kaže da je Bog Duh. Ne možemo da ispružimo ruku i dodirnemo Ga ili vidimo kao što možemo jedni druge. Mi Ga vidimo očima uma i poznajemo Ga srcem. Tako se klanjamo Bogu duhom i istinom (Jovan 4,23; Filibljanima 3,3). Ovo ide dalje od nečeg fizičkog. Bogoslužjenje predstavlja nešto više od saginjanja glave, padanja na kolena, sklapanja ruku, pa čak i pevanja hvalospeva. To je gledanje u Njega svojim duhovnim umom, znajući da je On veoma stvaran i verujući da je On prisutan kad Mu pridemo.

**Svaki put kada
prilazimo Bogu, mi
stojimo na svetom tlu.**

Prepoznati da je Bog svet (2. Mojsijeva 3,5). Gledao sam jednu TV emisiju u kojoj se čovek obraća Bogu držeći čašu vina. Kada je završio, otpio je jedan gutljaj. Siguran sam da su pisci ovog scenarija hteli da istaknu nepoštovanje koje je taj čovek ispoljavao prema Bogu. Međutim, koliko često mi izlazimo pred Boga ne primećujući Njegovu svetost? Dok je Mojsije čuvao stada svog tasta, prišao je žbunu koji je goreo, ali nije sagorevao. Bog mu se obratio iz žbuna: »Izuj obuću svoju s nogu svojih, jer je mesto gde stojiš sveta zemlja« (vidite 2. Mojsijeva 3,1-6.) *Svaki put* kada prilazimo Bogu, mi stojimo na svetom tlu. Kada prepoznamo da je On svet, bićemo ponizni i pokorni. Bićemo pažljivi u izboru svojih reči i postupaka.

Upamtiti da je On Bog (2. Mojsijeva 32,1-6; Psalam 100,3). Ubrzo nakon svog odlaska iz Egipta, izraelski narod se ulogorio u blizini gore Sinaj, a Mojsije se popeo na goru da razgovara sa Bogom. Pošto ga nije bilo neko vreme, narod se uplašio da je ostavljen. Izgleda da su zaboravili Boga koji ih je oslobodio i umesto Njega napravili boga od zlata. I mi smo isto tako u opasnosti da nečem drugom prepustimo ono mesto u svom životu koje bi trebalo da pripada samo Bogu. On je jedini koji zaslužuje naše obožavanje i hvalu. Čak ni u crkvi ničemu ne treba ukazivati veće poštovanje nego Bogu.

ODGOVORITE

Kako je moguće uz dužno poštovanje razgovarati sa Bogom dok obavljamo svakodnevne zadatke?

En Stuart, Silver Spring, Merilend, SAD

Šta navodi ljude da se okrenu od Boga? Rečenica »i sagreši Izrailj Gospodu« iznova i iznova se pojavljuje u Starom zavetu. Nekad sam mislila da bih ja bila vernija da sam živela u to vreme. Ali, što duže čitam Bibliju i posmatram naš postmoderni svet, sve bolje shvatam da svi mi imamo mnogo više zajedničkog sa Izraelcima nego što bismo hteli da priznamo.

Dakle, šta je to što čini da se tako često okrećemo od Boga? Evo nekih primera:

- Nismo dovoljno strpljivi i brzo zaboravljamo šta je Bog učinio za nas. Zaboravljamo da Njegovi putevi nisu naši putevi i da Njegove misli nisu naše misli. Stoga, kada Njemu treba više vremena da nešto učini nego što mi mislimo da bi trebalo, to ne dolazi otuda što nas je zaboravio, već zbog toga što je On Bog i zna koje je vreme najbolje. Isto tako, kada On čini nešto za nas, umesto da budemo zahvalni, često zaboravljamo na Njegovu veličinu i počinjemo da se žalimo.
- Lako nam je odvući pažnju. Savršen primer za to je kad neki ljudi zakasne u crkvu, i da stvari budu gore, dođu neprikladno obučeni. Tako mi provodimo vreme razmišljajući o tome koliko oni greše. Ovo se dešava zbog toga što prestanemo da razmišljamo o našem Spasitelju punom ljubavi.
- Zbunjeni smo kada je reč o tome ko je Bog. Mi smo danas, u većini slučajeva – baš kao i Izraelci – samo religiozni, umesto da volimo Boga. Suviše se bavimo slovom, umesto duhom zakona. Čineći to, postajemo umorni od Boga i mislimo da On samo čeka da nas kazni kada se okliznemo.

Ali, koliko grešimo! Od početka do kraja Biblije vidimo Boga koji je pun ljubavi, ljubazan, strpljiv – dobar u svakom pogledu. Nijedan drugi bog ne može da zauzme Njegovo mesto! Nijedan drugi bog ne može da učini ono što je On učinio i što će učiniti!

Mi smo danas, u većini slučajeva... samo religiozni, umesto da volimo Boga.

Zar Bog nije predivan? Zašto onda mislimo da su nam potrebni drugi bogovi ili zašto ih želimo? Naše obožavanje ne treba da pripada nikom drugom osim Hristu!

Od danas pa zauvek, moja pesma će biti:

»Svet, svet, svet! Gospod Bog svedržitelj!

Koji je bio i koji jeste i koji će zauvek biti.«¹

Morin Gataria, Banbridž, Kaunti Daun, Severna Irska

1 Himna br. 73 iz engleske adventističke pesmarice.

UPOZNATI SE SA NJIM

ISTRAŽIVANJE (Isaija 46,9-11)

Pe

ZAKLJUČAK

Želja da upoznamo Boga sastavni je deo ljudskog života otkad nas je greh odvojio od našeg Stvoritelja. Interesantno, od toga dana, i Bog oseća istu upornu čežnju za ostvarenjem odnosa sa palim ljudskim rodом. On je izabrao Avramove potomke da budu predmet Njegove posebne pažnje i brige. Izabrao je njih da bi postao njihov Bog, a oni Njegov narod koji će preneti vest o spasenju celom svetu. Nažalost, ta ideja se nije ostvarila. Izraelci su odbacili Božji plan; i tako se Bog okrenuo paganima. Da li želiš da upoznaš Boga? Isključi buku, udalji se od svega što te ometa. On čeka da ti otkrije Sebe.

RAZMOTRITE

- Napišite pesmu koja opisuje Boga. Izaberite metafore i poređenja koja pokazuju Njegovu jedinstvenost i način na koji Ga vi lično vidite.
- Analizirajte Deset zapovesti pronalazeći u njima različite osobine Boga koje On sam želi da vam otkrije.
- Čitajte obećanja koja se nalaze u 5. Mojsijevoj 31,6.2; Isaiji 40,31; Jovanu 14,27; 2. Korinćanima 1,3-4 i Filibljanima 4,19. Navedite zašto je Bog dostojan našeg obožavanja.
- Prošetajte se kroz prirodu i posmatrajte otiske Boga, velikog »Ja sam« u onome što vidite.
- Procenite koliko često se vaše misli okreću ka Bogu. Uporedite rezultat sa drugim stvarima koje zaokupljaju vaš um.
- Napravite predstavu na osnovu Otkrivenja 14,6-13. Obratite posebnu pažnju na način bogoslužjenja anđela.
- Ustanite pre zore i provedite jedno vreme razmišljajući o tekstu u Isaiji 46,9-11.

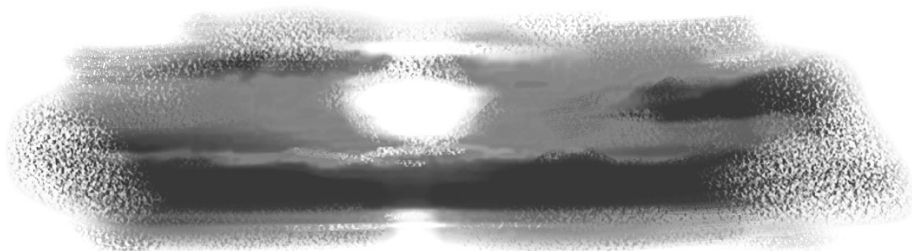
POVEŽITE

J. I. Packer and Carolyn Nystrom, *Knowing God Devotional Journal*; A. W. Tozer, *The Pursuit of God*.

Sandra Arauho – Delgado, Apison, Tenesi, SAD

Pouka 3

od 9. do 15. jula 2011.

Subota i bogosluženje

»Hodite, poklonimo se, pripadnimo, kleknimo pred
Gospodom tvorcem svojim. Jer je on Bog naš,
i mi narod paše njegove i ovce ruke njegove«
(Psalam 95,6.7).

9. jul 2011.

SUŠTINA BOGOSLUŽENJA

UVOD (2. Mojsijeva 31,13; Psalm 95,6,7; Jezekilj 20,12)

Su

Sećam se kako smo u subotnoj školi pevali: »Subota je srećan dan... srećan dan. Volim svaku subotu.« Kao dete, bila sam srećna zato što se subotom nisu radili kućni poslovi ni domaći zadaci. Subotom sam oblačila najbolju odeću i jela najbolju hranu. Kako sam odrastala, shvatala sam da je Subota srećan dan zbog Onoga koji me je otkupio od greha i koji je stvorio svet na kome živim. Divno je što možemo da pustimo duhovne himne i da uključimo hrišćanske TV kanale kada sunce zađe u petak uveče. Međutim, mi možemo imati sve te prednosti, a da to ipak ne bude pravo bogosluženje. Moramo se vratiti suštini bogoslužnja da bismo shvatili o kome je tu reč. Reč je o Isusu! Čitajte Psalm 95,6,7.

Isusa možemo učiniti središtem svog bogoslužnja jedino kada Mu se potpuno predamo u poslušnosti i objavljivanju svetu da smo lojalni svom Tvorcu. Bogoslužnje i svetkovanje Subote predstavljaju simbole našeg spasenja u Njemu. Bogosluženje je znak našeg posvećenja i simbol vernosti našem Tvorcu. Stihovi u 2. Mojsijevoj 31,13, i u Jezekilju 20,12, podsećaju nas da je Subota znak između Boga i Njegovog naroda. On je ustanovio Subotu za sve ljude kao uspomenu na stvaranje i zahteva da držimo sedmi dan, Subotu, kao dan odmora i bogoslužnja. Subota bi trebalo da bude dan ushićenog zajedništva sa Njim i sa našim bližnjima.

Držanje Subote znači više od posećivanja crkve.

Držanje Subote, međutim, znači više od posećivanja crkve. Treba da razmišljamo o svom ličnom odnosu sa Hristom. Suviše često mi koristimo Subotu da bismo pravili razliku između adventista sedmog dana i ostalih denominacija, te stoga ne uspevamo da povežemo Subotu sa pravim bogoslužnjem i razlozima zašto sedmi dan smatramo svetim. Zašto ne pokazati svetu pravi razlog za odvajanje 24 sata sedmično samo za Hrista? Kada bismo pokazivali više radosti u držanju Subote i otkrili pravu suštinu bogoslužnja svojim prijateljima i susedima, možda bi i oni poželeli da uzmu učešća u radosti koju smo mi pronašli u Hristu.

Dok budete proučavali pouku ove sedmice, razmislite o sledećem: (1) Zašto svetkujete Subotu? (2) Koje promene možete da napravite da biste zaista proslavljali Hrista na Njegov sveti dan? (3) Kako možete pomoći drugima da se više uključe u onu vrstu bogoslužnja koja se očekuje od otkupljenih?

Helin Frederik, Mt. Rouz, Grenada

Čitajte Otkrivenje 14,7 i Psalm 100,3. Naša povezanost sa Bogom ukorenjena je u činjenici da nas je On stvorio, ali to nije kompletna ljudska priča. Svi biblijski tekstovi u pouci za ovu sedmicu podsećaju nas na izvor našeg porekla: našeg Boga Stvoritelja, koji ima vrhovni autoritet nad nama i koji jedini zaslužuje naše obožavanje. Stihovi za današnje proučavanje otkrivaju kompletan naš životni scenario: naše poreklo, životni put, najveću pretnju za nas i izlaz iz problema.

Naše poreklo (2. Mojsijeva 20,11)

Zapovest o Suboti u 2. Mojsijevoj vraća nas na sam naš početak, kada je Tvorac radio na Zemlji i oblikovao život na njoj. »Za šest dana stvorio /je/ Gospod nebo i zemlju, more i što je god u njima« (2. Mojsijeva 20,11). U 1. Mojsijevoj, sama Božja reč dobija oblik. Njegove reči oblikuju stvarnost – i celokupan život nastaje na osnovu Njegove kreativne namere. »Neka bude svetlost... Neka se sabere voda što je pod nebom na jedno mesto... Neka pusti zemlja iz sebe travu.« Mi, takođe, izranjamo iz srca i uma Boga koji uzima glinu i rebro, oblikuje ih i stvara muško i žensko (1. Mojsijeva 1,26.27). Mi postojimo zato što nas je Bog stvorio; a zato što nas je stvorio po svom obličju, mi smo Njegovi.

Put (5. Mojsijeva 5,15)

Mi smo Božji, ali On nas nije vezao za kapije Edema. Da je kosmička automatska kamera beležila našu istoriju, ona bi pokazala kako se čovečanstvo kreće iz Edema u delte i ravnice Mesopotamije i istočne Afrike; na jug u unutrašnjost Afrike; na istok ka Aziji i na sever iza Mediterana (1. Mojsijeva 10). Iz Edemskog vrta izneli smo svu kreativnost i silu kojom nas je Bog obdario, ali smo isto tako poneli svoju krivicu, nesigurnost, strahove i sklonost ka nasilju. Umetnost i nauka cvetale su uporedo sa ubistvom, razaranjem i ropstvom – čak i u našim najnaprednijim civilizacijama.

Izveštaj iz 5. Mojsijeve podseća nas da smo, iako potičemo iz Božje ruke, postali maštoviti zlostavljači i nadareni robovi. »I pamti da si bio rob u zemlji Misirskoj, i Gospod Bog tvoj izvede te odande rukom krepkom i mišićom podignutom. Zato ti je Gospod Bog tvoj zapovedio da svetkuješ dan od odmora« (5. Mojsijeva 5,15). Za Jevreje koji su slušali ovu zapovest, Subota je obezbedila slobodu od prinudnog rada i lišavanja ljudskog dostojanstva koje ga je pratilo. Kao sedmični simbol, Subota ih je podsećala na božanskog Oslobodioca koji nije mario samo za njihovu ritualnu čistotu, već i za njihovu fizičku slobodu. »Pamti da si bio rob« nije bio razlog za obnavljanje starih rana i gajenje gorčine. Ne, zapovest je davala Jevrejima istorijski razlog da zastanu,

da se sete Uzroka svog oslobođenja i da neprestano biraju put slobode od fizičkog tlačenja i duhovnog zlostavljanja (Isaija 58; Rimljanima 6).

Naša najveća pretnja – i izlaz iz nje (Isaija 44,9-20; Isaija 58)

Kada je Isaija pisao svoje 58. poglavlje o postu koji je Bog izabrao za svoj narod, istakao je Subotu kao svedočanstvo protiv zlostavljanja i kao blagoslov za one koji poštuju Boga i svoje bližnje. U 44. poglavlju Isaija je takođe opisao najveću pretnju slobodi, svetosti i zdravom razumu: idolopoklonstvo. Idolopoklonstvo je mnogo više od obožavanja nečega stvorenog ljudskim rukama, ili nekog drugog stvorenja. Niko ne može obožavati bilo šta drugo, a da ne pokuša da ukloni Boga kao Stvoritelja, a Isaija oštro kritikuje svaki takav pokušaj. Pokušaj da se ukloni Bog je, naravno, pogrešan, ali kao što Isaija pokazuje, on je isto tako i uzaludan, jer je to nemoguće učiniti.

Bog je prvi i poslednji. Osim Njega nema drugoga (Isaija 44, 6-9). S obzirom da On nema konkurenciju, i da sve što je stvoreno potiče od Njega, Svemogući ne može biti uklonjen. Isaija se podsmeva drvodeljama koje preseku drvo na dva dela, pa od jednog naprave idola, a drugi koriste da založe vatru ili ispeku hleb. Glupo je obožavati bilo šta što je stvoreno. Ni drvo ni metal ne mogu se nadmetati sa Bogom. Jedino Bog je stvorio i jedino Bog spasava. Jedino On je dostojan obožavanja.

Iseljujući i poučavajući, Isus nam je ukazao na potpunu slobodu koju Bog nudi (Matej 11,23-30). Kakve god bile naše okolnosti, mi bivamo iseljeni u Njemu. »Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu, i naći ćete pokoj dušama svojim« (stihovi 28-30). Subota svedoči da se možemo odmoriti u Bogu koji nas je stvorio i koji nastavlja da održava naš život i da brine za celo naše biće. Naš Bog koji nas je oblikovao, poziva nas da se oslobodimo zlostavljanja i daje nam priliku da počivamo i da hodamo u Njegovoj brizi. Naše duše su potpune, ali samo u Njemu.

ODGOVORITE

1. Pavle je pisao da kome god se potčinjavamo, on postaje naš gospodar (Rimljanima 6,16). U kojoj vrsti ropstva bi se današnji hrišćani mogli naći? Na koji način Subota predstavlja rešenje za te oblike savremenog ropstva?
2. Pročitajte ponovo 44. i 58. poglavlje Knjige proroka Isaije. Kakav odnos između idolopoklonstva i ugnjetavanja vidite u ovim poglavljima?

Keiša Mekenzi, Lubok, Teksas, SAD

Elen Vajt nas podseća da Subota upućuje naše misli na prirodu i dovodi nas u zajednicu sa Stvoriteljem. »U pesmi ptica, u uzdisanju drveća, u muzici mora još uvek možemo da čujemo Njegov glas, glas Onoga koji je razgovarao sa Adamom u Edemu 'kad dan zahlađi'. Kada posmatramo Njegovu silu u prirodi, nalazimo utehu, jer upravo Reč koja je sve stvorila daje život duši. On 'koji reče da iz tame zasvetli videlo, zasvetli u srcima našim na svetlost poznanja slave Božje u licu Isusa Hrista' (2. Korinćanima 4,6).«¹

Naš Bog je stvorio ovaj svet sa određenom namerom. Nakon što je to učinio, odvojio je jedan dan za nas da bismo se odmorili sa Njim, da bismo uživali u prirodi i istovremeno spoznali Njegovu silu. Elen Vajt je rekla za Subotu: »Dokle god nebo i Zemlja traju, Subota će nastaviti da bude znak Stvoriteljeve moći. Kada Edem bude ponovo procvetao na Zemlji, Božji sveti dan od odmora poštovaće svi pod suncem. 'Od subote do subote' svaki stanovnik proslavljene nove Zemlje dolaziće 'da se pokloni preda mnom, veli Gospod' (Matej 5,18; Isaija 66,23).«²

Subota je »tačka istine koja je naročito izložena napadima«.

Subota je takođe i simbol naše lojalnosti Njemu, »jer ona je tačka istine koja je naročito izložena napadima. Kada na ljude bude došla poslednja velika nevolja, onda će biti povučena granična linija između onih koji služe Bogu i onih koji Mu ne služe. Dok će svetkovanje nedelje, u saglasnosti sa zemaljskim zakonima, ali nasuprot četvrtoj zapovesti, biti znak vernosti onoj sili koja se protivi Bogu, dotle će svetkovanje prave Subote, u saglasnosti sa Božjim zakonom, biti dokaz vernosti prema Stvoritelju. Dok će jedna grupa ljudi, primanjem znaka pokornosti zemaljskim vlastima, primiti žig zverin, dotle će druga, izabravši znak vernosti prema božanskom autoritetu, primiti Božji pečat.«³

ODGOVORITE

Kako možete izraziti svoju privrženost Hristu time što dolazite na bogosluženje subotom? Šta bi trebalo da uradite kako biste se pripremili za dan kada će vaša odanost Bogu biti stavljena na probu zbog vašeg držanja Subote?

Širli Roberts, Mt. Rouz, Sent Patriks, Grenada

1 Čeznja vekova, str. 281, 282 orig.

2 Isto, str. 283 orig.

3 Velika borba, str. 605.

Od Dana zaljubljenih do Dana žena, od dodele Oskara i Gremija do Nobelove nagrade, imamo mnogo načina da izrazimo poštovanje prema važnim ljudima. Dodeljivanje nekih od ovih počasti zasniva se na određenim kriterijumima. Zbog toga obično dolazi do nekih nesuglasica nakon što se konačna odluka objavi. Pismo navodi brojne titule i počasne nazive kao što su knez, sveštenik, junak i gospodar. Ali, baš kao što je slučaj i sa današnjim titulama, onaj koji uživa njihove privilegije nije uvek dorastao očekivanjima.

U Otkrivenju 14,7, anđeo podstiče ljude: »Bojte se Boga i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.« Ovaj stih navodi samo jedan kriterijum za to kome treba ukazati čast: »onome koji je stvorio«. Iako Biblija ne pokušava da dokaže Božje postojanje, ona pravi brojna poređenja između toga ko jeste Bog, a ko ili šta to nije. Jedna od glavnih razlika između pravog Boga i idola ogleda se u tome što je pravi Bog onaj koji deluje. Na primer, kada je reč o četvrtoj zapovesti, mi treba da se sećamo Subote i, kako dalje kaže, njenog Tvorca, jer je Jehova »stvorio«, »počinuo«, »blagoslovio« i posvetio taj dan (2. Mojsijeva 20,11). U 5. Mojsijevoj 5,15, Izraelu je rečeno da »pamti«, jer ga je Jehova »izveo« iz ropstva i »zapovedio« mu da svetkuje dan od odmora. S druge strane, primećujemo da su lažni bogovi samo ljudske tvorevine, daleko od toga da predstavljaju bilo kakve aktivne činioce koji ispoljavaju nezavisnu kreativnu silu. Čitajte Isaiju 44.

**Pravi Bog je
onaj koji deluje.**

I dok odluka o tome ko će dobiti ovogodišnjeg Oskara za najbolju mušku ili žensku ulogu neće značajno uticati na naš život ni na koji način, naša odluka o tome koga ćemo slaviti i obožavati imaće večne posledice.

ODGOVORITE

1. Kakav značaj, prema Rimljanima 6,16, imaju naši izbori? Od svih izbora koje svakodnevno pravimo, nijedan nije važniji od našeg izbora boga/bogova. Naši bogovi možda nisu napravljeni od drveta, ali svi mi imamo određene stvari kojima dopuštamo da na neprikladan način kontrolišu naš život. Ko ili šta predstavlja neke od tih bogova za vas?
2. Prema stihovima u Mateju 11,28-30, šta vam Bog nudi u zamenu za vaše svetovne terete (bogove)?

Subotno bogosluženje ne mora uvek da bude samo ritual. Ono bi trebalo da odražava našu povezanost i odnos sa Bogom. On je naš Tvorac i »valja ga slaviti« (Psalm 48,1; 96,4; 145,3). U danima kad nam sve ide od ruke, a naše emotivno nebo je sunčano i svetlo, bogosluženje može biti ispunjeno proslavljanjem i zahvalnošću. Međutim, u danima kada se životne oluje obruše na nas, bogosluženje može da znači plakanje pred Gospodom u molitvi i preklinjanju. Gospod želi da razgovaramo sa Njim na isti način kao što razgovaramo sa svojim prijateljima. On želi da pred Njim iznesemo svoje najdublje misli, svoje najveće potrebe, izazove, slabosti i radosti.

Bog želi da naše subotno bogosluženje bude posebno značajan doživljaj. Subota treba da nas osveži i obnovi našu snagu pred narednu sedmicu. Evo nekih koraka koji će nam pomoći da imamo takvo bogosluženje.

Subota treba da nas osveži i obnovi našu snagu pred narednu sedmicu.

Budite iskreni u svom bogosluženju. Ako ste imali tešku nedelju, Bog želi da čuje o tome. Iako je istina da On sve zna, On želi da mu sami kažemo sve o tome. David je pisao: »Prizivam Boga višnjega, Boga, koji mi dobro čini« (Psalm 57,2). Mi možemo učiniti to isto!

Uvek uključite hvalu i zahvaljivanje u svoje molitve. Šta god da se dešava u našem životu, sama činjenica da dišemo i da imamo pristup svom Ocu predstavlja dovoljan razlog da Ga slavimo. Tada ćemo otkriti da se proslavljanjem Boga naše raspoloženje popravlja. »Sila je moja i pesma moja Gospod, koji me izbavi; on je Bog moj, i slaviću ga; Boga oca mojega, i uzvišivaću ga« (2. Mojsijeva 15,2).

Neka vam bogosluženje bude raznovrsno. Ono ne treba da obuhvata samo molitvu, već i inspirativne pesme i tekstove. Raznovrsnost nas čuva od dosade na našem duhovnom putu i pomaže nam da obratimo pažnju na ono što Bog pokušava da nam kaže preko naše službe Njemu. Kratka molitva na početku koja priziva Božje vođstvo i usmerenje uvek je dobra ideja. Neka nas On vodi i uvek ćemo biti zadivljeni onim što On može da učini.

ODGOVORITE

1. Kakvo dobro proističe iz rituala u okviru bogosluženja? Kako ritual može da ometa nečije bogosluženje?
2. Kako biste opisali idealno subotno bogosluženje?

Arlete Vajldman, Kalivinji, Sent Džordžs, Grenada

Tekst u 3. Mojsijevoj 23,3, govori o subotnom bogoslužnju kao o »svetom saboru«. Za mnoge od nas, međutim, bogoslužjenje subotom predstavlja samo prisustvovanje subotnoj školi ili slušanje propovedi, a zatim povratak svakodnevnoj rutini. U našim crkvama, pravilo je da članovi pozdrave jedni druge. Zatim, slavimo Boga u pesmama, molitvama i propovedi. Međutim, ja verujem da subotno bogoslužjenje podrazumeva mnogo više od ovih običaja. Razmislite o ovome: »I dođe /Isus/ u Nazaret gde beše odrastao, i uđe po običaju svome u dan subotni u zbornicu« (Luka 4,16). Vredno je zapaziti ne samo da je odlazak subotom na bogoslužjenje u sinagogu bio Isusov običaj (tradicija), već i to da se On suprotstavljao običajima jevrejskih vođa u vezi sa tim istim bogoslužjenjem. Često je ukazivao na važnost činjenja dobra subotom. I mi, isto tako, treba da sledimo Isusov primer. Pročitajte stihove 17 – 28.

Kao deo svog subotnog bogoslužjenja, apostoli su imali običaj da prisustvuju okupljanju u sinagogi i da propovedaju. Dela apostolska 13,14.42.44; 17,2 i 18,4 naglašavaju ovaj običaj. Posebno je Pavle imao običaj da propoveda u jevrejskim sinagogama subotom. Ako pogledamo još neke primere bogoslužjenja kojima su prisustvovali Isus i Njegovi apostoli, vidimo da je bogoslužjenje značilo više nego samo otići u sinagogu. Trebalo je dopreti do ljudi lečeći bolesne, pobrinuti se za one koji su u oskudici i provesti neko vreme u prirodi posmatrajući dela Božjeg stvaranja.

Nije neophodno strogo se držati rutine prilikom subotnog bogoslužjenja. Međutim, moramo biti jedinstveni u jednoj nameri a to je da nikad ne propustimo da obožavamo Stvoritelja i vodimo druge ka Njemu. Potrebno je da preduzmemo iste korake kao i apostoli: ići u prirodu, pronaći tiho mesto za molitvu (Dela 16,13) i objavljivati radosnu vest o Hristu subotom. Budnost i molitva omogućiće nam da svojim bogoslužjenjem dopremo do onih koji su u nevolji, šireći na taj način radosnu vest o spasenju. Ponekad smo pozvani da napustimo običaje koje smo stvorili i da sledimo primer subotnog bogoslužjenja koji su nam ostavili Isus i Njegovi apostoli.

ODGOVORITE

1. Šta smatrate važnim aspektom subotnog bogoslužjenja?
2. Koje su različite forme subotnog bogoslužjenja opisane u Bibliji?
3. Nabrojite neke kreativne načine na koje možete upotrebiti Subotu kao vreme za svedočenje.

ZAKLJUČAK

Subotno bogoslužjenje treba da bude radosno proslavljanje koje obznajuje Božje stvaranje i Njegovu otkupiteljsku blagodat. To bi trebalo da bude svedočanstvo drugima i blagoslov za svakog vernika. Subotno bogoslužjenje treba da pokaže potpuno predanje Božjoj Reči putem poslušnosti i prepoznavanja Njegove moćne prisutnosti u prirodi. Bogoslužjenje treba da osvetli Subotu kao znak između Boga i čovečanstva koji pokazuje da Njemu pripada naša vernost. On želi da Mu kažemo svoje strahove i radosti i tražimo načine da bogoslužjenje bude značajno svima. Subota je isto tako i vreme da se čini dobro. Subotno bogoslužjenje će se nastaviti na nebu i na novoj Zemlji.

RAZMOTRITE

- Skicirajte šest različitih lica uključujući i svoje (afričko, američko, karipsko, englesko, eskimsko, indijansko) i zamislite da su ovi »ljudi« jedini članovi vaše crkve. Nabrojite neke stvari koje biste preduzeli kako bi im subotno bogoslužjenje bilo puno radosti.
- Razmišljajte o zasedanju Generalne konferencije u Atlanti, u američkoj državi Džordžiji. Ljudi svih nacija govorili su o radosti koju su doživeli tokom subotnih sastanaka. Iskoristite ova iskustva da biste zamislili subotno okupljanje na nebu.
- Razmislite o zapovesti o Suboti u 2. Mojsijevoj 20,8-11 i 1. Mojsijevoj 2,1-3. Šta nam to govori o našem odnosu sa Bogom putem bogoslužjenja?
- Poređajte sedam sličnih čaša u jedan red. Obeležite ih brojevima od 1 do 7 i ispunite ih do pola vodom za piće. Dodajte šećer u sedmu čašu i promešajte. Ispremeštajte čaše nasumice. Opišite sadržaj sedme čaše i tražite od nekoga da je pronađe. Upotrebite taj eksperiment da objasnite jedinstvenost Subote.
- Pretpostavimo da je ulaz u trpezariju za popularni zajednički ručak visok samo 3 stope. Sva hrana mora da se pojedje u ovoj prostoriji. Grupa posetilaca koji veruju u Boga u svojoj kulturi ima običaj koji kaže da nije pristojno saginjati se da bi se ušlo u prostoriju. Ako ova prostorija predstavlja Božji subotni blagoslov, kako biste pomogli ovoj grupi da razume važnost primanja svog dela blagoslova?
- Uzmite dve male saksije za cveće. Napunite jednu suvim peskom, a drugu bogatom vlažnom zemljom. Ako svaka od njih predstavlja subotno bogoslužjenje, a vi ste seme, u kojoj saksiji biste izabrali da rastete? Zašto?
- Nabavite tri slike adventističkih crkava: jedna neka bude prosta građevina, druga prosečna, a treća veličanstvena. Pitajte članove razreda koju bi voleli da posećuju. Zatim razgovarajte o tome šta crkva čini radosnim mestom bogoslužjenja.

POVEŽITE

Pouke velikog Učitelja, str. 25-27; Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 48-50.

Walton J. Brown, Home At Last, str. 83-86.

Albert A. K. Vajt, Berkšir, Ujedinjeno kraljevstvo

Pouka 4

od 16. do 22. jula 2011.

Veseliti se pred Gospodom: Svetinja i bogosluženje

»I veselite se pred Gospodom Bogom svojim vi i sinovi vaši i kćeri vaše i sluge vaše i sluškinje vaše, i Levit koji je u mestu vašem, jer on nema dela ni nasledstva s vama«

(5. Mojsijeva 12,12).

Bog traži prave obožavaoce. Svako ljudsko biće neizbežno će obožavati nekoga ili nešto. Naš izbor ne sastoji se u tome da li ćemo, već koga ćemo obožavati. Od svih razloga koje imamo da bismo obožavali Boga, nijedan nije veći od Njegove ljubavi prema nama. On nas voli toliko da je poslao svog jedinog Sina da umre za naše grehe umesto nas.

Tokom svoje ovozemaljske službe, Gospod Isus Hristos je svojim delima i učenjima naglašavao važnost bogoslužjenja (videti Matej 15,8,9; 18,20; Luka 4,16; Jovan 4,22-24). Bilo u hramu, u sinagogi, ili na obronku planine, Isus je odvajao vreme da proslavi svog nebeskog Oca.

Privilegija otkupljenih biće da slave Boga kroz beskrajne eone večnosti. Doći ćemo iz svakog plemena, kolena, jezika i naroda, ali naše bogoslužjenje će se sjediniti u prelepoj simfoniji hvale. »Nebo i zemlja sjediniće se u slavljenju 'od subote do subote' (Isaija 66,23), a mnoštvo spasenih u radosnom obožavanju klanjaće se Bogu i Jagnjetu.«¹

Zamislite kako mora da su se osećali Izraelci nakon stotina godina robovanja Egipćanima. Iznenada su postali slobodni da obožavaju pravog Boga – Boga svojih otaca. Najverovatnije je da su mnogi od njih, u trenutku svog oslobođenja, znali vrlo malo ili ništa o svom Spasitelju. Stoga im je Bog dao detaljna uputstva kako da načine Svetinju čije će ih službe i sadržaj učiti o Hristu i planu spasenja. Iako znamo sve ovo, ipak ne možemo da pojmimo koliko je zapravo sveta ta Svetinja zaista bila. Svaki detalj, svaki deo opreme, svaka žrtva i služba, čak i boje koje su korišćene, trebalo je pomognu Izraelcima da uče o Hristu i Njegovom spasenju. Svetinja je bila vizuelno pomagalo velikog Učitelja u Njegovoj lekciji o planu spasenja. Ove sedmice saznaćemo deo onoga o čemu Svetinja može da nas nauči u vezi sa bogoslužjenjem. Dok budete proučavali, razmišljajte kako ta nova saznanja mogu da unaprede vaše lično bogoslužjenje.

Bog im je dao detaljna uputstva kako da načine Svetinju.

Ever Santilan Tandug, Jizan, Kraljevina Saudijska Arabija

1 Čeznja vekova, str. 770 orig.

Muzika je uvek imala važnu ulogu u bogoslužju. Kada je Bog dao uputstva Mojsiju u pogledu odeće prvosveštenika koji će služiti u Svetinji, tražio je da za njen porub budu pričvršćeni zlatni zvončići. Iako oni nisu proizvodili neki određen niz tonova, njihovo oglašavanje »davalo je vernicima do znanja da /prvosveštenik/ obavlja službu u njihovo ime u Božjem prisustvu, i podsticalo ih da ga slede u svojim mislima i molitvama dok je prolazio kroz različite delove sveštenečkog rituala. Zvuk zvončića spajao je sveštenika i narod u zajedničkom bogoslužju... Verom i mi možemo čuti taj zvuk iz Svetinje koji upravlja naše misli i srca ka visinama, ka mestu gde Isus sedi s desne strane Bogu i posreduje za nas (Rimljanima 8,34; Kološanima 3,1-3; Jevrejima 8,1.2).«¹

»Muzika predstavlja deo bogoslužnja u nebeskim dvorovima...«

Mnogo godina kasnije, napisani su psalmi za pevanje u hramu koji je preuzeo službu Svetinje kao mesto bogoslužnja i prinošenja žrtvi. Psalam 47 je jedan od takvih psalama. On »je svečana himna najčistije hvale upućene Jehovi, koji se uzvisuje ne samo kao Bog Izraela, već svih naroda na zemlji... Kao himna namenjena javnom bogoslužju, Psalam 47 verovatno su pevala dva hora antifonalno, tako što je jedan pevao stihove 1 i 2, a zatim 5 i 6, smenjujući se sa drugim koji je pevao stihove 3 i 4, i 7 i 8. Na kraju bi se oba hora udružila pevajući zajedno 9. stih.«²

Danas su nebeski dvorovi ispunjeni pesmama hvale. Kada slavimo Boga kroz muziku, imamo privilegiju da se pridružimo toj simfoniji. »Muzika predstavlja deo bogoslužnja u nebeskim dvorovima i mi se moramo potruditi, slaveći Boga pesmama, da se što više približimo skladu nebeskih horova... Pevanje, kao deo verske službe, isto je toliko deo bogoslužnja kao i molitva. Srce mora da oseti duh pesme da bi joj moglo dati pravi izraz.«³ Danas nas svetinja podseća na nebesku Svetinju, gde Hristos posreduje u našu korist. Iako se prinošenje žrtava više ne zahteva, mi treba da prinesemo reči hvale i proslavljanja kroz pesme u čast Boga i Njegovog Sina Isusa koji je žrtvovao sebe za naše grehe.

ODGOVORITE

Koja je vaša omiljena pesma, pesma koja zaista pokreće vaše srce? Otpjevajte je sad na slavu i hvalu Gospodu.

Rejčel Lir, Aspers, Pensilvanija, SAD

1 The SDA Bible Commentary, sv. 1, str. 649, 650.

2 Isto, sv. 3, str. 746.

3 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 594.

Bogoslужenje: Kome (Matej 4,10; Otkrivenje 19,10)

Postoji samo Jedan koji je dostojan obožavanja. Kada Ga je sotona nagovarao da se pokloni pred njim, Isus je odgovorio: »Idi od mene, sotono; jer stoji napisano: GOSPODU BOGU SVOJEMU POKLANJAJ SE I NJEMU JEDINOME SLUŽI« (Matej 4,10).

Iako Pismo jasno svedoči da jedino Bog treba da bude predmet našeg obožavanja, postoje trenuci kad pojedinci pokušavaju da usmere svoju službu u drugom pravcu. Na primer, kada je apostol Jovan susreo anđeosko biće, pao je i poklonio se. Primio je sledeći ukor od nebeskog glasnika: »Gle, nemoj!... Bogu se pokloni!« (Otkrivenje 19,10)

Naša je privilegija da slavimo svog Stvoritelja iz trenu u tren. Svaki put kad uzdignemo svoja srca i glasove proslavljajući Boga, sjedinjujemo se sa nebeskim bićima pred Njegovim prestolom, koja Ga slave dan i noć. U tihim molitvama hvale i zahvaljivanja, možemo proslavljati Boga bilo kad, bilo gde. Na mnogo načina, naše lično posvećenje i služba važniji su od onoga što možemo činiti kao deo zajednice.

Bogoslужenje: Gde, kada i kako (2. Mojsijeva 25,1-22; 29,38.39; 2. Mojsijeva 35; 5. Mojsijeva 12,5-7.12.18; 16,13-16)

Uprkos važnosti lične službe, stihovi na početku ovog dela Logosa uče nas da bi trebalo da postoji vreme zajedničkog bogoslужenja. Principi koji se odnose na to vreme nalaze se u Božjim uputstvima o službi u Svetinji i jevrejskim praznicima.

Iz ovih stihova saznajemo da svetost znači biti »odvojen za svetu upotrebu«. Zajedničko bogoslужenje, u pravom smislu, može biti upravo to – odvajanje ne samo vremena već i sebe samih za posebno zajedništvo i druženje sa Bogom i jednih sa drugima. To je naš način da kažemo: »Kako si Ti veličanstven, Bože, a kako smo mi nedostojni.« To je naš način da priznamo svoju potpunu zavisnost od Hristove pravednosti kao našeg jedinog sredstva spasenja. Smernice koje je Bog dao u pogledu službe u Svetinji uče nas da treba da odvojimo jedno vreme kad ćemo prestati sa radom, sa igrom, sa svim drugim što činimo, da bismo pohrlili ka Onome koji je izvor svega što jesmo, ka Onome čija je smrt na krstu otvorila vrata neba za sve koji žele da uđu.

Istinsko bogoslужenje (1. Jovanova 5,3)

Ipak, pravo bogoslужenje je mnogo više od obreda, pevanja ili liturgije. Pravo bogoslужenje je naše izražavanje zahvalnosti na onome što Bog jeste i na onome što je učinio za nas kroz Isusa. Baš kao što je Jovan rekao: »Ovo /je/ ljubav Božja da zapovesti njegove držimo« (1. Jovanova 5,3), tako i mi otkri-

vamo svoju ljubav prema Bogu služeći Mu. To sigurno predstavlja deo onoga na šta je Isus mislio kad je rekao da ćemo se klanjati Gospodu »duhom i istinom«.

Bogosluženju, kao i svemu što se stalno ponavlja, prethodi opasnost da se pretvori u rutinu. Kada prestanemo da služimo Bogu iz iskrene ljubavi prema onome što On jeste i što je učinio za nas, naše bogoslužje može skrenuti u nekom od brojnih nezdravih pravaca.

Bog nastava među nama (2. Mojsijeva 25,8)

U 2. Mojsijevoj 25,8 Bog zapoveda Mojsiju: »Neka mi načine svetinju, da među njima nastavam.« Bog je dao Mojsiju obrazac sa detaljnim instrukcijama za izgradnju zemaljske »senke« »istinotoj skiniji, koju načini Gospod, a ne čovek« (Jevrejima 8,2). Suviše često zaboravljamo da je sam Bog pozvao svoju Svetinju u postojanje da bi učio svoj narod o spasenju.

»Gospod je u svetoj crkvi svojoj; muči pred njim sva zemlja!« (Avakum 2,20)

Prema tome, jedna od namena Svetinje bila je da se tu sretnemo sa Gospodom i uživamo u Njegovoj slavi. »I slava Gospodnja podiže se s heruvima na prag od doma, i napuni se dom oblaka, a trem se napuni svetlosti slave Gospodnje« (Jezekilj 10,4). Poruka koju šalje zemaljska Svetinja je jasna: Isus je postao nosilac greha, uzevši na sebe naše grehe i bivajući kažnjen za njih. To Ga čini jedinim sredstvom spasenja i oproštaja za palo čovečanstvo.

Danas je Isus u nebeskoj Svetinji i posreduje u našu korist. »Naš Bog je nežni, milostivi Otac. Služba Njemu ne sme da bude tužna, žalosna služba. Služba Gospodu i učestvovanje u Njegovom delu treba da predstavlja zadovoljstvo. Bog ne voli da Njegova deca za koju je predvideo slavno spasenje, deluju tako kao da je On okrutan, veoma zahtevan gospodar. On je njihov najbolji Prijatelj; pa kada Mu služe, On očekuje da bude sa njima, da ih blagoslovi i uteši, ispunjavajući njihova srca radošću i ljubavlju. Gospod želi da Njegova deca imaju utehu u Njegovoj službi, a u Njegovom radu više zadovoljstva nego tegoba. On želi da oni koji dolaze na bogoslužje ponesu sa sobom dragocene misli o Njegovoj brizi i ljubavi, da budu radosni u svim svojim poslovima u svakodnevnom životu, da mogu imati blagodat, da u svemu postupaju pošteno i verno.«¹

ODGOVORITE

Kako se principi službe Bogu koji se nalaze u Svetinji i jevrejskim praznicima mogu primeniti na vaše lično bogoslužje i bogoslužje u vašoj mesnoj crkvi?

Fara Paterniti, Tejlor, Mičigen, SAD

1 Put Hristu, str. 103. orig.

»Mirisni kad koji se uzdizao s molitvama Izrailja, predstavljao je zasluge i posredovanje Isusa Hrista, Njegovu savršenu pravednost, koja će se verom uračunati Njegovom narodu i koja jedina može učiniti da služba grešnih bića postane ugodna Bogu. Ispred ulaza u Svetinju nad svetinjama stajao je oltar stalne službe posredovanja, a ispred ulaza u Svetinju oltar stalne službe pomirenja. Pred Boga su mogli izlaziti s krvlju ili s kadom – simbolima koji su ukazivali na velikog Posrednika, preko koga se grešnici mogu približiti Gospodu, Jedinom koji duši koja veruje i koja se kaje može osigurati milost i spasenje.

Kada su sveštenici svakoga jutra i večeri ulazili u Svetinju da kade, svakodnevna žrtva već je bila spremna za prinošenje na oltaru za žrtve paljenice u tremu Svetilišta. Bilo je to vreme kada su vernici bili najdublje zainteresovani da se okupe oko Šatora od sastanka. Pre nego što bi se uz posredovanje sveštenika našli u Božjoj prisutnosti, morali su ozbiljno da ispituju svoja srca i priznaju svoje grehe. Lica okrenutih prema Svetilištu, sjedinjavali bi se u tihom molitvi. Tako su se njihove molitve uzdizale Bogu, zajedno sa oblakom mirisnog kada, dok su se u veri oslanjali na zasluge obećanog Spasitelja, simbolično predstavljenog službom pomirenja. Vreme određeno za jutarnju i večernju žrtvu smatrano je svetim vremenom, pa je u celom jevrejskom narodu poštovano kao vreme bogoslužnja.

»...Bog osuđuje formalističke običaje i ceremonije, kojima nedostaje duh pravog bogoslužnja...«

Kada su Jevreji kasnije bili rasejani kao prognanici po dalekim zemljama, uvek su u to vreme okretali lice prema Jerusalimu i upućivali svoje molitve Bogu Izrailjevu. U ovom običaju hrišćani mogu da nađu uzor za svoje jutarnje i večernje molitve. Iako Bog osuđuje formalističke običaje i ceremonije, kojima nedostaje duh pravog bogoslužnja, s velikim zadovoljstvom gleda na one koji Ga vole i koji se ujutro i uveče saginju pred Njim tražeći oprostaj za grehe i upućujući Mu svoje molbe da dobiju neophodne blagoslove.«¹

ODGOVORITE

1. Koji deo današnje zajedničke službe ukazuje na Isusa, našeg Posrednika?
2. Zašto su jutra i večeri dobro vreme za razgovor sa Bogom kroz molitvu?
3. Kada se molimo treba da tražimo oprostaj kako bismo primili blagoslove. Zbog čega još treba da se molimo?
4. Upamtite da je molitva dvosmerna ulica. Kada je prikladno jednostavno slušati Boga za vreme molitve?

Lin Van Denburg, Milvoki, Viskonsin, SAD

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 353,354.

Kada obožavamo Boga, doživjećemo lični preobražaj. Nemoguće je stajati u Njegovom prisustvu i ostati nepromenjen. Pravo bogosluženje utiče na nas lično. David je izjavio: »Obradovah se kad mi rekoše: hajdemo u dom Gospodnji« (Psalam 122,1). On je otkrio da se u Božjem prisustvu nalazi punina radosti. Mi doživljavamo radost kad služimo Bogu duhom i istinom. Iako uvek postoji opasnost da budemo poneseni preterivanjem i emocionalizmom (kao što se može videti u određenom tipu crkvenih bogosluženja), isto tako postoji opasnost da naše bogosluženje postane hladno, mrtvo i beživotno.

U okolnostima rata i uništenja, pesnik V. H. Oden napisao je da su ljudi bili kao deca »izgubljena u ukletoj šumi«, »uplašena od mraka« i »nikada nisu bila srećna ni dobra«. ¹ Ove depresivne reči odnose se na ljudsko stanje u celini. Srećom, Bog želi da nas izvede iz ove zamke. Stih u 1. Mojsijevoj 3,21 uči nas da čim se pojavio greh, tu je bio i Spasitelj. Tokom vekova, Spasitelj je otkrivao svoj plan spasenja koji nudi nadu i večni život uplašanim bićima koja nisu ni srećna ni dobra. Vekovima je glavni način na koji je On otkrivao sebe bio preko službe u zemaljskoj Svetinji, koja sadrži principe po kojima treba služiti Bogu:

Prava služba dolazi iz dragovoljnog srca (2. Mojsijeva 25,1.2). Odlaženje na bogosluženje zbog toga što vaš cimer, kolega ili roditelji zahtevaju to od vas nije pravo bogosluženje. Želja da se služi Bogu sastavni je deo pravog bogosluženja. Mi želimo da služimo Bogu kada imamo sa Njim odnos pun ljubavi.

Svako Božje dete koristi svoje talente u službi Bogu (2. Mojsijeva 35, 10-35). Koje talente imate kojima biste mogli da doprinesete bogosluženju u vašoj mesnoj crkvi? Kako možete upotrebiti te talente da usavršite svoje lično bogosluženje?

Bogosluženje podrazumeva i preispitivanje svog srca i priznanje svojih greha, kao i molitvu Bogu za oprostaj (3. Mojsijeva 4,27-29). Drugi mogu da se mole da Sveti Duh dodirne naša srca. Ali, samo mi lično možemo doći Bogu, priznati Mu svoje grehe i moliti Ga da nam oprost. Možda je posle svega što je rečeno i učinjeno upravo ovo suština bogosluženja – kleknuti pred svog Spasitelja u iskrenoj skrušenosti zbog naše urođene grešnosti i grešnih dela koja činimo, sa čežnjom da, dok to činimo, budemo isceljeni Njegovom ranom (Isaija 53,5).

Leonardo del Rozario Jr, Davao Siti, Filipini

1 W. H. Auden. »September 1, 1939.« <http://lists.ncc.edu/scripts/wa.exe?A2=ind0710&L=WOM-PO&D=1&T=0&O=A&P=344182>

Kroz svoje rituale prinošenja žrtava, Svetinja je obezbeđivala sredstva preko kojih je Božji zavetni narod mogao da stupi u Njegovo božansko prisustvo. Šta je to u tim žrtvama što im je davalo pristup Bogu? I na koji način su te žrtve predočavale šta će Hristos učiniti (i šta je već učinio) za nas?

Svetinja je predstavljala način na koji je Bog pozivao svoj narod da uđe u zavetni odnos sa Njim putem bogoslužjenja. Preko Svetinje, mogli su da saznaju za Njegov plan spasenja i postanu sudeonici u Njegovoj svetosti. Osim toga, mogli su da uče o tome kako živeti verom i kako biti poslušan Bogu.

Svetinja je predstavljala način na koji je Bog pozivao svoj narod da uđe u zavetni odnos sa Njim putem bogoslužjenja.

Greh je prekinuo ovaj zavetni odnos. Da problem greha nije rešen, Njegov narod bi bio ostavljen da nosi svoju sopstvenu grešnost i nikad ne bi mogao da stekne večni život. Gospod im je, međutim, u svojoj blagodati pokazao kako im može biti oprosteno i kako mogu biti očišćeni od greha. Ove odredbe su bile u središtu žrtvenog

systema u svetilištu. Dovodeći žrtveno jagnje u Svetinju, Izraelac je izražavao svoju veru u Božjeg obećanog Spasitelja. Zauzvrat bi sveštenik, koji je stajao na mestu Boga, učinio pomirenje za greh (3. Mojsijeva 5,5,6). Konkretna vrsta životinje ili rituala zavisila je od brojnih faktora, ali osnovna ideja bila je uvek ista.

Kada je reč o Svetinji, obično se misli na tvorevinu napravljenu po uputstvima samog Gospoda. Međutim, mnogo važnija od njene neobične lepote bila je prelepa poruka koju je Bog nameravao da prenese pomoću službi u Svetinji, a naročito mesto koje će Njegov jedini Sin, Isus Hristos, zauzeti u ispunjenju ovih službi.

»Hristos je lično bio tvorac jevrejskog sistema bogoslužjenja, koji je, po tipovima i simbolima, bio sen duhovnih i nebeskih stvari...

Pouka je bila utelovljena u svakoj žrtvi, utkana u svaku ceremoniju, svečano propovedana od strane sveštenika u njegovoj svetoj službi, napomenuta od Boga lično – da jedino kroz Hristovu krv dolazi oprostjenje greha...

Kompletan um i duša, celo srce i sva snaga otkupljeni su krvlju Božjeg Sina.«¹

ODGOVORITE

Mi danas ne prinosimo životinjske žrtve Bogu kad zgrešimo. Međutim, možda postoje neke stvari ili aktivnosti koje Bog traži od nas da žrtvuemo kada prihvatimo Njega kao svog Spasitelja. Šta ste žrtvovali da biste sledili Hrista, i šta ste na osnovu te žrtve naučili o Njemu?

Glen Brajan Ente, Zambales, Filipini

ZAKLJUČAK

Vilijam Templ je dao sledeću definiciju bogoslužjenja: »Bogoslužjenje je potčinjavanje kompletne naše prirode Bogu. To je oživljavanje savesti Njegovom svetošću; hranjenje uma Njegovom istinom; pročišćenje mašte Njegovom lepotom; otvaranje srca Njegovoj ljubavi; predaja volje Njegovim namerama – i sve to objedinjeno u činu obožavanja, tom najnesebičnijem osećanju za koje je naša priroda sposobna i koje je, stoga, glavni lek za egocentričnost, naš prvobitni greh i izvor svih postojećih greha.«¹ Kad dozvolimo Svetom Duhu da radi u ovim oblastima našeg života, doživemo istinsko bogoslužjenje u svakom aspektu svog postojanja. Naša tela će postati žive žrtve, i bićemo umom i duhom obnovljeni svakog dana.

RAZMOTRITE

- Komponujte prateću melodiju za Psalam 47 i još neki psalam po sopstvenom izboru.
- Zapisujte svoja iskustva na bogoslužjenju, kako ličnom tako i zajedničkom. Obratite posebnu pažnju na to koja su vam iskustva najznačajnija.
- Fotografišite i napravite montažu nekih praktičnih načina na koje pojedinci mogu služiti Bogu.
- Napravite dramsku predstavu o mladom čoveku iz izraelskog okola koji nosi jagnje u Svetinju kao žrtvu za greh. Potrudite se da obuhvatite razloge za takve rituale i zašto su oni bili značajni.
- Konstruišite model Svetinje i elemente bogoslužjenja koje je ona sadržavala.
- Proučite komponente pravog bogoslužjenja i isplanirajte službu organizovanu oko njih. Zatražite dozvolu od odbora crkve da mladi organizuju službu koju ste isplanirali.

POVEŽITE

Velika borba, str. 437, 438 orig; *Testimonies*, sv. 5, str. 491-55; N. T. Wright, *For All God's Worth: True Worship and the Calling of the Church*; David Peterson, *Engaging With God: A Biblical Theology of Worship*.

Dina Bartel – Vagner, Spenserport, Njujork, SAD

1 William Temple, Readings in St. John, str. 68

Pouka 5

od 23. do 29. jula 2011.

Blago tebi, Izrailju!

»Teško onima koji zlo zovu dobro, a dobro zlo, koji prave od mraka svetlost a od svetlosti mrak, koji prave od gorkoga slatko a od slatkoga gorko. Teško onima koji misle da su mudri, i sami su sebi razumni!«

(Isaija 5,20.21)

Jedan siroti mladi čovek digao je ruke od života. Nije mogao da vidi nikakvu nadu u budućnosti. Bruka i sramota bile su deo njegovog života. Ono što je njegovu ranu učinilo još dubljom bila je činjenica da je dugovao novac tolikom broju ljudi da ih nije mogao prebrojati, a nije dugovao baš male sume.

Jednog dana, imućni farmer spasao je ovog mladog čoveka i pomogao mu da vrati dugove. Dao mu je i nameštenu kuću. Međutim, farmer mu je rekao da ne sme nikad da uđe u sobu na čijim vratima staji natpis »Poslušnost«. Ukoliko bi to učinio, posledice bi bile strašne i morao bi da napusti kuću.

Farmer je postavio ovog mladog čoveka za nadzornika kuće, a onda krenuo na dugačak put. Međutim, nije se vratio onog dana kada je rekao da će se vratiti. U stvari, zadržao se dugo nakon datuma koji je naveo kao vreme svog povratka. Tako je mladi čovek odlučio da otvori vrata na kojima je stajala oznaka »Poslušnost«. Posledica se ogledala u tome što ta vrata, kad se jednom otvore, ne mogu više da se zaključaju, osim ako farmer to lično ne učini. Zbog čega je to bilo toliko strašno?

Nedelju dana kasnije, farmer se vratio i otkrio da mladi čovek nije položio jedini test koji mu je bio dat. Ono što mladi čovek nije znao, to je da bi u slučaju da je položio test, postao farmerov naslednik. Umesto toga, on je sada bio isteran iz kuće.

Slično ovome, mi ljudi smo izgubljeni i bez nade. Suočavamo se sa večnom smrću. Međutim, Bog nam garantuje spasenje kroz svog Sina, Isusa Hrista. Zbog toga što nas je spasao, On zaslužuje našu službu. Ali, zbog toga što smo iskvareni grehom, potrebno nam je vođstvo da bismo Mu služili na ispravan način. Kako

je tužno kad pogazimo Njegove svete pouke! Ako se držimo Njegovih pouka, On će nas učiniti naslednicima svog božanskog carstva, kao što je obećao. Sposobnost da Ga proslavimo poslušnošću dokaz je da Sveti Duh obitava u našem srcu. Iako poslušnost može ponekad delovati trivijalno, ona je od suštinske važnosti za bogoslužjenje. Kada smo neposlušni, mi se odnosimo prema svetim stvarima kao da su obične. Ove sedmice ćemo proučavati određene biblijske likove da bismo videli čemu oni mogu da nas nauče kada je reč o istinskom bogoslužjenju i dužnom poštovanju prema svetim stvarima.

**Nedelju dana kasnije
farmer se vratio i otkrio
da mladi čovek nije
položio jedini test koji
mu je bio dat.**

Kofi Kermah Vagia, Gana

U 5. Knjizi Mojsijevoj 33, Mojsije priziva Božje blagoslove na Izrael, na svako pleme ponaosob. Njegov završni govor u stihovima 26-29 ohrabruje Izraelce da se posvete Bogu koji ih je otkupio ne samo od njihovih neprijatelja, nego i od greha. Zatim, on zaključuje: »Blago tebi, Izrailju! Ko je kao ti, narod kojega je sačuvao Gospod« (stih 29). Zaista, ovim stihovima on je nameravao da pobudi samopouzdanje i nadu kod naroda. Ako se budu poistovetili sa Gospodom, oni će požnjeti blagoslov i radost. Najiskreniji oblik bogoslužnja koji donosi radost verniku sastoji se u slavljenju Boga kao našeg Stvoritelja, Održavaoca života, Otkupitelja i Gospoda.

Ne bilo kakav način života (3. Mojsijeva 9; 10,1-11; Isaija 5,20,21)

Nadav i Avijud su zapalili žrtvu običnom vatrom, koja nije bila uzeta sa oltara za žrtve paljenice, kao što je Gospod naložio, i zbog toga su istog trenutka umrli. Izgubili su svoj život jer su bili »sami sebi razumni«, nazivajući dobrim ono što je, u stvari, bilo zlo (videti Isaija 5,20,21).

Hrišćani ne mogu da vode bilo kakav život.

Zašto Nadav i Avijud nisu mogli da razlikuju ono što je zlo od onog što je dobro i što im je Gospod zapovedio da upotrebe? Pre svega, »nisu se u mladosti naučili samosavlađivnju«. ¹ Njihove sklonosti su prevladavale nad Božjim principima i zapovestima u toj meri da više nisu mogli da prepoznaju važnost poslušnosti. Drugo, zapovest koju je Bog dao Aronu i ostalim njegovim sinovima da ne piju vino ni žestoko piće pre nego što uđu u Svetinju (3. Mojsijeva 10,9) nagoveštava da su Nadav i Avijud prineli nesvetu vatru jer su se prethodno napili. ² Vino je umanjilo njihovu sposobnost da procene šta je dobro a šta zlo, kao i da razlikuju sveto od onog što je obično.

Tako saznajemo da način na koji živimo utiče na to kako slavimo Boga. Nadav i Avijud nas uče da naši dani moraju biti ispunjeni svesnim poštovanjem Njegovih uredaba, gde god se mi nalazili. Hrišćani ne mogu da vode bilo kakav život. Sve što oni čine mora da proslavlja Boga (1. Korinćanima 10,31).

Poslušnost ili žrtva? (1. Samuilova 1; 15)

Umesto da poslušna Boga, Saul je dozvolio sebi da ga obuzme drskost i sebičnost. Prineo je žrtvu paljenicu iako mu je bilo zapovedeno da to ne čini. Osim toga, silno je želeo da izraelski narod ima poverenja u njega. Žrtvovao bi čak i svog rođenog sina da bi učvrstio sebe kao cara, da nije

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 360.

2 The SDA Bible Commentary, sv. 1, str. 749.

došlo do intervencije (1. Samuilova 13,14). Međutim, Bog ga je poštedeo i dao mu drugu misiju – uništenje Amalika. Ipak, čak i u ovome, odvajajući neke životinje i poštedevši Agaga, Saul je ispoljio neposlušnost prema Bogu. Iako njegov razlog što je tako postupio može izgledati razuman, on je ipak išao nasuprot Božjim zapovestima i Bog je jasno stavio do znanja da Ga je Saulov čin uznemirio (1. Samuilova 15, 10.11). Samuilove nadahnute reči naglasile su da je poslušnost Bogu povezana sa bogoslužjenjem kao što je glava povezana sa telom (1. Samuilova 15,22.23).

Čak ni danas, našem Ocu punom ljubavi nisu »mile žrtve paljenice i prinosi kao kad se sluša glas njegov« (1. Samuilova 15,22). Stoga, poslušnost Bogu i udovoljavanje Njemu na prvom mestu treba smatrati centralnim elementom bogoslužjenja. Bezuslovna poslušnost treba da bude odgovor na Božju ljubav, a ne reakcija na strah od kazne. Isus kaže: »Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite« (Jovan 14,15).

Poslušnost Bogu prilikom bogoslužjenja dokaz je poverenja u Njega. Kada je Ana otišla u miru sa Ilievim blagoslovom, ona nije više bila zabrinuta. Da je ona verovala Bogu očigledno je iz načina kako Ga je slavila. Vratila se kući sa Njegovim blagoslovom, a On je nju nagradio uslišenjem njene želje da dobije sina, jer one »ću poštovati koji mene poštuju, a koji mene preziru, biće prezreni« (1. Samuilova 2,30).

Suočite se s tim sada ili kasnije (Otkrivenje 20,7-10)

Našu konkretnu dužnost nedvosmisleno je izrazio car Solomun: »Boga se boj, i zapovesti njegove drži, jer to je sve čoveku« (Propovednik 12,13.14). Slična tvrdnja nalazi se u Otkrivenju 14,7: »Bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegovog; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.« Sud će odvojiti pšenicu od pleve; ali ako naše bogoslužjenje nije zasnovano na poslušnosti Bogu, ako ne pravimo razliku između onoga što je On zapovedio i onoga što nije, mi ćemo se izjednačiti sa onima koje će progutati vatra iz Otkrivenja 20,9. Onima koji budu poslušni i iskreni u slavljenju Boga, reći će se: »Blago tebi, Izrailju«.

ODGOVORITE

1. Kako bi vaš stil života mogao da utiče na vašu procenu šta je dobro, a šta loše? Dok budete razmišljali o svom odgovoru, zapitajte se šta gledate na TV-u, kakve prijatelje imate, koje veb-sajtove posećujete, itd.
2. Koje svakodnevne odluke će vam pomoći da bolje služite Bogu u poslušnosti?
3. Setite se vremena kada ste nazivali dobrim ono što je, u stvari, bilo zlo. Šta se desilo kao posledica toga? Šta vas je navelo da promenite mišljenje?

U jučerašnjem proučavanju saznali smo o značajnoj povezanosti između poslušnosti i bogoslužjenja. Takva povezanost osnažuje nas mnogim blagoslovima.

»Sve dok budu pod Božjom zaštitom, nijedno pleme ni narod, pa ni uz pomoć svih sotonskih sila, neće ih moći nadvladati. Sav svet će se diviti divnom delu koje je Bog učinio za svoj narod... Tadašnja naklonost Božja prema Izraelju trebalo je da bude zalag Njegovog zaštitničkog staranja o Njegovoj poslušnoj, vernoj deci u svim vremenima.«¹

Bog ne može da nam pruži svoju zaštitu ako živimo suprotno od Njegovih zapovesti. On nam je dao mnoga obećanja, ali ona se mogu ispuniti jedino ako budemo poslušne sluge. Ne možemo istinski služiti Bogu a biti neposlušni Njegovim zapovestima. »Ali Bog zahteva poslušnost svim zapovestima.

**»Neka se niko
ne zavarava
da je neki deo
Božjih zapovesti
nevažan...«**

Jedini način na koji čovek može biti srećan jeste da pokaže poslušnost zakonima Božjeg carstva.«²

»Veliki blagoslovi bili su obećani Izraeljcima pod uslovom da budu poslušni Božjim odredbama.«³ Tekst u 5. Knjizi Mojsijevoj 28,1-14 nabroja mnoge blagoslove obećane sinovima Izraeljevim, sve pod uslovom da budu poslušni. U principu, ova obećanja i blagoslovi mogu biti naši već danas ako poslušamo

Njegove zapovesti. U ostatku poglavlja nabrojaju se kletve koje će zadesiti neposlušne. »Neka se niko ne zavarava da je neki deo Božjih zapovesti nevažan, ili da će Bog prihvatiti neku zamenu umesto onoga što je zapovedio.«⁴

ODGOVORITE

1. Koje su neke od stvari koje su sinovi Izraelovi činili da bi ostali pod Božjom zaštitom?
2. Šta su to sinovi Izraelovi činili što je navelo Boga da ukloni svoju zaštitu nad njima?
3. Šta je to u današnjem svetu što nas odvlači od Boga i Njegovih bogatih blagoslova?
4. Šta možete danas početi da radite kako biste ojačali povezanost koja treba da postoji u vašem životu između poslušnosti i bogoslužjenja?

Elizabet A. Adonu, Ovings Mils, Merilend, SAD

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 410.

2 Our High Calling, str. 24.

3 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 491.

4 Isto, str. 324.

Treća knjiga Mojsijeva uglavnom govori o Božjoj svetosti i kako, kroz odnos poslušnosti, grešni ljudi kao što smo mi mogu pristupiti Njemu putem bogosluženja (3. Mojsijeva 20,7.8).

Peta knjiga Mojsijeva takođe sadrži detaljne informacije u vezi sa bogoslužjenjem. Tokom perioda o kome govori 3. Mojsijeva, Bog je dao uputstva izraelskim vođama, a kasnije i narodu, o tome kako da Mu služe. Međutim, proučavanje ove dve knjige danas pokazuje osnovne principe bogosluženja savremenim hrišćanima – da bismo služili Bogu u skladu sa Njegovim uputstvima (3. Mojsijeva 9,6.7.16).

Tekst u 2. Mojsijevoj 28,36 opisuje odeću prvosveštenika. Bog je naložio prvosvešteniku da na svojoj kruni od čistog zlata ugravira reči Svetinja Gospodu. »Ovaj natpis davao je narodu najuzvišenije shvatanje religije i ukazivao na njen uzvišeni cilj (3. Mojsijeva 11,44.45; Jevrejima 12,14; 1. Petrova 1,15.16). To je bio stalni podsetnik da bi bez ovog suštinskog elementa /svetosti/, svako izražavanje pobožnosti u Božjim očima izgledalo kao ruganje (videti Isaija 1,11-17). Što se tiče prvosveštenika, to mu je nalagalo da njegova služba ne sme da postane samo forma, već da je njen cilj osveštanje njegovog sopstvenog života i života naroda.«¹

To je ono na čemu bi pravo bogoslužjenje trebalo da se zasniva.

Dok su sveštenici i narod u Izraelu služili Bogu u skladu sa Njegovim zapovestima, postalo je očigledno da je potčinjavanje volji Onoga ko je pun ljubavi suština bogosluženja. To je ono na čemu bi pravo bogoslužjenje trebalo da se zasniva. Kada naše lično mišljenje prevlada nad onim što je Biblija jasno otkrila, mi pretvaramo službu Bogu u nešto što On ne može da prihvati.² U Otkrivenju 14,1-13, vidimo da će služba iz ljubavi i poslušnosti Bogu Stvoritelju biti test za Božji narod tokom poslednjeg vremena. »Zaveden sotoninim prevarama, svet će se pokloniti zveri i njenoj ikoni, i sprovesti njene zahteve i zakone... Sveti, s druge strane, odbijaju da se povinuju ovim zahtevima. Oni drže zapovesti Božje. Posebno sporno pitanje biće četvrta od Deset zapovesti.«³

ODGOVORITE

Jasno je da Bog zahteva pravljenje razlike između svetih i običnih stvari. Navedite neke protokole u današnjoj crkvi koji su sveti. Na koji način se mi ophodimo prema njima kao da su obični?

Kenet Boaći, Lorel, Merilend, SAD

1 The SDA Bible Commentary, sv. 1, str. 650.

2 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 360, 361.

3 The SDA Bible Commentary, sv. 7, str. 832, 833.

Velika borba vodi se oko pitanja koga ćemo obožavati. Lucifer nastoji da bude veći od Boga koji je jedini dostojan obožavanja (Isaija 14,13.14). Da bismo ispravno služili Bogu, moramo to činiti na odgovarajući način, sa ozbiljnošću, poniznošću i poslušnošću prema Njegovom svetom zakonu. Stoga, treba da izgradimo određene navike:

Spoznajte ko je Bog. Pravo bogoslužjenje objavljuje Boga kao Stvoritelja, Otkupitelja, Oca, Iscelitelja, Starooca i Zaštitnika. Treba da upamtimo da »nema svetoga kao što je Gospod« (1. Samuilova 2,2; Psalam 95,1-7).

Poštujte Boga. Kao pojedinci i kao zajednica moramo duboko poštovati Boga. S obzirom da je život u skladu sa Svetim Duhom (Galatima 5,13-16. 22.23) jedan oblik bogoslužjenja, ne bismo smeli da sramotimo Boga tvrdeći da Ga sledimo, a onda živeti kao da nemamo Duha. Čitajte kako Pavle opisuje takav život u Galatima 5,19-21.

Božja ljubav je najveća od svih motivacija.

Budite odlučni. Donesite odluku da ćete služiti Bogu onako kako treba (Isus Navin 24,15; Danilo 3; Rimljanima 12,2).

Tražite Boga. Nije dovoljno odlučiti da ćemo služiti Bogu na ispravan način. Moramo imati živu vezu sa Njim. Svakodnevna molitva, proučavanje Biblije i duboko razmišljanje o Božjoj Reči održava nas u dodiru s Njim. Ove aktivnosti treba da budu sastavni deo našeg načina života (Psalam 55,17; 77,11.12; 119,11).

Budite motivisani. Božja ljubav je najveća od svih motivacija. Zato što nas On voli, mi želimo da Ga sledimo (2. Korinćanima 5,14).

Budite budni. Dekoncentrisani atletičar retko kad osvaja nagradu. Koliko vremena provodite u molitvi, proučavanju Biblije i dubokom razmišljanju odrediće vaš nivo usredsređenosti. Fokusirajte se na Isusov primer molitve i bogoslužjenja (Jevrejima 12,2). Putevi do naše duše – vid, sluh, dodir, ukus i miris – mogu biti vrlo vešto upotrebljeni od strane sotone, zato moramo pažljivo čuvati ove prilaze. Kada to ne činimo, postaje lako zamagliti liniju razdvajanja između onoga što je sveto i onoga što nije.

Pokajte se. Tražite oproštaj iskrenim srcem. Budete li pogrešili u bogoslužjenju, ne oklevajte da tražite Gospodnji oproštaj (1. Jovanova 1,9; Jakov 4,6).

Ako se približimo Bogu, On će se približiti nama (Jakov 4,8). On će nas blagosloviti, ako Mu budemo služili na ispravan način (Isaija 58,13.14).

ODGOVORITE

1. Šta obično utiče na vaš sud o tome šta je sveto, a šta nesveto?
2. Da li ste spremni da žrtvujete ono što vas opседа da biste služili Bogu? Zašto da, ili zašto ne?

Abena Marfova Boateng, Vitebsk, Belorusija

Za mnoge od nas »Subotni blagoslov!« je uobičajeni izraz u našoj sedmičnoj zbirici reči. Mnogi ljudi odgovaraju na ovaj pozdrav rečima: »Prijatan dan!« Međutim, dok sam bio dete, i samo spominjanje Subote izazivalo je u meni osećaj neprijatnosti. Bilo je to zbog dosadnog posla koji je trebalo obaviti da bismo se pripremili za taj dan. A onda je sam subotni dan značio da nisam mogao da igram fudbal. Za mene, tada, Subota nije bila ništa drugo nego dan kada nismo mogli da radimo određene stvari. Dakle, šta možemo da naučimo iz ovog pozdrava, a što će nam pomoći da bolje razumemo prirodu bogoslužjenja?

Subota Gospodnja »je znak stvaralačke i otkupiteljske sile; ona ukazuje na Boga kao na izvor života i znanja; ona nas podseća na čovekovu nekadašnju slavu i tako svedoči o Božjoj nameri da nas obnovi prema svom sopstvenom liku.«¹ Gospodnji dan za bogoslužjenje je posebno vreme za nas kada sa nebeskim vojskama delimo neverovatnu prednost da slavimo svog Stvoritelja i objavljujemo Njegovu uzvišenost. To je isto tako i vreme da dođemo pred svog Tvorca da bi nas ponovo stvorio.

Subota za nas mora biti jedinstven dan kada uživamo u Gospodu.

U središtu svih subotnih aktivnosti je vreme bogoslužjenja. »Tu nije reč o nama. Reč je o Bogu.«² To jest, u svakom činu bogoslužjenja treba da postoji jasna slika našeg zahvalnog odgovora na ljubav koju naš Spasitelj pokazuje prema nama. U našem govoru, oblačenju, izrazu lica, darivanju, pevanju i celokupnom vladanju, jedna misao treba da nas pokreće: Da li se ovo dopada Bogu?

Subota za nas mora biti jedinstven dan kada se radujemo u Gospodu (Isaija 58,14). To je dan kada treba da budemo radosni i srećni jer ga je Gospod stvorio (1. Mojsijeva 2,2.3). Ovaj dan nam pripada svake sedmice, sada i zauvek, ukoliko činimo ono što je ugodno pred Gospodom nad vojskama na Njegov sveti dan.

Subotni blagoslov! Prijatan dan!

ODGOVORITE

1. Koje aktivnosti se nalaze u središtu vašeg subotnog dana? Zajednički ručak, poseta prijateljima, aktivnosti subotom popodne ili samo bogoslužjenje?
2. Koje promene stava možete sprovesti u vezi sa načinom na koji slavite Subotu?
3. Koje prednosti bi, po vašem mišljenju, takve promene mogle da donesu vašem hrišćanskom iskustvu?

Kvasi Opong, Kolumbija, Merilend, SAD

1 Vaspitanje, str. 250 orig.

2 CB Radio Ghana; Enoch Affum, <http://www.cbradioghana.com/vidsermons.htm>

ZAKLJUČAK

Pouka za ovu sedmicu naglašava sledeće: poslušnost Bogu je suštinski zahtev bogoslužnja; način na koji živimo utiče na to kako slavimo Boga; središte naših subotnih aktivnosti je vreme bogoslužnja; i svaki čin bogoslužnja treba da predstavlja jasnu sliku našeg zahvalnog odgovora na Božju ljubav. Aktivnosti koje slede treba da usmere našu pažnju na činjenicu da je Bog u središtu bogoslužnja. One su zasnovane na ilustracijama za propovedi koje je održao Des Kamings Mlađi /Des Cummings, Jr/ sredinom 70-ih godina, dok je bio kapelan u Južnom koledžu za misionare /Southern Adventist University/ u Tenesiju.

RAZMOTRITE

- Napravite šemu vama bliskog bogoslužnja, prisećajući se elemenata koje služba obuhvata. Možete to učiniti praveći spisak, dizajnirajući poster, štampajući program bogoslužnja, prikazujući slajdove, itd.
- Pokažite na tom dijagramu gde je, po vašem mišljenju, Bog najbolje prikazan, imajući na umu da On treba da bude u središtu službe. Da li biste prikazali Boga kako lebdi iznad propovedaonice? Da li se Bog nalazi pored ili iza propovednika? Iza hora? Pored dirigenta? Uz onog ko svira na klaviru ili orguljama? Pored osobe koja se moli? Pored osobe koja najavljuje prikupljanje desetka i darova? Uz osobu koja vodi dečje odeljenje? Odmah do starešine? Pored osobe koja vodi računa o tehnicima? Pored one koja čita tekst iz Pisma? Da li Bog sedi među vernicima? Da li je samo na nekim od navedenih mesta? Ili na svim navedenim?
- Pokažite gde bi se Bog nalazio ukoliko bi služba bila zaista usredsređena na Njega. Imajući to na umu, Bog bi se nalazio tamo gde vernici obično sede. Bogoslužnje nije priredba za one koji sede u klupama. To je zajednički izraz zahvalnosti i slavljenja Boga. Dakle, Bog je u publici.
- Upotrebite ovu ilustraciju kao deo bogoslužnja pozivajući vernike da predstave neke delove službe, zauzimajući ono mesto koje najbolje predstavlja njihov udeo u službi i pokazujući gde bi Bog trebalo da se nalazi. Značajna je aktivnost videti osobu koja predstavlja Boga kako se kreće od mesta do mesta i, po nalogu vođe ove ilustracije (kako se obično dešava u ovoj vežbi) traži od osobe koja predstavlja Boga da sedne u klupu i daje uputstva vernicima. Oni takođe treba da se nalaze na podijumu, pokazujući da se Bog nalazi u samom centru službe bogoslužnja.
- Razmislite o tome kako bogoslužnje usmereno na Boga protivreči nečijem mišljenju da on/ona nije dovoljno dobar govornik, pevač, čitač itd. da bi učestvovao u službi. Kada je Bog u središtu, pritisak nije na »izvođenju«. A rezultat? Svi koji učestvuju su cenjeni bez obzira na veličinu njihovih talenata.

POVEŽITE

Luka 19,9-14.

Pouke velikog Učitelja, »Dva molitelja«, str. 99 -108.

Rik Blondo, Klarksvil, Merilend, SAD

Pouka 6

od 30. jula do 5. avgusta

Bogosluženje u pesmi i hvali

»Pevajte Gospodu pesmu novu, pevaj Gospodu, sva
zemljo« (Psalam 96,1).

Odrastajući u budističkoj porodici, kao dete sam učio da se klanjam Budi. Izgovarao sam i pevao molitve. Poseta seoskom hramu u posebnim prilikama bila je naročiti deo službe. Mnogo instrumenata je sviralo dok su ljudi igrali oko hrama da bi pokazali svoju radost i sreću pred našim bogom. Nikad nismo nosili obuću u hramu, a bilo je obezbeđeno i veliko kameno korito za pranje nogu.

Kada pevamo, neka se Bog hvali.

Meditirajući o Budinim učenjima koja su monasi iznosili, sedeli smo skoro nepokretni. Nikad nismo okretali svoja stopala u pravcu monaha ili Budinih kipova. Pozivanje monaha u naš dom bio je još jedan deo službe. Moji roditelji su ih pozivali kod nas skoro svake sedmice. U naročitim prilikama, monasi su nam davali poseban blagoslov i tražili od dobrih duhova da stanuju u našoj kući. Bogoslužjenje nikad nije predstavljalo nečiji monolog.

Biblija beleži slične prilike kada je Bog tražio od Mojsija i Isusa Navina da izuju svoje sandale, jer je tlo gde su stajali bilo sveto (2. Mojsijeva 3,5; Isus Navin 5,15). Izraelci su pevali, svirali i igrali na putu do hrama da bi pokazali svoju zahvalnost Bogu.

Iako većina od nas ne igra na putu do crkve, svi pevamo u crkvi. Zbog čega je muzika postala jedna od najspornijih tačaka kada je reč o načinu bogoslužjenja? Kada pevamo, zašto pretvaramo svoje pesme, koje su namenjene Bogu, u nešto nalik na komercijalne proizvode? Zašto kritikujemo jedni druge zbog vrste muzike koju treba izvoditi u crkvi?

U 2. Mojsijevoj 34,14, Bog zaključuje da je veoma zainteresovan za svoj odnos sa nama. Dakle, kad dolazimo da Ga slavimo, dođimo da izgradimo odnos sa Njim. Kain je žrtvovao Bogu najbolje od proizvoda sa svoje farme, ali to nije bilo ono što je Bog tražio od njega. Kao posledica toga, vatra se nije spustila na Kainovu žrtvu. Avelj je doneo ono što je Bog tražio kao žrtvu i Bog je pogledao sa naklonošću na njega i njegovu žrtvu.

Stoga, kada se okupljamo da bismo služili Bogu, prinesimo svoje različite službe u skladu sa Njegovom voljom. Dođimo sa željom da izgradimo bliži odnos sa našim Bogom. Kada pevamo, neka se Bog hvali. Kada propovedamo, neka se Bog proslavlja. Kada služimo, neka se Bog veliča.

Pimpan Henli, Brizbejn, Australija

Kao što i njeno ime kaže, 1. Knjiga dnevnika predstavlja istorijski izveštaj. Počevši sa hronološkim redosledom imena od Adama do Davida i njegovih sinova, ona nastavlja da rasvetljava događaje od kraja Saulove vladavine do Davidove smrti. Zbog čega onda, u kratak pregled Davidovog života, uključuje i jednu pesmu?

U mnogim kulturama, u prošlosti i sadašnjosti, muzika se koristila kao oblik ili sastavni deo bogoslužnja. U prvoj Crkvi, muzika nikad nije uključivala instrumente. Prošlo je nekih 1200 godina pre nego što se pokušalo sa upotrebom orgulja. Pre toga, bilo je mnogo crkvenih vođa, uključujući i velikog reformatora, Martina Lutera, koji su se protivili uvođenju ovog instrumenta. On je išao tako daleko da je rekao da su »orgulje na bogoslužnju znak Vala.«¹

Jedan od argumenata protiv upotrebe orgulja na bogoslužnju bilo je ometanje i kvarenje bogoslužnja do čega će, kako se smatralo, ovaj instrument dovesti. Možda ovaj strah nije bio bez osnova kad imamo u vidu sintetičke zvuke i nedostatak iskrenog ubeđenja koji se sve više oseća u jednom delu današnje hrišćanske muzike. Ali, kako je muzika postajala sve složenija i komplikovanija, uvođenje instrumenata bilo je neizbežno. A sada je teško (a možda i mučno) čak i pomišljati na proslavljanje i bogoslužnje bez instrumentalne pratnje.

Car David bio je naklonjen muzici. On je toliko svojih stihova pretočio u muziku ili bar izrazio u poetskom obliku: svoju radost i hvaljenje Boga (Psalam 150), svoj bol i žalost (Psalam 22). Komponovao je mnoge pesme zahvalnosti zbog pobjeda koje je izvojevao i nekoliko iskrenih ispovedi i molitvi za oprostjenje – kao što je ona povodom strašnih stvari koje je počinio da bi zadovoljio svoju požudu za Vitsavejom (Psalam 51, 1-6.17). Znamo, takođe, da je on svirao najmanje jedan instrument – harfu (1. Samuilova 16,23) – i da je komponovao pesme koje su se pevale uz instrumentalnu pratnju – činjenica koju su vođe prve Crkve, izgleda, prevideli u svojim argumentima protiv muzike.

Muzika je, po svojoj prirodi, emotivna. Ona treba da izazove neku vrstu reakcije. Zbog toga su je se neke vođe prve Crkve pribojavale. Plašili su se da bogoslužnje ne postane više usmereno ka tome da se vernici dobro osećaju umesto da hvale Boga – a možda taj strah nije bio potpuno neutemeljen.

ODGOVORITE

Zbog čega je, po vašem mišljenju, instrumentalna muzika u crkvi bila tako dugo odsutna?

Keri Arbuckle, Kuranbong, Australija

1 »Historical Quotes About Music in Worship«, <http://www.bible.ca/ef/topical-historical-quotes-about-music-in-worship.htm>. Za više informacija o istoriji muzike u bogoslužnju, pogledajte: Organ in Worship – Historically, <http://www.churchmusic.ca/org3.html>

Nove pesme često se pišu za posebne prilike. Psalmista dobija ideju o novim pesmama u šest različitih poglavlja. U Psalmu 33,3 kaže nam se da je Bog stavio novu pesmu u Davidova usta. U Psalmu 144,9 David obećava da će komponovati muziku i ispevati novu pesmu Bogu. Ostala četiri pominjanja »nove pesme« koja se nalaze u psalmima jesu pozivi da se Gospodu peva nova pesma (Psalam 96,1).

Sa Psalmistom kao našim vodičem u pogledu toga »ko i kako« nas nadahnjuje, ostatak Biblije nam pokazuje »kada, gde i zašto« nastaju iskustva za nove pesme. Posle Izlaska, Marija je predvodila bogoslužjenje, pevajući novu pesmu Gospodu na obalama Crvenog mora (2. Mojsijeva 15). Isaija, nakon prorokovanja o Izraelovom dugo očekivanom Spasitelju, poziva sve koji Ga čekaju da pevaju »Gospodu pesmu novu, hvalu njegovu od kraja zemlje« (Isaija 42,10). U 5. Mojsijevoj 31,19-23, Bog uči Mojsija novoj pesmi kako bi pomogao narodu da zapamti svoju ludost! U Otkrivenju, vidimo dve nove pesme koje se pevaju da bi se proslavila Isusova dostojnost (Otkrivenje 5,9; 14,3).

Nove pesme pišu i pevaju vernici kada postoji nešto što treba proslaviti ili upamtiti. Gde se to pevanje odvija? Gde god se nalazimo! Zašto mi, uopšte, pevamo? Zato što će, prema Isusovim rečima, ako Ga mi ne proslavimo, kamenje povikati (Luka 19,37-40).

Dragoceni zvuk (Psalam 150)

Mnogo je rečeno o tome kako treba da slavimo Boga. Car David je u svoje vreme vodio mnoge takve razgovore. Napisao je Psalam 150 da bi razjasnio šta mu je Bog stavio na srce. Iz ovih nadahnutih reči saznajemo da nije toliko važno koje instrumente koristimo, ili gde ih sviramo. Umesto toga, vrednost našeg bogoslužjenja vidi se u tome da li proslavljamo Boga ili ne. Sve što diše treba da hvali Gospoda!

Uključiti pesmu (1. Solunjanima 5,16)

Ali, šta ako vam se ne peva? Pismo vam daje tri razloga zašto bi trebalo da pevate: (1) *Vaši gresi su oprošteni* (Psalam 32,1). David nam kaže da su, dok je čutao, njegove kosti sahnule od tolikog uzdisanja (stih 3). Nije čudo što Pavle savetuje: »Radujte se svagda« (1. Solunjanima 5,16). David završava 32. Psalam otkrivajući nam razlog svog žalosnog stanja – nepriznati greh. Priznajte, i poželećete da zapevate! (2) *Bog je veličanstven* (1. Dnevnika 16,9). Bićemo povedeni da zapevamo kad budemo govorili drugima o Božjim čudesnim delima. Njegovo ime je slavno i vredi Ga prizivati (stih 10). Bog je silan (stih 11). On čini čuda i donosi savršen sud (stih 12). (3) *Bog vas je izabrao* (stih 13). On nikad ne zaboravlja svoj zavet (stih 15). Stoga: »Pevaj Gospodu, sva zemljo! javljajte od dana na dan spasenje njegovu« (stih 23).

Pronaći melodiju (Filibljanima 4,8)

Mnoge stvari se nadmeću da osvoje našu pažnju. Potreban je svestan napor da se isključi mnoštvo prizora i zvukova u našem okruženju kako bismo se usredsredili na ono što je sveto. Nakon što je nabrojao sve ono što nije valjalo u njegovo vreme, Pavle je pozvao svoje čitaoce da razmišljaju o svemu što je istinito, plemenito, pravedno, čisto, ljubazno, slavno, dobro i vredno pohvale (Filibljanima 4,8). Hajde da pogledamo svaki od ovih prideva:

Istinito. Božja Reč je istinita dokle god život doseže! Čitajte je i proučavajte svakog dana.

Plemenito. Povežite se sa osobom koja se smatra pobožnom. Gledanjem se menjamo, zato posmatrajte plemenite osobe. Pre svega, posmatrajte Isusa!

Šta ako vam se ne peva?

Pravedno. Ne dozvolite da ljudi odu kod drugih. Zauzmite se za nesrećne i obespravljene.

Čisto. Zaustavite se. Proveravajte svaku misao. Zaključajte svaku lošu i oslobodite svaku dobru (videti 1. Solunjanima 5,20.21).

Ljubazno/prekrasno. Postoji jedna zaista ljubazna osoba koju dobro poznajete. Pridite i recite joj koliko je divna. Priroda je često prekrasna. Provodite vreme u njoj, ili čitajte knjige o njoj i razgledajte slike iz nje.

Slavno, dobro, vredno pohvale. Kada vidite ove osobine u sebi ili drugima, to Bog otkriva sebe. Prepoznajte Ga i radujte se.

Labudova pesma (Psalam 40,3)

Nemojte misliti da treba da odložite pevanje nove pesme sve do Drugog dolaska. Isus poziva sve nas da proslavljamo Njegovu uzvišenost kad god nam padne na pamet, dokle god smo na Zemlji. Možda niste muzičar. Napravite nešto novo Bogu u onome za šta ste posebno nadareni – kao čin ličnog bogoslužjenja: recitaciju, blog, komentar, razgovor. Šta kažete za osmeh ili prijateljski zagrljaj? Ili, možda za obrok, toplu, čistu sobu, ispruženu ruku, kontakt očima.

Izraz »praznina u Božjem obličju« podrazumeva da u svakom od nas postoji mesto koje čeka da ga Bog popuni. Kada budete popunili svoju prazninu Njime, imaćete o čemu da pevate. Vaša nova pesma će se sigurno oglasiti.

ODGOVORITE

1. Kada ste poslednji put čuli neku novu pesmu? Kakva je bila njena namena?
2. Kada ste poslednji put pokušali nešto novo? Šta je to bilo?
3. Da li ste ikad učinili nešto novo kao odgovor na Božje prisustvo u vašem životu?
4. Šta za vas predstavlja bogoslužjenje?

Dejvid Edgren, Melburn, Australija

Kada ustanete da pevate himnu sa svojom crkvom, da li osećate kako se sve brige još jedne duge, zamorne sedmice tope dok podižete glas da hvalite Boga? Koliko god talentovana (ili netalentovana) vaša crkva bila, vaša svest se okreće ka nečem važnijem: obožavanju Boga. Dok se usredsređujemo na stvari koje su dobre, pravedne i čiste, bar na trenutak možemo okusiti delić neba.

»Srce mora da oseti duh pesme...«

»Boga proslavljaju pesmom i muzikom u nebeskim dvorovima. I dok tako iskazujemo svoju zahvalnost, pridružujemo se bogoslužnju nebeskih svetova.«¹

»Trebalo da nastojimo koliko god je moguće da se pesmom i muzikom približimo harmoniji nebeskih horova. Pravilno negovanje glasa važan je deo obrazovanja i ne bi trebalo da se zapostavlja. Pevanje, kao deo religiozne službe, isto toliko je deo bogoslužnja kao i molitva. Srce mora da oseti duh pesme, da joj da pravi izraz.«²

Od početka Biblije, pa sve do samog kraja, Bog se proslavlja zbog Njegove dobrote: »Kada je zora svanula, izrailjsko mnoštvo moglo je da vidi sve što je ostalo od njihovog moćnog neprijatelja – leševe oklopnika rasturene po obali. Jedna noć bila je dovoljna da se potpuno oslobode najstrašnije opasnosti... Samo im je Gospod doneo ovo izbavljenje i Njemu su se okrenula njihova srca, puna zahvalnosti i vere. Svoja osećanja izrazili su zahvalnim pesmama. Božji Duh je počnuo na Mojsiju i on je poveo narod u pobedonosnoj, zahvalnoj himni, najranijoj i jednoj od najuzvišenijih poznatih čoveku.«³

Slavićemo Boga na nebu i zato treba da naučimo da Ga slavimo dok smo još na Zemlji: »Dani bola i plača zauvek su prošli. Car slave obrisao je suze sa svih lica; uklonjen je svaki uzrok bola. Pod lelujavim palminim granama odjekuju sada jasne, milozvučne i skladne pesme zahvalnosti. Svi glasovi prihvataju melodiju, i uskoro se pod nebeskim svodom zaorila himna: 'Spasenje Boga našem, koji sedi na prestolu, i Jagnjetu!' (Otkrivenje 7,10).«⁴

ODGOVORITE

Na koji način se slavljenje Boga tokom bogoslužnja razlikuje od pevušenja vaših omiljenih religioznih pesama uz MP3 plejer?

Talita Simons, Melbourne, Australija

1 Signs of the Times, Jan. 26, 1882.

2 Christian Education, str. 62.

3 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 288.

4 Velika borba, str. 650.

OPEVATI SPASITELJA

PRIMENA (5. Mojsijeva 6,4-9; Psalam 119,162)

Sr

Dok svet obožava »zvezde« i Božja stvorena bića spremno hvale svoja sopstvena dostignuća, hrišćanski život treba da bude neprestano odavanje hvale Spasitelju. Ali, kako da Ga slavimo u neprijateljskom svetu? Možemo to učiniti nabrajajući koliko nam On znači. Isus je naš Stvoritelj (1. Mojsijeva 1,1; Jovan 1,3). On je naš put oslobođenja iz ropstva greha (Jovan 3,16.17). On je Jagnje koje nas posvećuje (1. Mojsijeva 22,8; Jovan 1,29) i Dobri Pastir koji daje svoj život za ovce (Jovan 10,11.15). Bez Njega, život bi bio nemoguć.

Isus se nama raduje pevajući (Sofonija 3,17). Kada budemo živeli verom u Reč, i mi ćemo se Njemu radovati pevajući. Kako da stavimo Boga na prvo mesto u svom životu da bismo mogli da uzdignemo svoje glasove ka Njemu?

Poučavajte druge o Hristu. Pismo svedoči o Isusu (Jovan 5,39), našem svakodnevnom Hlebu (Jovan 6,35). Poučavajmo svet marljivo (Jovan 1,1; 5. Mojsijeva 8,3); ne samo svoju biološku decu, već i svoju duhovnu decu – one čiji smo učitelji u Reči.

Govorite o Hristu. U svakoj prilici, govorimo ne samo Njemu nego i o Njemu, pomoću Njega i za Njega, gde god se nalazili – i na svaki drugi mogući način (5. Mojsijeva 6,1-9).

Odražavajte Hrista. Dozvolimo Svetom Duhu da kontroliše naše misli i dela u potpunosti (Galatima 5). Dok »pevamo« Reč svojim životom, davaćemo Bogu slavu koju zaslužuje.

Blistajte zaista. Svetlite za Isusa (Isaija 60,1; Danilo 12,3; 2. Mojsijeva 19,5). S obzirom da smo mi Njegove »pevačke zvezde«, neka ne bude u nama ničega što se Njemu ne sviđa (Psalam 139,23.24). Pevajmo od srca, sa radosnim razumevanjem. Hristos dolazi da živi sa nama! (Zaharija 2,10; 1. Korinćanima 14,15; Otkrivenje 21,3.4.)

**Kada budemo
živeli verom u Reč,
i mi ćemo se Njemu
radovati pevajući.**

ODGOVORITE

1. Hristos je razlog što su Davidova osećanja prema zakonu tako pozitivna (Psalam 119). Zbog čega vi volite Isusa? Setite se mnogih vidova Njegove dobrote. Napravite spisak!
2. Na koji način ste spremni da vaša kuća, spavaća soba ili stan postanu Hristov dom; vaše telo Njegov hram; vaše vreme Njegovo?

Bjanka Mekartur, Penguin, Tasmanija, Australija

U celoj toj eksploziji proslavljanja, hvaljenja, radosti i obožavanja od strane nebeskih bića opisanoj u Otkrivenju 4 i 5, jasno je da, dok mnoštvo obožavatelja raste iz pesme u pesmu, fokus njihovog bogoslužjenja ostaje usredsređen na Boga. Usredsređeni su na Njegovu silu i dostojnost da primi njihovu hvalu.

Usred krivice i srama, David je pronašao svoj »zaklon«.

Kao hrišćani, važno je da u svom bogoslužjenju ostanemo usredsređeni na Boga, da Mu pridemo ponizno i u pokajanju, umesto da gledamo na bogoslužjenje kao način da postignemo emocionalno ushićenje. Radost je vitalni deo našeg doživljaja bogoslužjenja, ali to treba da bude radost koja dolazi iz svesne povezanosti sa Bogom, umesto iz čisto emotivnog uzbuđenja. Izgleda da se veći deo današnjeg bogoslužjenja zasniva na emocijama. Takvo bogoslužjenje lako može postati usmereno na sebe, bez pokajanja i poniznosti.

Kada je prišao Bogu posle svog greha sa Vitsavejom, David se udaljio od svojih sebičnih žudnji. Usred krivice i srama, pronašao je svoj »zaklon« (Psalam 32,7), ali ne u sebičnim žudnjama i samoobmani. Nakon što ga je Bog uputio i poučio, on ponovo nalazi postojanu ljubav koja okružuje one koji se uzdaju u Gospoda (Psalam 32,10). Tada David kliče od radosti. Nijedno bogoslužjenje zasnovano na emocijama ne može to da postigne.

Takođe napisan posle Davidovog greha sa Vitsavejom, Psalam 51, dugo je bio »utočište« za hrišćane koji traže sigurnost u spasenje. Pali monarh, slomljen krivicom, vapi ka Veličanstvu neba. Davidov greh preljube i ubistva bio je u potpunosti posledica udovoljavanja sebi. Ali ovaj Psalam je sav usmeren na Boga i zasniva se na razumnom shvatanju bogoslužjenja. Obnovljen po Božjem liku, David pronalazi istinsko oslobođenje, zahvalnost, zadovoljstvo i ushićenje.

Dok budemo usredsređeni na Gospoda, na Njegovu silu, blagodat i ljubav umesto na sebe same, naše obožavanje Boga, i radost koju u tome nalazimo sve više će rasti i jačati. To je pravi plod istinskog bogoslužjenja.

ODGOVORITE

1. Kako možemo upotrebiti Bibliju da nas vodi u radošću ispunjeno, na razumu zasnovano proslavljanje Boga?
2. Kako možemo ostati usredsređeni na prave razloge za bogoslužjenje, u svetu koji vrednuje bogoslužjenja zasnovana na emocionalnim preterivanjima?
3. Kako muzika ohrabruje veru zasnovanu na emocijama, a kako razumu, proživljenu, radosnu veru?

NEKA VAŠE HVALJENJE BOGA BUDE ISTRAŽIVANJE (Psalam 22,3; 66,2; 150,6) VELIČANSTVENO!

Pe

ZAKLJUČAK

Izgleda da je ljudskoj prirodi urođeno da pronađe nešto što će obožavati, slaviti i hvaliti. Nije pitanje *da li* ćemo, već *koga* ili *šta* ćemo hvaliti. Biblija nas poziva da svoju najuzvišeniju hvalu usmerimo ka Bogu. Njegova Reč je puna primera ljudi koji Ga hvale zbog toga ko je On i onoga što je učinio. Ponekad se ljudi plaše da bi proslavljanje od srca moglo da svede bogoslužjenje na čisto emotivni nivo. Ali, ako Biblija kaže da sve što diše treba da hvali Gospoda, provedimo onda ostatak svog života razmišljajući kako da te hvale učinimo slavnim!

RAZMOTRITE

- Čitajte Psalme i navedite sve ono zbog čega Psalmista hvali ili zahvaljuje Bogu. (Za ovo će vam trebati nekoliko dana!)
- Komponujte svoju sopstvenu »novu pesmu«, instrumentalnu muziku, sastavite recitaciju, pismo, ili nacrtajte sliku koja izražava hvalu Bogu.
- Promenite svoj program subotne škole tako da uključite vreme hvale, bilo pevanjem ili pričanjem iskustava pre nego što počnete sa proučavanjem pouke.
- Poslušajte savet da »ulazite... u dvore njegove s hvalom« (Psalam 100,4), čitajući po jedan psalam svakog dana sledeće sedmice i hvaleći Boga za svaku od Njegovih osobina koje se spominju u tom psalmu.
- Napišite psalam hvale kao subotnoškolski razred ili grupa za proučavanje Biblije. Neka svaka osoba napiše jedan do četiri stiha. Zatim ih sve spojite i pročitajte tokom bogoslužjenja.
- Podelite list papira u dve kolone, jednu naslovite »hvaljenje«, a drugu »zahvaljivanje«. Svaki put u svom ličnom bogoslužjenju, dodajte po nekoliko novih stavki u svaku od ovih kolona. U koloni »hvaljenje« neka budu karakteristike koje pokazuju ko je Bog, a pod »zahvaljivanje« neka stoji ono što je učinio. Zatim Ga slavite i zbog Njegovih osobina i zbog Njegovih dela!
- Pronađite vreme da kod kuće, kada ste sami, pustite svoju omiljenu pesmu hvale i pevate Gospodu iz celog srca.

POVEŽITE

2. O carevima 18,19-33; 19,14.15; 2. Dnevnika 20,1-25; Nemija 9,5.6.

Testimonies for the Church, sv. 5, str. 317, 318.

Ruth and Warren Myers, *Thirty – One Days of Praise: Enjoying God Anew*

Sonja Henegart, Bišop, Kalifornija, SAD

Pouka 7

od 6. do 12. avgusta

Bogosluženje u Psalmima

»Kako su mili stanovi tvoji, Gospode nad silama!
Gine duša moja želeći u dvore Gospodnje; srce moje i telo
moje otima se k Bogu živome« (Psalam 84,1.2).

Ljudi izražavaju svoje emocije na različite načine. Verbalno izražavanje često nije dovoljno, pa pronalazimo druge načine da se izrazimo – na primer, kroz različite vidove umetnosti. Neki ljudi najbolje izražavaju sebe kroz reči i pisanje, drugi kroz muziku ili slikanje, vajarstvo, dramu, itd. Za mene, to je muzika. Nisam dovoljno talentovan da bih komponovao, ali slušanje muzike može da me pokrene kao ništa drugo, a siguran sam da nisam jedini u tome. Muzika može da izrazi našu radost, tugu, bes, strast i bilo koju drugu emociju. Verovatno svako od nas može da se seti pesme koja bi odgovarala nekom određenom raspoloženju ili prilici. S obzirom da muzika može da dirne tako mnogo nas na tako elementarnom nivou, treba da budemo pažljivi u tome koju vrstu muzike slušamo.

David je svoje najdublje misli i osećanja izražavao kroz muziku. Knjiga psalama je zbirka njegovih misli, kao i misli nekolicine drugih ljudi, pretočenih u muziku. Iako danas nemamo muzičku pratnju uz Psalme, imamo njihove reči. Čitajući ih, možemo da osetimo Davidovu radost i razdraganost (Psalam 100), tugu i očajanje (Psalam 38), gnev (Psalam 58) i skrušenost (Psalam 51). Skoro svi ti psalmi pevani su pred Bogom, kao da je On bio Davidov poverenik, najbolji prijatelj, njegov lični terapeut. David se nije plašio da sve što oseća izrazi direktno Bogu. Muzika je bila jezik Davidove duše i sastavni deo njegovog ličnog bogoslužjenja.

Danas je muzika još uvek suštinski deo bogoslužjenja. Bez obzira da li je reč o pevanju himni zajedno sa celom crkvom, ili pisanju i izvođenju pesme u privatnosti vaše dnevne sobe samo za Boga, ili, jednostavno, razmišljanju o rečima pesme tokom tihog vremena sa Njim, muzika može da bude jezik vaše duše u razgovoru sa Bogom. Baš kao što je David delio sa Bogom sve što mu je bilo na srcu, i mi možemo ponuditi Bogu svoju hvalu, zahvalnost, svoje brige, želje i zahteve. Ove sedmice, dok budemo sagledavali bogoslužjenje u Psalmima, potražite svakog dana psalam koji je u skladu sa vašim osećanjima. Neka vas taj psalam podseti da, kao u Davidovom slučaju, Bog govori i vašim jezikom.

**Kao da je Bog bio
Davidov poverenik,
najbolji prijatelj,
njegov lični terapeut.**

Geri Kejs, Baton Ruž, Lujzijana, SAD

Ne ŽIVOT SLUŽBE – PRIMERI, MOGUĆNOSTI I ODGOVORNOSTI LOGOS (Ps. 20,3; 49; Ps. 54,6; 78,1-8; 90,1.2; 100,1-5; 141,2)

»Sva priroda peva...« (Psalam 90,1.2; 100,1-5)

Dve aktivnosti koje odmah skreću moje misli ka Bogu su slušanje svete muzike i boravak u prirodi. Kada dovoljno usporim da bih oslušnuo muziku u prirodi, dobijam snažan osećaj poštovanja prema svom Stvoritelju. Dok sam živeo u Lujzijani, često sam bio zadivljen bogatim, raznovrsnim zvucima prirode tokom sparne letnje večeri. Kada bih sklopio oči na trenutak, ono što je do tada zvučalo kao blagi žamor u pozadini, postajalo bi glasan hor. Kasna večernja oluja često bi bila šlagvort u kakofoniji žabljev oglašavanja, čiji bi krešendo trajao dobro nakon što bi sva ostala »muzika« utihnula.

Pešačenje iznad linije drveća planinama Kolorada sada mi omogućava drugačiji muzički doživljaj. Dok se zvuk mog umornog dahtanja i otkucaja srca postepeno smiruje, zadivljeno slušam kako se smenjaju zvuci vetra, udaljeni krik ptice i, odnekud, žubor vode koja protiče u naizgled zamrznutom svetu.

Svaka prelepa »nota« neprekidne pesme prirode oglašava hvalu Stvoritelju. Bog čezne da od nas, kao krune svog stvaranja i blagoslovenih uživalaca Njegovog otkupljenja i ljubavi, začuje »note« hvale koje se uzdižu iznad glasa prirode. »Gospod želi da spominjemo Njegovu dobrotu i govorimo o Njegovoj moći. Njemu se odaje čast izražavanjem hvale i zahvaljivanja. On sam kaže: 'Onaj mene poštuje koji prinosi hvalu na žrtvu!' (Psalam 50,23)«¹

Bogati bez novca (Psalam 49)

Finansijska realnost većine od nas je takva da se nalazimo nešto ispod najniže tačke na godišnjoj Forbsovoj listi.² Ipak, uveravamo sebe da bi samo malo više novca učinilo naš život mnogo boljim. Tako nastavljamo da težimo za uvek većom platom i boljim položajem, zaboravljajući da ovozemaljsko blago može da se zameni samo za ovozemaljska dobra. »Niste bogati sve dok nemate nešto što se ne može kupiti novcem.«³ Nema te sume novca kojom može da se kupi bilo koji od Božjih velikih blagoslova. A što je najvažnije, nikad nećemo biti u stanju da platimo cenu svog spasenja. Hvala Bogu što je za Njega beznačajan naš finansijski položaj na Zemlji! Kada je reč o spasenju, važno je samo gde se nalazi naše srce (Matej 6,21).

»Nebesa, mi imamo problem« (Psalam 73)

Kada su nam lekari rekli da je naša ćerka rođena sa srčanom manom koja zahteva operaciju, verovali smo da Gospod može da je izleči. Ali, nakon pomazanja i molitvi, njeno stanje je ostalo nepromenjeno. Dok smo čekali da

1 Pouke velikog Učitelja, str. 298. orig.

2 Godišnja lista najbogatijih ljudi na svetu koju objavljuje časobis Forbs.

3 Thinkexist.com. Garth Brooks, http://thinkexist.com/quotation/you_aren-t_wealthy_until_you_have_something_money/250476.html

lekari završe preoperativnu procenu, obuzelo me je obeshrabrenje. Nisam mogao da razumem zašto je Bog nije izlečio. Nadao sam se da hoće. Znao sam da može. Mislio sam da treba. Činio sam sve što je bilo u mojoj moći da bih Mu bio veran. Verovao sam Njegovim obećanjima. Ali dok sam čekao izveštaj lekara, sve mi je to izgledalo kao uzaludan napor. To što sam se trudio da živim ispravno, nije sprečilo nevolju.

Osetio sam zbunjenost koliko i olakšanje kada su nam lekari saopštili da se naša ćerka, izgleda, oseća sasvim dobro i da svaka dalja intervencija može da sačeka – mogli smo bez opasnosti da je vodimo kući! Da li je bila izlečena, ili ne? Ako njeno srce i dalje ima manu, kako može da se oseća dobro? Pitanja i sumnje mučile su me sedmicama.

Nakon kasnog noćnog obroka, zavalio sam se u stolicu za ljuljanje držeći svoju četvoromesečnu ćerku i nežno mrmljao: »Bog će se brinuti o tebi.« Ova pesma bila je moja uteha mnogo puta još od detinjstva, ali nikad me te reči nisu takle tako duboko kao te noći. Dok su suze tekle niz moje lice, bio sam postišđen koliko sam malo vere pokazao. Konačno sam poverovao da će se Bog zaista brinuti o njoj, bez obzira na sve.

Moja ćerka još uvek izgleda savršeno zdravo. Bog je i dalje štiti od bilo kakvih ozbiljnih posledica u vezi sa njenom srčanom manom, ali nije popravio njenu anatomiju. Kako je to čudesno svedočanstvo o Božjoj ljubavi – da On može da nas sačuva čak i kad naše srce nije u redu!

Prenesite to drugima (Psalam 78,1-8)

Mi treba da pokažemo ljudima put kojim nas je Bog vodio u prošlosti i da se podsećamo Njegovih čudesnih dela u korist Njegovog naroda. »Opominjite se pak prvih dana svojih, u koje se prosvetliste i mnogu borbu stradanja podnesoste.'Jer si ti narod svet Gospodu Bogu svojemu, tebe je izabrao Gospod Bog tvoj da mu budeš narod osobit mimo sve narode na zemlji. Ne zato što bi vas bilo više nego drugih naroda prihvati vas Gospod i izabra vas; jer vas bijaše manje nego ikojega drugoga naroda; nego vas Gospod miluje... I tako znaj da je Gospod Bog tvoj Bog, Bog veran, koji drži zavet svoj i milost svoju do tisuću kolena onima koji ga ljube i drže zapovesti njegove.'«¹

ODGOVORITE

1. Kako možete da unesete promene u svoj način života kako ne biste propustili priliku da obožavate svog Stvoritelja?
2. Šta možete učiniti kada život izgleda suviše mračno da biste pevali hvalospeve Bogu?
3. Kakav uticaj naše bogoslužnje ima na one oko nas, ukoliko uopšte ima neki uticaj?

Dalas Isti, Fajerstoun, Kolorado, SAD

1 »Recount God's Dealings, »The Advent Review and Sabbath Herald, March 19, 1895.

Jednog dana, vernici u Keniji su, došavši u svoju bogomolju, otkrili da je njihov bog nestao. Zbunjeni, otišli su u policiju da to prijave. Policajci su ostali bez reči, čudeći se bogu koji nije bio u stanju da zaštiti sam sebe. Kako je divno što će naš nebeski Otac uvek biti tu kad god dođemo na bogoslužjenje. On u današnje vreme još uvek otkriva svoju silu da bi nam dokazao svoju ljubav i prisutnost. »Zemlja ne donosi rod svojih darova iz godine u godinu, i ne nastavlja svoj hod oko Sunca upravljajući se po nekoj sebi svojstvenoj sili. Ruka Beskonačnoga stalno je zaposlena u upravljanju ovom planetom. Božja sila koja stalno deluje, održava Zemlju u položaju u kome se okreće. Bog je taj koji čini da se Sunce rađa na nebu. On otvara prozore neba i daje kišu...

**»Njegova sila
čini... da se
pojavi svaki list.«**

Njegova sila čini da bilje procveta, da se pojavi svaki list, da se svaki cvet otvori, da se svaki plod razvije.«¹

Danas se mnogi ljudi odvrćaju od služenja jedinom pravom Bogu, kao i Izraelci koji su pomrli u pustinji. »U ovom mestu umrla je Marija i tu je bila sahranjena. Od radosnih trenutaka na obalama Crvenog mora, kada joj se celi Izrailj pridružio da pesmom i igranjem proslavi Gospodnju pobjedu, pa do groba u pustinji u kome se završilo njeno lutanje – Marija je svojim životnim putem predstavljala sudbinu miliona ljudi koji su s velikim nadama izašli iz Egipta. Greh je odgurnuo s njihovih usana čašu blagoslova...

'Preko svega toga još grešiš i ne verovaš čudesima njegovim... kada ih ubijaš, onda pritecahu k njemu i obraćahu se i iskahu Boga. I pominjahu da je Bog odbrana njihova i Višnji izbavitelj njihov' (Psalam 78,32-35). Ipak, nisu se vraćali Bogu sa iskrenim namerama. Iako su, kada su ih napadali neprijatelji, tražili pomoć od Onoga, koji ih je jedini mogao izbaviti, 'srce njihovo ne beše njemu verno, i ne behu tvrdi u zavetu njegovu'.«²

Bog sve nas poziva da Mu već danas pridemo i da Ga proslavimo iz celog srca.

Džared Bosire, Mombasa, Kenija

1 U potrazi za boljim životom, str. 260.

2 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 410.

Bogosluženje nije samo pevanje himni o čijem značenju retko kad razmišljamo, ili izgovaranje molitava koje zvuče kao da dajemo Bogu uputstva o tome šta On treba, ili ne treba, da čini. Bogosluženje podrazumeva da predamo svoj život Bogu i dozvolimo Njemu da čini šta god hoće. Prema tome, bogosluženje je neka vrsta predanja.

Prevara, dvoličnost, lukavstvo, obmana i licemerje obeležja su ljudske ličnosti u njenom prirodnom stanju. Kao posledica toga, samoobmana je osnovni problem u ljudskom životu i uzrok velikog dela naše patnje. Ljudi često imaju pogrešna verovanja u pogledu svojih motiva, namera, postupaka, karaktera i identiteta.¹ Nažalost, samoobmana može da se ispolji čak i prilikom bogosluženja. Kada se to dogodi, bogosluženje postaje sredstvo hvaljenja i slavljenja sebe samog. U Luki 18,9-14, molitva fariseja predstavlja primer ovog uniženog oblika bogosluženja. On poriče da je grešnik, čineći tako Boga lažovom (1. Jovanova 1,10). Hvališe se svojim dobrim delima, i gleda ponosno i s visine na carinika. Za njega, bogosluženje je prilika da zahteva nagradu za svoja dobra dela.

Iskrena služba Bogu rađa poniznost i neguje veru.

Molitva carinika, međutim, predstavlja primer pravog bogosluženja, koje možemo označiti kao klanjanje duhom i istinom. Ovo podrazumeva pokoriti se istini o svom pravom stanju, kao i istini o tome ko je Bog. Carinik priznaje da je grešnik kome je potreban Spasitelj. Za njega, bogosluženje je prilika da traži Božju blagodat i oprostjenje. Služenje Bogu duhom i istinom je protivotrov za samoobmanu.

Moljenje duhom i istinom jasno je prikazano u Psalmima. U Psalmu 139 autor oglašuje sveznanje i sveprisutnost Božju. Niko ne može da se sakrije od Njegovog prisustva, niti da pobeogne iz Njegovog domašaja. Isti psalam obznanjuje da je Bog naš Tvorac i Održavalac života. On je, prema tome, najpodobniji da se pozabavi našim komplikovanim potrebama i problemima, uključujući i našu sklonost ka samoobmani. Molitva, u ovom Psalmu uključuje bezrezervno predanje svog života Božjem ispitivanju i delovanju. Iskrena služba Bogu rađa poniznost, neguje veru, povećava osetljivost na greh, i jača čežnju za pokajanjem i oprostjenjem. Ona potvrđuje i podržava našu pripadnost Božjoj porodici.

ODGOVORITE

1. Kako samoobmana ometa pravo bogosluženje?
2. Kako se samoobmana može prevazići?

Fransis Vokabi, Ruiru, Kenija

1 Richard W. Paul and Linda Elder, *Critical Thinking: Tools for Taking Charge of Your Learning and Your Life*, str. 292, 498.

U većini kultura zastupljeni su rituali ili vidovi bogoslužjenja posvećenih Bogu ili nekom idolu. Svako se klanja Bogu ili nečemu drugom! Izgleda da postoji praznina u svakom ljudskom srcu koju ljudi pokušavaju da popune kako bi pronašli sreću i smisao života. Filozof i matematičar iz sedamnaestog veka, Blez Paskal, bio je potpuno u pravu kada je primetio da »postoji bogomdani vakuum u srcu svakog čoveka koji se ne može popuniti ničim što je stvoreno...«¹ Ni dela Božjeg stvaranja (koliko god veličanstvena bila), ni obrazovanje, bogatstvo, umetnost, talenat, zabava, niti sva iskušnja koja svet

nudi, ne mogu zadovoljiti ovu duboku čežnju srca. Jedino obožavanje Boga Stvoritelja može da popuni tu prazninu.

Ljudski izraz ljubavi prema Bogu je ono što čini bogoslužjenje.

Ali, šta je bogoslužjenje? Da bismo stekli bolje razumevanje bogoslužjenja – šta je u tome prihvatljivo, a šta ne – moramo razumeti da je pravo bogoslužjenje, u stvari, naš odgovor Bogu.

On je taj koji preuzima inicijativu da bi uspostavio odnos sa nama otvarajući naše srce i um za istinu. Za početak, podseća nas da je On postojao pre nas. Mojsije je pevao o Bogu: »Pre nego se gore rodiše i sazda se zemlja i vasiljena, i od veka do veka ti si Bog« (Psalam 90,2). Bog nas nije stvorio za naše lično uživanje, veća da bismo ispunili Njegovu nameru (1. Mojsijeva 1,26). Kada shvatimo da ne postoji mogućnost da postojimo bez Njega, kao i to da je On prvi zavoleo nas (1. Jovanova 4,19; Rimljanima 5,8), možemo odgovoriti samo tako što ćemo se predati Bogu u jednom odnosu ljubavi koji prevazilazi moć poimanja.

Ljudski izraz ljubavi prema Bogu je ono što čini bogoslužjenje. S obzirom da odnos ljubavi sa Bogom prevazilazi svaku meru, nijedan recept koji podrazumeva tačno odmerene sastojke ne bi mogao da se primeni u pravom bogoslužjenju. Umesto toga, bogoslužjenje se javlja u obliku nemerljivog spektra najraznovrsnijih izraza obožavanja Boga. Ipak, Božja Reč u Psalmima navodi izvestan broj zajedničkih niti koje prolaze kroz ovaj spektar, dajući nam, na taj način, uputstvo za bogoslužjenje:

1. Bogoslužjenje podrazumeva radostan i veseo odgovor Bogu kroz pesmu (Psalam 100,1.2).
2. Bogoslužjenje uključuje molitvu (Psalam 141,2).
3. Bogoslužjenje znači druženje sa Bogom, kao što Psalmista kaže: »A meni je dobro biti blizu Boga« (Psalam 73,28).
4. Bogoslužjenje sadrži zdravu dozu zahvaljivanja (Psalam 54,6).
5. Bogoslužjenje nam pruža utehu, ohrabrenje i sigurnost: »Gospode! ti si nam utočište od kolena do kolena« (Psalam 90,1).

Lorens Kiaže, Atlanta, Džordžija, SAD

1 Brainy Quote, <http://www.brainyquote.com/words/va/vacuum236319.html>

Da li ste se ikada našli okruženi okolnostima toliko izvan vaše kontrole da niste bili u stanju da vidite izlaz? Pre nekoliko godina, našla sam se u ponoru očajanja. Bila sam ubeđena da se moje okolnosti nikad neće promeniti, da sam izgubljen slučaj, i da ni ja, ni bilo ko drugi ne može da učini apsolutno ništa povodom toga. Da li sam tokom tog perioda slavila Boga? Ne. Da li sam čitala svoju Bibliju i molila se? Ne. U čemu je bio problem? Bila sam toliko puta slomljena da sam pomislila da mi niko ne može pomoći. Čak sam počela da zaboravljam na Boga i na svaku moguću ulogu koju bi On mogao da igra u mom životu.

**Služenje Bogu
podrazumeva poverenje
u Njega uprkos našim
okolnostima.**

Međutim, jedan prijatelj me je podsetio na obećanje koje sam dala da ću napisati članak za CQ magazin¹. Da li je trenutak mogao biti gori? Teškog srca, počela sam da radim na članku. Bila sam prinuđena da čitam Bibliju i tako počela da provodim vreme sa Bogom. Polako, neprimetno i potpuno nezavisno od moje volje, moj pogled je počeo da se menja. Depresija je počela da se povlači. Uvidela sam da postoji nešto više u životu od ovog sada i ovde. Bog me je nežno podsetio da me nikada nije napustio i da ne namerava da to uradi ni sada. Podsetio me je na mnoge naše zajedničke godine i na mnoga čuda koja je učinio u mom životu. Podsetio me je da me On nikada, nikada neće ostaviti. Obnovio je moju nadu i razlog za život.

Da li je postojalo nešto posebno u biblijskim stihovima koje sam čitala? Da li su oni sami po sebi bili ispunjeni nadom i nadahnućem? Ne. Ali Bog koji ih je nadahnuo jeste bio. Bog je iskoristio moj rad na jednom običnom članku, moj slabašni čin službe, da bi me privukao sebi, dao mi nadu i mir, ispunio me svojom obnavljajućom silom.

Kad čitamo Psalme saznajemo da služenje Bogu podrazumeva poverenje u Njega uprkos našim okolnostima. Ono predstavlja veličanje Boga kada smo uhvaćeni u zamku očajanja, kada ne vidimo drugi izlaz osim u Njemu. Pravo bogosluženje nas dovodi u zajednicu sa Bogom. Ono menja život, srce i pogled na svet. Ono donosi mir i nadu i omogućava nam da se iskreno radujemo.

ODGOVORITE

1. Šta za vas znači pravo bogosluženje?
2. Da li ste se ikad osećali kao da ni Bog ne može da vam pomogne?
3. Na koje načine vi izražavate svoje obožavanje Boga?

Tanja L. Henri, Springfield, Masačusets, SAD

1 Congressional Quarterly

ZAKLJUČAK

Prilikom svog trijumfalnog ulaska u Jerusalem, Isus je izjavio da će, ako Njegovi učenici prestanu da Ga veličaju, kamenje povikati (Luka 19,40). Da li osećamo neodoljivu potrebu da služimo Bogu? Kako Ga slavimo? Da li postoji ispravan i pogrešan način bogoslužnja? Ove sedmice govorili smo o tome da ima mnogo dobrih načina da veličamo Boga: kroz muziku, umetnost, proučavanje, molitvu, u zajednici ili kao pojedinci. Kada je reč o bogoslužnju, izgleda da je jedini pogrešan način – »ja« način. Ako se naša dela usredsređuju na nas umesto na Boga, sigurno ćemo pogrešiti.

RAZMOTRITE

- Čitajte o bogoslužnju kveкера. Oni su poznati po svojim tihim bogoslužnjima. Isprobajte to sa malom grupom svojih prijatelja. Zatim razgovarajte o prednostima trenutaka tišine tokom bogoslužnja u crkvi i prilikom vašeg ličnog predanja.
- Slušajte različite vrste hrišćanske muzike koja vam pomaže da slavite Boga u različitim situacijama (trenucima radosti, tuge, depresije, itd.). Ovo može biti korisno jer ponekad od naše situacije zavisi koji oblik proslavljanja će biti najdelotvorniji.
- Provodite vreme u prirodi u različito doba dana ili noći. Šta čujete u različitim periodima dana? Koje su razlike? Kako ono što čujete i osećate utiče na vaše služenje našem Stvoritelju?
- Pogledajte na You Tube portalu neku himnu »otpevanu« jezikom znakova. Kako ovi pokreti izražavaju hvalu Bogu? (Kada izađete na You Tube, ukucajte naslov »ASL hymns«; »Christian sign language songs«, itd).
- Napišite tekst bogoslužnja u jednom od ovih stilova: tradicionalna crkva, evangelistička crkva, klasična crkva, savremena crkva. Svaki od tih stilova bogoslužnja obraća nam se na različit način. Koji je cilj vaše službe? Šta vi naglašavate?
- Fotografišite različite oblike bogoslužnja ili potražite takve fotografije na Internetu. Možete li samo na osnovu fotografije da zaključite o kom tipu bogoslužnja je reč? Kakve razlike postoje u tim službama?

POVEŽITE

Psalam 150; Luka 19, 38 – 40; Rimljanima 8,25-27.

Put Hristu, poglavlja 11 i 13.

Na sledećem linku opisuje se bogoslužnje kveкера: <http://www.quake-rinfo.org/quakerism/worship.html>

Viktor F. Braun, Ketering Koledž, Ketering, Ohajo, SAD

Pouka 8

od 13. do 19. avgusta

Konformizam, kompromis i kriza bogosluzenja

»A savršenih je tvrda hrana, koji imaju osećanja dugim
učenjem obučena za razlikovanje i dobra i zla«
(Jevrejima 5,14).

SU NE UGLEDAJTE SE NA DRUGE, JER SAM JA S VAMA

UVOD (Rimljanima 12,1.2)

Postoji izreka koja kaže: »Svaka ptica svome jatu leti«. Ja se često šalim na račun ovoga govoreći: »Ptice iz istog jata su iste ptice«. Takva misao se nameće kada ocenjujemo karakter neke ličnosti uzimajući kao merilo ljude sa kojima se ona obično poistovećuje. Karakter pojedinaca s kojima se neka osoba druži ne mora, međutim, uvek biti definitivan dokaz o karakteru te osobe, ali može vam dati nagoveštaj o nekom zajedničkom interesovanju koje imaju.

Adolescencija se jednim delom često karakteriše snažnim uticajem vršnjaka. Društvo vršnjaka vrši pritisak na pojedince da promene svoj sistem vrednosti i ponašanje kako bi se prilagodili grupi. Pojedini mladi možda nisu vaspitani tako da cene vrednosti i ponašanje koje im vršnjaci nameću, ali na njih se vrši snažan pritisak da slede svoje društvo kako bi bili prihvaćeni. Mladi se ponekad podstiču na neke stvari koje normalno ne bi uradili i koje su u suprotnosti sa njihovim verovanjima. To ima za posledicu pravljenje kompromisa sa sopstvenim principima i, na duže staze, gubljenje ličnog identiteta.

Konačno pitanje je: Kome ćemo se pokloniti?

Dovoljno je da pogledamo Bibliju da bismo potvrdili to stanovište. Stari Izrael nije uspeo da očuva svoj identitet kao Božji izabrani narod. Služili su Bogu na način na koji su oni želeli umesto na način na koji ih je Bog uputio da čine. Da bi osigurali vojnu zaštitu, njihovi carevi su uspostavljali političke saveze sa idolopokloničkim narodima. Takvi savezi su često postizani mešovitim brakovima i ustupcima tipa »ja ću da češem tvoja leđa, ako ćeš ti da češeš moja«. Lagano, paganski običaji ovih naroda uvlačili su se u Izrael sve dok većina njih nije napustila obožavanje pravog Boga koji im je bez prestanka pokazivao svoju izobilnu ljubav i blagodat.

Konačno pitanje u kosmičkom konfliktu još uvek je ono isto koje je predstavljeno u Božjoj Reči: Kome ćemo se pokloniti? Pavle nas nagovara: »Molim vas dakle, braćo, milosti Božje radi, da date telesa svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno bogomoljstvo. I ne vladajte se prema ovome veku, nego se promenite obnovljenjem uma svojega, da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna i savršena volja Božja« (Rimljanima 12,1.2).

Ove sedmice ćemo proučavati kako prilagođavanje svetlu uglavnom zahteva kompromis i kao posledicu ima krizu vere.

Bonga. L. Agno, Muntinlupa Siti, Filipini

Od samog početka, u 1. Knjizi Mojsijevoj, Biblija nam kaže da zlo vlada u srcu ljudi i žena i utiče na njihovu službu Bogu. I danas ima mnogo zla. Skoro da nema razlike između pokvarenosti koju vidimo danas i zla o kome čitamo u prvoj knjizi Biblije. Ljudsko shvatanje bogoslužjenja često znači smrt za moderno srce. Dokaz za to se jasno vidi u činjenici da su mnogi ljudi suviše zauzeti radom da bi služili Bogu. Oni su orijentisani ka svetu umesto ka službi Bogu, ka karijeri, umesto ka saosećanju. Većina ljudi je toliko zauzeta brigom za egzistenciju da im pronalaženje vremena za službu Bogu uopšte ne pada na pamet. To je slučaj čak i sa mnogim hrišćanima. Oni su više usredsređeni na sticanje novca i imanja nego na službu Bogu. Samo mali broj njih razmišlja o nebu, jer za njih nebo ne može da se poredi sa novcem i bogatstvom.

Kada propustimo da se poklonimo Bogu, On prestaje da bude deo našeg života.

Za mnoge ljude danas, bogoslužjenje kao nešto što je od suštinske važnosti za spasenje, predstavlja strani pojam. Iako većina ljudi vodi aktivan život, samo mali broj želi da služi svom Stvoritelju. Kao i Kain, neki ljudi prave kompromise u svom služenju Bogu, misleći da će Bog razumeti. Ali kao što smo naučili iz priče o Kainu, On ne može da prihvati takve kompromise. Ponekad uzimamo Božju ljubav zdravo za gotovo, smatrajući da je verovanje bez poslušnosti prihvatljivo pred Njim.

Baš kao što je kušao Evu, sotona i nas mami da poverujemo kako je to što nam on nudi bolje od onoga što nam nudi Bog. Sotona želi da nas ubedi da obožavanje Boga ne mora baš da bude značajni deo života. Međutim, takvo razmišljanje dovodi jedino do duhovne krize. Kada propustimo da se poklonimo Bogu, On prestaje da bude deo našeg života i mi gubimo spasenje u Njemu.

ODGOVORITE

1. Kako možemo da razumemo da klanjanje pravom Bogu ima svoju važnost samo po sebi i da mi treba da Mu se klanjamo svakog dana?
2. Šta možemo učiniti kako bismo osigurali da ne skrenemo od prave suštine bogoslužjenja?
3. Razmislite o svom dnevnom i sedmičnom rasporedu. Koliko vremena provodite u molitvi i proučavanju Biblije u poređenju sa vremenom koje provodite na Fejsbuku, u kupovini, zarađivanju za život ili sticanju diplome? Kako možete postići ravnotežu u životu kada je reč o ličnom bogoslužjenju i zarađivanju za život?
4. Kako možemo da ostanemo u stavu obožavanja Boga dok prolazimo kroz rutinu jednog radnog dana?

Alen I. Bano, Bongabon, Nueva Ecija, Filipini

Prilagođavanje (1. Mojsijeva 6,5-8; 5. Mojsijeva 12,8; 13,17,18)

Bilo je toliko mnogo zla na Zemlji neposredno pre Potopa da je Bog žalao što je uopšte stvorio ljude. Umesto da obožavaju Njega, oni su »obožavali sebična zadovoljstva – jelo, piće, zabave – i pribegavali nasilju i kriminalu ukoliko bi se njihovim željama i strastima stalo na put«.¹

Međutim, za Izraelce, najveće od svih iskušenja bilo je iskušenje da se prilagode paganskim narodima oko sebe. Prilagođavanje takvim kulturama pre ili kasnije navelo bi ih da prihvate religiozne običaje tih naroda i tako iznevere obožavanje jedinog pravog Boga – Jahvea. Zbog toga im je Bog naredio da unište idole i oltare idolopokloničkih religija koje će pronaći u zemlji koju im je On dao. U stvari, bilo je od tolike važnosti da oni nastave sa obožavanjem jedinog pravog Boga da je On to učinio sastavnim delom svog posebnog zakona ljubavi. Čitajte 2. Mojsijevu 20,2-6 i Matej 22,34-40. Klanjati se lažnim bogovima ili praviti idola od bilo čega što se nalazi na nebu, zemlji ili u vodi, a zatim im se klanjati, direktna je uvreda samoj Božjoj prirodi. Kada se Njegov narod prilagođava takvim običajima, on postaje nedelotvoran i nebitan kao Božji predstavnik na Zemlji.

Vernost Bogu je neophodna za aktivan hrišćanski život. Jedino On je dostojan našeg obožavanja. Bogu je važna naša vera u Njega. Mi treba da služimo i obožavamo jedino Njega.

Kompromis (1. O carevima 11,1-13; 18)

Kompromis se često smatra nečim neophodnim i pozitivnim. Na primer, Solomun je mislio da je mudro stupati u brak sa ženama iz okolnih idolopokloničkih naroda kako bi se osigurale dobre diplomatske veze. Međutim, takvi brakovi su u direktnom sukobu sa Božjim propisima (5. Mojsijeva 17,17; 1. O carevima 11,1.2). Uzimanje jedne žene, pa onda druge, pa još jedne otvorilo je put lažnim verskim obredima, omogućivši im da se uvuku u religiju Jevreja (1. O carevima 11,4-8). Postepeno, Solomun je utabao put kompromisu. »Žene zanesošle srce njegovo za tuđim bogovima« (1. O carevima 11,4) i taj put je vodio sve dalje nizbrdo do njegovog konačnog pada (1. O carevima 11,11).

Još jedan primer opasnosti od kompromisa vidi se u životu Ahava, monarha koji se odlikovao vojnom silom, ali je bio slab u svom odnosu sa Bogom. Njegovi mali kompromisi konačno su doveli do ubistva Božjih proroka. Jezavelja, njegova supruga, nikad nije bila sprečena od strane cara u svojim pokušajima da lažnim bogoslužjenjem istisne službu pravom Bogu.

1 Ellen G. White, Manuscript 24, 1891.

Praviti kompromise u našem odnosu sa Bogom uvek znači srljati u propast! Kada pravimo kompromis u odnosu sa Bogom, mi ukazujemo poverenje stvarima ovog sveta umesto svom Stvoritelju.

Kriza (Jeremija 17,5; Malahija 3,16-4,6)

Starozavetni izveštaji puni su primera neposlušnosti koja je vodila u krizu. Velika kriza dolazi. Do ove krize doći će zbog suprotnosti između vernika i protivnika, između Božjeg naroda i onih koji su odlučili da ne poslušaju Boga; između onih koji ostaju iskreni u svom odnosu sa Bogom i onih koji su izneverili taj odnos. Zapazite da je prilagođavanje mešovitom bogoslužjenju vodilo drevni Božji narod u kompromis. Kao posledica toga, kriza je bila neizbežna.

Kome će se Adam i Eva pokloniti bilo je pitanje u Edemskom vrtu, a zbog izbora koji su oni načinili, koga ili šta ljudi obožavaju biće glavno životno pitanje sve dok Edem ne bude ponovo uspostavljen. »U vreme kraja, postojaće samo dve grupe ljudi na svetu: oni koji se mole i klanjaju pravom Bogu i oni koji mrze istinu i obožavaju aždaju i zver.«¹

Pravo bogoslužjenje ne znači samo to da li ljudi služe Bogu prvog, šestog, ili sedmog dana u nedelji. Pravo bogoslužjenje ogleda se u tome ko ili šta vlada našim srcem, našim mislima i delima. Bogoslužjenje u svom najdubljem značenju jeste stvar odnosa. »Isus koristi odnos otac – sin kao ilustraciju vrste odnosa koju Njegovi učenici treba da imaju sa Njim. Baš kao što je Isusov odnos sa Ocem prethodio Njegovoj poslušnosti Ocu, tako bi trebalo da odnos učenika sa Isusom prethodi njihovoj poslušnosti Njemu. 'Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite' (Jovan 14,15).«²

Pravljenje kompromisa u našem odnosu sa Bogom uvek znači srljati u propast.

ODGOVORITE

1. Kakvo je bilo vaše »srljanje u propast«? Kako je Hristos postao rešenje za te probleme?

2. Objasnite na koji način je bogoslužjenje uvek stvar odnosa.

3. Razmislite o svojim religioznim navikama. Šta one govore o tome s kim ili s čim ste vi u bliskom odnosu?

4. Pročitajte još jedanput citat sa kraja ovog članka i pažljivo razmislite o svojim odgovorima na sledeća pitanja. Da li držite Deset zapovesti zato što volite Boga ili zato što verujete da morate da ih držite kako biste bili spaseni? Zašto je nemoguće zaista držati Božje zapovesti ukoliko ne volimo Boga?

Feliksijan T. Felicitas, Silang, Kavite, Filipini

1 Ranko Stefanovic, Revelation of Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation, str. 444, 445

2 Adventistički hrišćani veruju, str. 159, 160 orig.

»Lekcija koju treba da naučimo iz ovog grešnog života jeste neophodnost stalne zavisnosti od Božjih saveta; da pažljivo nadgledamo pravac svog puta i da reformišemo svaku naviku koja je sračunata na to da nas odvuče od Boga. On nas uči da je potrebna velika opreznost, budnost i stalna molitva da bi se očuvala neokaljana jednostavnost i čistota naše vere. Ako treba da se uzdignemo do najvišeg moralnog standarda, i da dostignemo savršenstvo religioznog karaktera, kakva probirljivost bi trebalo da se pokaže u uspostavljanju prijateljstava i izboru životnog saputnika!«¹

»Vera koja dolazi od Boga jedina je vera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućujući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost prema svim Njegovim zahtevima. To je pravo bogoslužjenje. To je plod delovanja Svetog Duha.«²

»Hristovo delo sastojalo se u uspostavljanju jednog potpuno različitog bogoslužjenja.«

»Hristos je video da se nešto mora učiniti. Brojni obredi nametnuti su narodu bez poučavanja o njihovom značenju. Vernici su prinostili svoje žrtve, a nisu razumeli da su one predstavljale jedinu savršenu Žrtvu. Među njima je stajao, neprepoznat i nepoštovan, Onaj koga je predstavljala sva njihova služba. On je dao uputstva o žrtvama. On je shvatao njihovu simboličnu vrednost, i sada je video da su izopačene i pogrešno shvaćene. Duhovno vršenje službe Bogu brzo je iščezavalo. Nikakva veza nije spajala sveštenike i poglavare sa njihovim Bogom. Hristovo delo sastojalo se u uspostavljanju jednog potpuno različitog bogoslužjenja.«³

»Jevreji su bili vođeni u zabludu, u propast i u odbacivanje Gospodnje slave, jer nisu poznavali Pisma, ni silu Božju. Veliki posao je pred nama da vodimo ljude ka tome da Božju Reč učine pravilom svog života, da ne prave kompromise sa tradicijom i običajima, već da hodaju u svim zapovestima i naredbama Gospodnjim.«⁴

»Samo formalno hrišćanstvo nema nikakvu vrednost. Nemajući silu koja menja, ono je bez sile koja spasava. Religija koja se svodi samo na subotno bogoslužjenje ne šalje nikakve zrake svetlosti na druge.«⁵

ODGOVORITE

1. Koji principi nam pomažu da izbegnemo kompromis?

2. Na osnovu današnjeg proučavanja, šta bi bilo pravo bogoslužjenje? Kakvo je vaše mišljenje o tome?

1 The Health Reformer, May, 1878.

2 Čeznja vekova, str. 189 orig.

3 Isto, str. 157 orig.

4 Review and Herald, July 17, 1888.

5 Testimonies for the Church, sv. 5, str. 339.

*Madona Lurdes Morenos – Felicitas, Silang,
Kavite, Filipini*

Mnogi ljudi, čak i oni koji sebe nazivaju hrišćanima, ne umeju da učine Boga svojim prioritetom. Zbog toga služba Bogu trenutno nije visoko rangirana aktivnost. Većina ljudi je toliko upletena u ono što svet ima da ponudi, da Bog nije na prvom mestu u njihovom životu. Kako možemo Boga učiniti svojom glavnom preokupacijom? Kako možemo otvoriti svoje srce Njemu da bi On mogao da živi u nama i upravlja svim onim što činimo, posebno kada je reč o bogoslužju? Evo nekih načina kako da unapredimo svoje verske navike:

Imajmo na umu ko je Bog. On je svemoguć, sveznajuć i pun ljubavi. On je naš Stvoritelj, Otkupitelj, Posrednik, Utešitelj i Prijatelj. On je dao svoj život za nas da bismo mogli da budemo spaseni i živimo s Njim u večnosti.

Priznajmo da smo grešnici. Uporedo sa ovim priznanjem, uvek moramo biti svesni da nas Bog može promeniti silom svog Svetog Duha. Mi imamo slabosti koje jedino prisutnost Duha

Mi smo samo putnici na ovoj planeti.

može da zameni za rodove Duha. Čitajte Galatima 5. Mi smo ništa sve dok ne prihvatimo Boga i ne dozvolimo Mu da obitava u našem srcu. Poklonimo Mu se sa strahopoštovanjem, jer nas On uvek čuje i oprašta nam kada to tražimo.

Budimo svesni da je život kratak. Nema drugog vremena da proslavimo Boga osim sada dok smo živi. Zato što ne znamo kada ćemo umreti, naš život treba da bude neprestano predanje Bogu. Klanjati se Njemu je važan način rastenja u Njemu. Zbog toga je važno da stavimo Boga na prvo mesto u svom životu. Mnogi ljudi ne odvajaju vreme da bi služili Bogu. Kažu da imaju previše drugih stvari da urade. Oni ne razumeju da tražiti prvo Boga pomaže da i sve ostalo bude urađeno.

Ne dozvolimo da nas svet prevari. Ovozemaljske vrednosti ne slažu se sa onim što Gospod želi od nas. Ne smemo dozvoliti da svetske vrednosti odvrte naš pogled od Isusa (Jeremija 17,5). Mi smo samo putnici na ovoj planeti. Nebo je naš dom, a obožavanje Boga pomaže nam da tamo bezbedno stignemo.

ODGOVORITE

1. Kojem bi od ova četiri načina za unapređenje bogoslužjenja trebalo posvetiti najviše vremena?
2. Zbog čega lično bogoslužjenje često nije prioritet ljudima koji ispovedaju da je Hristos njihov Spasitelj?
3. Šta možemo preduzeti kako bismo čin bogoslužjenja učinili značajnim i trajnim?

Linija koja razdvaja istinu od laži postaje sve tanja kada zanemarimo službu Bogu. Kada zanemarimo lično bogoslužjenje skloniji smo da podlegnemo iskušenju, jer nam postaje teže da procenimo šta je loše.

U ovoj eri tehnologije, studenti retko koriste knjige ili biblioteku da bi uradili domaće zadatke. Dokle god imaju kompjuter i vezu sa Internetom, zašto bi se trudili da idu u biblioteku, kada mogu da uče u kafiću, u restoranu brze hrane ili čak na aerodromu? Internet obezbeđuje odlične izvore informacija. On predstavlja široko polje zanimljivih ideja i istraživanja. Osim toga, Internet nam pomaže da pronađemo davno izgubljene prijatelje i povezuje nas sa onima sa kojima se trenutno družimo. U trenutku dok ovo pišem, postoji približno 174 društvena sajta koji su nam na raspolaganju, ne računajući sajtove za traženje partnera. Imam dosta ličnog iskustva sa ovim

Kao što je sigurno da tehnologija može da pojednostavi naš život i na odgovarajući način reši neke naše probleme, isto tako je sigurno da ona može i da nas udalji od služenja Bogu.

sajtovima i prednostima koje oni pružaju. Međutim, čini mi se da moram da postavim sebi ova pitanja: Koliko vremena zapravo provodim na tim sajtovima? Da li postoje bolji načini da se to vreme provede?

Internet, i pored svih svojih prednosti, može da nas navede da kompromitujemo svoju veru i verske običaje. Kao što je sigurno da tehnologija može da pojednostavi naš život i na odgovarajući način reši neke naše probleme, isto tako je sigurno da ona može da nas udalji od služenja Bogu.

U 5. Mojsijevoj 13, Izraelu se napominje da čak i članovi porodice mogu da nas vode ka drugim bogovima koji će nas zarobiti, i tako uzurpirati odnos koji imamo sa svojim Stvoriteljem. Dok uživamo u ovozemaljskim udobnostima kao što su one koje omogućava visoka tehnologija, poslušajmo ipak Božji poziv da prvo tražimo Njega. Dok budemo slušali taj poziv, čak ni sve pogodnosti ovog sveta neće nas udaljiti od Onoga koga obožavamo.

RAZMISLITE

1. Kako Internet može da se upotrebi za uspešno širenje jevanđelja?
2. Razmislite o tome koliko vremena provodite na Internetu i zašto. Da li ga koristite na način koji vas može voditi ka Hristu ili udaljavati od Njega?
3. Koje religiozne sajtove možete pronaći na Internetu koji vam pružaju mogućnost da unapredite svoje versko iskustvo?

Eva Veronika A. Regačuelo, Kezon Siti, Filipini

ZAKLJUČAK

Neprekidno nas nešto ometa, tako da nam je teško da nađemo vremena za lično bogoslužjenje. U iskušenju smo da mislimo kako bogoslužjenje ne mora zaista da bude sastavni deo života. Nema veće zablude od toga. Naš odnos sa Bogom u potpunosti zavisi od naše službe Njemu. Što više Mu se klanjamo, jasnija postaje naša predstava o tome ko je On. Što više Mu se klanjamo, bolje možemo da procenimo Njegov plan za naš život. Kada poštujemo Božji poziv da Ga stavimo na prvo mesto, On obezbeđuje sve drugo što nam je potrebno.

RAZMOTRITE

- U biblijskom konkordansu potražite stihove koji govore o bogoslužjenju da biste otpočeli tematsko biblijsko proučavanje, samostalno ili u maloj grupi.
- Vodite dnevnik svojih molitava koje se odnose na bogoslužjenje. Razmislite kako stih u Mateju 6,33 može konkretno da se primeni na vaš život.
- Napišite svoj lični psalam o obožavanju Boga. Ko je Bog? Zašto želite da Mu se klanjate? Na koji način prvo tražite Njega?
- Nacrtajte ili naslikajte prikaz onoga što bogoslužjenje vama znači. Objasnite ovo umetničko delo nekom prijatelju.
- Organizujte bogoslužjenje u maloj grupi svojih prijatelja, koje će postaviti Boga u središte vašeg iskustva.
- Razmislite o načinima na koje biste mogli da budete više uključeni u bogoslužjenje svoje mesne crkve.
- Uporedite svoj život pre i nakon obraćenja. Kako je služenje Bogu promenilo vaš život?

POVEŽITE

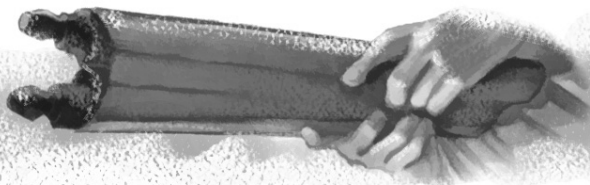
Matej 6; Otkrivenje 14,6-12.

Jean Sheldon, *No Longer Naked and Ashamed*, »Transformed Instead of Conformed«, str. 121 – 140.

Kristi Jingling Gis, Konro, Teksas, SAD

Pouka 9

od 20. do 26. avgusta

»Ne uzdajte se u lažne reči«: Proroci i bogoslужenje

»Ko kao ja oglašuje i objavljuje ovo, ili mi uređuje otkako naselih stari narod? Neka im javi što će biti i što će doći«
(Isaija 44,7).

Osamnaesti novembar 1978. godine je dan koji bi mnogi najradije zaboravili. Bio je to dan kada se dogodilo nezamislivo. Na zapovest svog vođe Džima Džonsa, preko devet stotina članova religiozne grupe »Hram ljudi« počinilo je masovno samoubistvo ispijajući voćni napitak sa smrtonosnim otrovom cijanidom i sedativom. Ovi ljudi odlučili su da slede svog vođu, otišavši iz Sjedinjenih američkih država u Gvajanu, kako bi mogli da praktikuju bogoslužnje kakvo su želeli bez izlaganja ispitivanju od strane vlasti Sjedinjenih Država. Nedugo nakon toga, ceo svet je bio svedok onoga što je danas poznato kao masakr u Džonstaunu.

Dejvid Koreš, koji je sebe proglasio za poslednjeg proroka i za koga su mnogi verovali da to i jeste, odgovoran je za smrt sedamdeset petoro ljudi (od čega 24 dece) 28. februara 1993. godine. Svi koji su poginuli smatrali su se njegovim sledbenicima. Prema rečima njegovih nekadašnjih sledbenika, on je često govorio da je Božji Sin i tvrdio da ima dar proroštva, pa čak i silu da diže iz mrtvih.

Učenja Džima Džonsa i Dejvida Koreša jasno su išla nasuprot Biblije, zakona države i ljudske logike. Ipak, ta dva čoveka su uspešno ubedila mnoge da su oni Božji proroci i da slediti njih predstavlja pravo bogoslužnje. Ovo su samo dvojica od mnogih koji tvrde da propovedaju istinu o Bogu, ali koji, u stvari, govore laži o Njemu. Pitanja koja treba da postavimo kada je reč o ovakvim ljudima glase:

1. Kako Biblija definiše *pravog* proroka?
2. Kakva je uloga proroka u vezi sa bogoslužnjem?
3. Kako možemo da zaštitimo sebe od prevarnih reči u pogledu bogoslužnja?

Pouka za ovu sedmicu pokušaće da pruži odgovore na ova pitanja.

Orande Tomas, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

Ne, hvala (Isaija 1,11-15)

Da li vam je ikad bilo ponuđeno nešto za šta ste morali da kažete: »Ne, hvala«? Mi odbijamo sa zahvaljivanjem kada nam ponuđeni dar nije potreban. Ali, pretpostavimo da vam je ponuđen dar za koji znate da vam se ne daje sa iskrenim namerama. Zar vaš odgovor ne bi takođe bio: »Ne, hvala«?

To je bio Božji odgovor na službu koju su Mu Izraelci nudili u Isajino vreme. Može biti pomalo neprijatno kada druga osoba odbije vaš dar, a kada Bog odbije vaš dar to mora da je još bolnije. Ali zašto bi Bog odbio da prihvati bogoslužnje svojih stvorenja kada kroz celu Bibliju On poziva ljude da Ga obožavaju?

Prestati sa pretvaranjem na bogoslužnju (Isaija 1,11-15)

U Isaiji 1,13-17, Bog kaže svom narodu: »Ne prinosite više žrtve zaludne!... Dosadiše mi, dodija mi podnositi. Zato kad širite ruke svoje, zaklanjam oči svoje od vas; i kad množite molitve, ne slušam; ruke su vaše pune krvi«. Ovo su ozbiljne reči kada dolaze od Oca punog ljubavi i saosećanja. Ali, Njemu je bilo dosta svega. Njegov narod je ispovedao da Mu služi, ali umesto toga je išao zabranjenim putevima.

Bog je izabrao Izraelce da budu svetlost da bi vodili paganske narode ka Njemu. Njihovi religiozni obredi bili su veličanstveni i propovedanje njihovih starešina bilo je impresivno. Međutim, On im je rekao: »Ovaj /se/ narod približuje ustima svojim i usnama svojim poštuje me, a srce im daleko stoji od mene, i strah kojim me se boje zapovest je ljudska kojoj su naučeni« (Isaija 29,13). Iako su tvrdili da su Božji stražari, ubijali su proroke koje je Bog slao da ih vrate pravom bogoslužnju. Isaija je bio prerezan nadvoje, a drugi su bili mučeni i zlostavljani.

Lažna pobožnost (Mihej 6,1-8)

Osnovno pitanje nije kako služite Bogu, već zašto Mu služite – šta vas na to pokreće. Izraelsko bogoslužnje bilo je naizgled savršeno, ali Bog nije bio zadovoljan, jer su se preko bogoslužnja trudili da impresioniraju druge i da proslave sebe. Bog nije zadovoljan formom i stilom u kome nema suštine, nema službe od srca. Tako je Bog odbacio ovu službu religiozne elite. Međutim, On je prihvatio skromnu službu Isaije, Jeremije i drugih poniznih proroka. Gospod nije zadovoljan našim žrtvama ako su prinete na sebičan način. On zahteva da mi hodamo ponizno sa Njim, da postupamo pravedno i volimo milost. Žrtve koje Bog želi su smeran duh i skrušeno srce (Psalam 51,17). Pravo bogoslužnje proslavlja Boga, a ne nas.

Odgovor (Isaija 6,1-8)

Bogosluženje je naš odgovor na ono što je Bog učinio za nas i preko nas. Kada je Isaija video Jehovu u viziji, bio je savladan sopstvenom slabošću. Povikao je: »Jaoh meni! pogiboh, jer sam čovek nečistih usana« (Isaija 6, 5). Kasnije on odgovara tako što prihvata Božji poziv za njegov život (Isaija 6,8).

Ako se ne predamo Božjoj volji, naše bogosluženje neće biti ništa bolje od onog koje su praktikovali jevrejski lideri – forma bez suštine. Ne dozvolimo da budemo zavedeni sopstvenim religioznim obredima, misleći da možemo da zadovoljimo Jehovu svojim ritualima kao što pagani smiruju gnev svojih bogova. Čitajte 1. Samuilovu 16,7.

Služenje drugima (Isaija 58,1-10)

Bogosluženje nije osećanje. To je svakodnevno počivanje u Bogu. Bogosluženje nije vezano za zgradu u kojoj se sastajemo subotom. Ono je spoljašnja manifestacija duše koja je u dodiru sa Bogom. Mi prikazujemo obilje koje primamo od Boga hvaleći Ga rečima i delima. A naša dela treba uvek da uključuju službu nevoljnima. Kada smo u skladu sa Jehovom, nećemo moći da odolimo da ne olakšamo patnje drugih.

Svaki čin bogoslužnja koji skreće pažnju na onog ko u njemu učestvuje, nije pravo bogosluženje. Naše pevanje, moljenje, propovedanje i život službe – sve to treba da upućuje na Boga. Bilo šta što se čini da bi se pokazali naši bogomdani talenti i sposobnosti, predstavlja lažno bogosluženje.

**Pravo
bogosluženje
proslavlja Boga,
a ne nas.**

Vreme za pravo bogosluženje (5. Mojsijeva 4,29; 1. Korinćanima 10,11)

Nemojmo praviti istu grešku kao stari Izrael koji nije razumeo pravu prirodu bogoslužnja. Mi smo Božji podanici – On nas je stvorio, otkupio i održava nas u životu. Ovo bi trebalo da nas pokrene da mu besplatno ponudimo svoju iskrenu službu. Ako Mu ne služimo od srca, onda nismo Njegovi pravi obožavaoci. Tražimo da imamo blizak i postojan odnos sa Gospodom, tako da naše obožavanje Boga bude iskreno, a ne sačinjeno samo od praznih reči i nesadržajnih dela.

ODGOVORITE

1. Kako možete znati da li je vaše bogosluženje iskreno?
2. Koji pokazatelji nagoveštavaju da naše bogosluženje postaje prevarno?

Bentli Čembers, St. Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

»Duga vladavina Ozije, poznatog i kao Azarija... bila je obeležena blagostanjem većim od onoga pod bilo kojim drugim vladarem posle Solomonove smrti, skoro dve stotine godina ranije...

Ovo spoljašnje blagostanje, međutim, nije bilo praćeno odgovarajućim obnavljanjem duhovne sile. Službe u Hramu obavljane su kao i ranijih godina, mnoštvo se okupljalo da slavi živoga Boga; ali oholost i formalizam postepeno su zauzimali mesto poniznosti i iskrenosti...

Greh koji je tako razorno delovao na Oziju, bio je greh uobraženosti. Kršeci jasnu Gospodnju naredbu da niko osim Aronovih potomaka ne može da obavlja svešteničku službu, car je ušao u Svetilište 'da kadi na oltaru kadionome'. Prvosveštenik Azarija i njegovi saradnici usprotivili su se, moleći ga da odustane od svoje namere. Govorili su caru: 'Zgrešio si i neće ti biti na čast'...

**»Oholost i formalizam
postepeno su zauzimali
mesto poniznosti i
iskrenosti.«**

Oziju je ispunio gnev, jer neko se usu-
dio da njega, cara, tako prekori. Međutim,
zahvaljujući udruženom protestu uglednih
ljudi nije mu bilo dozvoljeno da obesveti
Svetilište. Dok je još stajao na mestu, bun-
tovan i gnevan, iznenada ga je stigla bo-
žanska kazna. Guba mu se pojavila na čelu.

Osramoćen, pobegao je i nikada više nije ušao u prostorije Hrama. Sve do svoje smrti, nekoliko godina kasnije, Ozija je ostao gubav - živí primer nerazumnosti zanemarivanja jasnog 'tako reče Gospod'.¹

»Istinska vera, koja se potpuno oslanja na Hrista, dokazuje se odanošću svim Božjim zahtevima. Od Adamovih dana pa sve do današnjeg vremena vođena je velika borba za odanost Božjem zakonu. Uvek je bilo onih koji su prisvajali pravo na Božju naklonost iako su kršili neku od Njegovih zapovesti. Biblija, međutim, izjavljuje da se vera usavršava delima i da je vera bez dela mrtva.«²

ODGOVORITE

1. Mi smo takođe suočeni sa protivljenjem porukama nade. Da li ćemo u razočarenju zanemariti svoju odgovornost? Ili ćemo biti poslušni Bogu u svemu?
2. Koliko smo podložni tome da uživamo u formalnosti, ponosu i drskosti? Kako možemo da se zaštitimo protiv ovakvih stavova koji nas sprečavaju da zaista obožavamo Boga?
3. Kako nas priča o Oziji uči koliko je važno da ne služimo Bogu na »sve-tovan« način?

Vilijam Gordon, St. Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

1 Istorija proroka i careva, str. 303, 304 orig.

2 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 72.

Isajjina proročka misija odvijala se između 750. i 739. godine pre Hr.¹ On je živio u doba krize, sa Judom pod vladavinom Azarije (Ozije). U međuvremenu, Asirija je želela da vlada svetom.² Iako je Juda ojačao, njegov materijalni prosperitet doveo je do duhovnog pada.

Kako je Isaija uspeo da uzdigne svoje misli iznad ovozemaljskog i tako postane jedan od Božjih iskrenih sledbenika tog vremena? On je bio snažan, tipičan mlad čovek, isti kao i bilo koja mlada osoba danas. Ipak, živio je životom aktivnog proroka. Isaija je sigurno bio iskreni vernik i njegov svakodnevni hod sa Bogom osposobio ga je da izgradi hristoliki karakter koji ga je pripremio za njegovu iskustvo u hramu. Svakodnevno bogoslužjenje utiskuje Božji karakter u nas.

Isaija je otišao u hram na bogoslužjenje.³ (Hebrejska reč za hram – *hekal* – može da se prevede kao »hram«, »dvorac« ili »velika kuća.«)⁴ Bog mu se tu otkrio u jednoj viziji. Isaija je video Boga kako sedi na svom prestolu, uzvišen i veličanstven. Duboko zainteresovan za zbivanja na Zemlji, On je pozivao svoj narod da se pokaje. U skladu sa svojim pravednim karakterom, On će morati da sudi onima koji budu istrajali na svojim zlim putevima.

Svakodnevno bogoslužjenje utiskuje Božji karakter u nas.

Isaija je sagledao svoje nesavršenstvo i ništavilo u poređenju sa »Svecem Izrailjevim«. Kada je serafim uzeo živi ugljen sa oltara i stavio ga na njegove usne, znao je da želi da ponese Božju poruku upozorenja i nade Izraelu. Nadao se da bi i oni mogli da dobiju viziju o Božjoj ljubavi i svetosti i tako budu spaseni. »Ugljen sa oltara predstavljao je silu božanske blagodati koja čisti i oplemenjuje. On je, isto tako, označavao i preobražaj karaktera. Od tada, njegova jedina velika želja bila je da i njegov narod može da doživi to isto očišćenje i obnovu. Proroci su bogoslužjenje shvatali kao poslušnost Bogu i ispunjavanje Njegove volje. Isaija je to pokazao kad je rekao: 'Evo mene, pošlji mene' (Isaija 6,8).«⁵

ODGOVORITE

1. Kako Bog otkriva svoju slavu nama u 21. veku?
2. Kako možemo znati da smo iskreni vernici? Čitajte Miheja 6,8.

Kajdian Gordon, St. Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

1 The SDA Bible Commentary, tom 4, str. 83.

2 Isto, str. 127.

3 Istorija proroka i careva, str. 198.

4 The SDA Bible Dictionary, str. 1093.

5 The SDA Bible Commentary, str. 129.

»Godine kad umre car Ozija videh Gospoda gde sedi na prestolu visoku i izdignutu i skut mu ispunjavaše crkvu. Serafimi stajahu više njega, svaki ih imaše šest krila: dvema zaklanjaše lice svoje i dvema zaklanjaše noge svoje, a dvema lećaše. I vikahu jedan drugome govoreći: svet, svet, svet je Gospod nad vojskama; puna je sva zemlja slave njegove« (Isaija 6,1-3).

Nebesko svetilište uči da nas stavljanje sopstvene volje iznad volje našeg Stvoritelja (kao što je bio slučaj sa Luciferom) sprečava da iskreno služimo Bogu. Bogoslužjenje koje je skoncentrisano na volju stvorenja umesto Stvoritelja jeste falsifikat koji zamračuje pravi način služenja Bogu.

»Avelj je došao s krvlju koja je ukazivala na Božje Jagnje.«

»Farisej i carinik predstavljaju dve velike grupe na koje se dele svi koji dolaze da se pokažu pred Bogom. Prva dva deteta rođena na Zemlji, postala su dva njihova prva predstavnika. Kain je sebe smatrao pravednikom i došao je pred Boga donoseći samo zahvalni prinos. Nije priznao nikakve grehe, nije osetio nikakvu potrebu za milošću. Avelj je, međutim, došao s krvlju koja je ukazivala na Božje Jagnje. Došao je kao grešnik, sa priznanjem da je izgubljen; njegova jedina nada bila je nezasluzena Božja ljubav. Gospod je prihvatio njegovu žrtvu, ali Kaina i njegovu žrtvu nije mogao da prihvati. Svest o potrebi, priznanje našeg siromaštva i greha, predstavljaju prvi uslov da budemo prihvaćeni pred Bogom. 'Blago siromašnima duhom, jer je njihovo carstvo nebesko' (Matej 5,3).«¹

Kako možemo obavljati pravo bogoslužjenje?

1. Prvi čin iskrenog bogoslužjenja je da priznamo svoju grešnost.
2. Zatim moramo prihvatiti Boga kao jedinu mogućnost da naši gresi budu oprošteni.
3. Tada možemo Njega učiniti središtem svog bogoslužjenja.

ODGOVORITE

1. Zašto je samoodricanje tako važno za pravo bogoslužjenje?
2. Kako pravo bogoslužjenje pomaže u opštoj organizaciji crkvenih aktivnosti?
3. Kako možete biti sigurni da je vaše bogoslužjenje prihvatljivo pred Bogom?
4. Preispitajte svoj pristup bogoslužjenju. Da li ste kao Kain ili kao Avelj? Kao farisej ili carinik?

Dajana Rajt, Speniš Taun, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

1 Pouke velikog Učitelja, str. 152.

ŠTA VI MISLITE KO STE?

MIŠLJENJE (*Jevrejima 2,6-8*)

Če

Kada razmišljam o onome što se dešava u našim crkvama danas i osvrnem se na ono što se dešavalo u Isaijino vreme, shvatam da mi pravimo iste greške. Još uvek verujemo da Bog treba da nas blagoslovi samo zato što idemo u crkvu. Čak ne mogu da kažem zato što Ga obožavam, jer većina od nas ne zna čak ni o kome je na bogoslužju reč, ni zašto to činimo. Ne budimo kao oholi Kain. Budimo radije kao Avelj i izađimo pred Boga s poštovanjem i poniznošću. Moramo razumeti da se bogoslužje ne zasniva na onome što bismo mi želeli. Bogoslužje mora biti usredsređeno jedino na Boga.

Da bismo iskreno obožavali Boga, moramo Ga poznavati. To ne znači samo da znamo ko je On. Književnici i fariseji, Kain, pa čak i Lucifer imali su takvo znanje. Treba da poznajemo Boga lično. Treba da iskusimo šta On može da učini za nas kao grešnike. Primenjujući Njegovu Reč direktno na svoj život, učimo da Ga razumemo. Približavamo Mu se dok proučavamo Njegovu Reč, razmišljajući o njoj i moleći Mu se. Tako možemo doživeti Njegovo veličanstvo i silu i iskreno Ga obožavati. Tako Njegov karakter biva utelovljen u nama. Tada ćemo, i ne znajući, postepeno postati sličniji Njemu.

Bogoslužje je nešto što dolazi iz srca kada shvatimo da je Bog naš Stvoritelj, Otkupitelj, Sudija i Staratelj. Treba da razmislimo kakvi smo postali u poređenju s tim kakvi, po Njegovoj želji, treba da budemo. Ne dozvolimo da isti greh koji je opsedao fariseja i Kaina uništi i nas. Proučavajmo Božju Reč sami za sebe i ne budimo zavedeni u pogledu toga šta Bog zaista zahteva od nas. Onda nećemo misliti da On ima neke obaveze prema nama, niti da je ono što mi najčešće činimo pravo obožavanje Boga. Približimo se prestolu milosti sa slomljenim i skrušenim srcem (Psalam 51,17), spremni da se poučimo putevima našeg Spasitelja, spremni da Mu potpuno predamo sebe, spremni da Mu se poklonimo duhom i istinom.

Treba da poznajemo Boga lično.

ODGOVORITE

1. Da li smatrate da Bog prihvata ono što Mu nudite tokom bogoslužja? Zašto da, ili zašto ne?
2. Da li uopšte znate šta je to što On zahteva od vas, ili samo idete za gomilom?

Glenese Tuloh, Bartons Distrikt, St. Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

ZAKLJUČAK

Tako je lako prepustiti se lažnom bogoslužjenju. Mi smo po prirodi skloni da cenimo nešto drugo, a ne svog nebeskog Oca. Nije čudo što možemo lako potpasti pod uticaj lažnih proroka i pogrešnih ideja o tome šta je prihvatljivo bogoslužjenje. Postoji jedan način da budemo sigurni da naše bogoslužjenje dolazi iz srca i da je usmereno na Onoga koji ga zaslužuje. Polazna tačka je Njegova Reč. Dok provodimo vreme upoznavajući Ga u poniznosti i poslušnosti, bićemo uključeni u pravo bogoslužjenje.

RAZMOTRITE

- Intervjuišite ljude u svojoj crkvi postavljajući im pitanje: »U čemu se sastoji pravo bogoslužjenje?«
- Napravite scenski prikaz priče o Kainu i Avelju, koristeći savremene primere prihvatljivog i neprihvatljivog bogoslužjenja.
- Parafrazirajte stih iz Isaije 8,20 da biste razumeli šta Biblija smatra ključnim za pravog proroka. Procenite koje mesto Božja Reč ima u pravom bogoslužjenju.
- Napravite dijagram sa rasporedom svojih aktivnosti u toku dana. Podelite dan u blokove od po nekoliko sati i povežite svoje aktivnosti sa odgovarajućim vremenskim blokom. Pratite liniju dijagrama da biste saznali šta najviše vrednujete. Analizirajte šta to govori o vašem bogoslužjenju.
- Odslušajte pet hrišćanskih pesama. Zapitajte sebe kakva je vaša reakcija posle svake pesme: (1) Divim se veštini i talentu muzičara. (2) Ponela me je melodija ili ritam. (3) Osećam se nadahnutim i mnogo bliži Bogu.
- Razmišljajte o tome čemu težite tokom bogoslužjenja.
- Navedite načine na koje možete da slavite Boga od srca, svakoga dana, u svemu što radite.

POVEŽITE

Louie Giglio, *The Air I Breathe: Worship as a Way of Life*; Oswald Chambers, *My Utmost for His Highest*.

Sandra Araujo – Delgado, Apison, Tenesi, SAD

Pouka 10

od 27. avgusta do 2. septembra 2011.

Bogosluženje: Od izgnanstva do obnove

»Sejete mnogo, a uvozite malo; jedete, a ne bivate siti; pijete, a ne napijate se; odevate se, a nijedan ne može da se zgreje; i koji zaslužuje novce, meće ih u prodrt tobolac« (Agej 1,6).

Skoro svaka veroispovest ima neka sveta mesta ili predmete koje poštuju kao relikvije. Mnogi veruju kako mogu da ostvare bogatstvo, plodnost ili isceljenje jednostavno posećujući takva mesta ili dodirujući relikvije. Tokom vremena, ljudi zaborave boga ili događaj na koji mesto ili relikvija ukazuju i pamte samo zamišljenu silu koju to mesto ili relikvija poseduje. Povežite sledeća sveta mesta sa religijom koja ih poštuje.

_____ 1. Vitlejem	a. Katolicizam
_____ 2. Lurd	b. Mormonizam
_____ 3. Meka	c. Starozavetni judaizam
_____ 4. Solt Lejk Siti	d. Hrišćanstvo
_____ 5. Hram u Jerusalimu	e. Islam
_____ 6. Zid plača	f. Savremeni judaizam
_____ 7. Reka Gang	g. Hinduizam

Čak ni Božji narod danas nije imun na ovaj fenomen. Mnoge od naših adventističkih crkava organizuju putovanja u Svetu zemlju. U tome nema ničeg lošeg dokle god se usredsređujemo na Božju silu, a ne na čudo boravljenja na istom mestu na kome se ta sila tako divno manifestovala.

Zamislite užas koji su odani Jevreji osetili kada je hram razoren.

Sveto mesto za Jevreje starog doba bio je hram u Jerusalimu. To je bilo mesto gde je Bog boravio sa svojim narodom. Svi Jevreji koji su držali do običaja trudili su se da budu u hramu za vreme posebnih praznika. U Mateju 24, učenicima su čak izjednačili uništenje hrama sa »krajem sveta«.

Zamislite užas koji su odani Jevreji osetili kada je hram razoren 70. godine posle Hr. Za njih je bilo razoreno nešto više od hrama. Izgledalo je kao da Bog uklanja svoju prisutnost i zaštitu. Mnogi su čak dovodili u pitanje da li Bog još uvek upravlja događajima.

Šta ovo znači za hrišćane u 2011. godini? Koja sveta mesta mi imamo? Koje idole stavljamo na Božje mesto? Kako se hvatamo za Boga kada ovi idoli padnu? Ove sedmice istražićemo ova i slična pitanja u vezi sa bogoslužjenjem dok budemo proučavali bogoslužjenje u periodu između odlaska u izgnanstvo i povratka.

Pola Grejem, Salem, Zapadna Virdžinija, SAD

»Agej je bio prvi od trojice malih proroka iz perioda posle vavilonskog ropstva.«¹ Druga dvojica bili su Zaharija i Malahija. Agej se može smatrati sponom između starog i novog hrama u Jerusalimu.

Kada je Kir, vladar Persijske imperije, osvojio Vavilon 539. godine pre Hr, »on je odmah uspostavio pomirljivu i tolerantnu politiku prema religijama osvojenih naroda.«² On je, takođe, dozvolio Jevrejima da se vrate u Jerusalim i ponovo izgrade hram. Zorovavelj je bio taj koji je poveo malu grupu natrag u njihovu postojbinu i otpočeo obnovu hrama. Bog je upotrebio Kira kao oruđe za ispunjenje plana koji je imao za svoj narod. »Govorim Kiru: pastir si moj; i izvršiće svu volju moju, i kazaće Jerusalimu: sazidaćeš se; i crkvi: osnovaćeš se« (Isaija 44,28).

Veličanstvenost prvog hrama i njegove upečatljive religiozne službe bio je ponos Izraela pre odlaska u ropstvo. Međutim, njihovom bogoslužjenju često su nedostajali oni kvaliteti koje Bog smatra suštinskim. »Proroci Agej i Zaharija pojavili su se da bi se suočili sa krizom. Potresnim svedočanstvima ovi izabrani glasnici otkrivali su narodu uzrok njihovih nevolja. Proroci su objavljivali da je izostajanje zemaljskog blagostanja nastupilo kao posledica zanemarivanja Božjih interesa. Da su Izrailjci proslavili Boga, da su Mu ukazali dužno poštovanje i odali čast prihvatajući se obnavljanja Njegovog Hrama kao svog prvog zadatka, svakako bi uživali u Njegovoj prisutnosti i Njegovim blagoslovima.«³

Nema sigurnosti nigde osim u Bogu.

Nema sigurnosti nigde osim u Bogu i pripadnosti Njegovom carstvu. Najbolji lek za zabrinutost je poverenje u Njega. Ako verno ispunimo svoj deo, ako nebesko carstvo bude na prvom mestu u našim mislima i životu, Bog će se pobrinuti za nas na našem životnom putu. On će velikodušno pomazati naše glave uljem, i čaša našeg iskustva će se prelivati dobrim stvarima (Psalam 23,6).

ODGOVORITE

1. Koji biblijski principi vam mogu pomoći da uživate u izobilnom životu?
2. Podelite sa razredom iskustvo u kome vidite kako vas Božja ruka blagosilja kao rezultat toga što ste sledili ove principe.

Paskal Selugi, Salem, Zapadna Virdžinija, SAD

1 The SDA Bible Commentary, sv. 4, str. 1073.

2 Isto.

3 Istorija proroka i careva, str. 371.

Čežnja za domom (Psalam 137, 5.6)

»Ako zaboravim tebe, Jerusalime, neka me zaboravi desnica moja. Neka prione jezik moj za usta moja, ako tebe ne uspamtim, ako ne uzdržim Jerusalima svrh veselja svojega« (Psalam 137,5.6).

Psalam 137 opisuje čežnju prognanih Jevreja za njihovom domovinom. Uprkos upozorenjima koja su mu upućivana preko Mojsija i drugih proroka, Izrael je okrenuo leđa Bogu zaboravljajući Njegove zapovesti i odbijajući da se pokaje zbog svojih zlih puteva.

Ipak, i kada su se okretali od Njega, Bog se borio da ih vrati natrag. Međutim, kada su odbili da poslušaju opomene Njegovih proroka, dozvolio je da neprijatelji osvoje zemlju, unište njihove gradove i raseju ih među narode.

Najveći udarac jevrejskom narodu bilo je uništenje Jerusalima i hrama. Zaprepašćenje i užas ispunili su njihovu dušu dok su posmatrali kako vavilonski vojnici ruše zidove paleći sve pred sobom. Hram, njihov dom molitve, mesto Gospodnjeg prisustva, bio je razoren.

Obećanje (Jeremija 29,10-14)

Ali, čak i u očajanju i izgnanstvu Bog je Izraelu dao nadu. Preko proroka Jeremije, rekao im je da ih, uprkos izgnanstvu, neće zaboraviti.

Nakon 70 godina, oni će se pokajati zbog svojih puteva. Prizvaće Gospoda i On će im se odazvati. Potražiće Ga celim srcem i naći će Ga. Tada će ih On vratiti u zemlju koju im je obećao. On će obnoviti sve što im je bilo oduzeto i još jedanput se sastati s njima u hramu.

Jevrejski narod se uhvatio za to obećanje. Položili su sve svoje nade na to obećanje i radovali se njegovom ispunjenju.

Početak obnovenja (Danilo 9)

Danilo je znao da se približava trenutak ispunjenja proročanstva. Kada je pronašao obećanje dato Jeremiji u vezi sa obnovljenjem Božjeg naroda nakon izgnanstva, pomešao je to sa vizijama koje je Bog dao njemu lično. Bio je veoma uplašen pomislivši kako je Gospod odlučio da produži izgnanstvo svog naroda zbog njihovih greha. Zato je Danilo izlivaio svoju dušu u molitvi u kojoj priznaje grehe svog naroda i preklinje Boga da ne zaboravi obećanje koje je dao svom narodu.

Anđeo Gavriilo je došao kao odgovor na njegovu molitvu. Rekao je Danilo da se ono što je njemu otkriveno odnosi na poslednje vreme, a ne na njegove dane.

Obnovljenje (Nemija 1; 2; Agej 1)

Kada je Nemija čuo o prilikama u Izraelu, danima je plakao. Molio je Boga da se seti svog naroda. Ispovedao je svoje i narodne grehe i preklinjao Boga da se seti svog obećanja da će ih obnoviti.

Na kraju molitve, Nemija je tražio od Boga da car, čiji je on bio peharnik, odobri njegovu molbu. Tako je i bilo. Ne samo da je car poslao Nemiju u Judeju već mu je dao i ovlašćenja i sredstva koja su mu bila potrebna da bi obnovio Jerusalim.

Čovek bi pomislio da će Izraelcima, nakon povratka u otadžbinu, prva preokupacija posle podizanja zidova Jerusalima biti obnovljenje hrama. Međutim, umesto toga, oni su se posvetili obnovi sopstvenih domova i sadnji njiva.

Tako je Gospod bio prinuđen da im pošalje poruku preko proroka Ageja. Šta ih je navelo da pomisle kako će, nakon što je Bog ispunio svoje obećanje, moći da usmere svu svoju energiju na ostvarenje sopstvenih planova? Bog ih nije vratio da bi proslavljali sami sebe. Vratio ih je da bi proslavljali Njega. Sve dok nisu obnovili hram, sav ostali njihov posao bio je uzaludan.

Zorovavelj i narod su poslušali opomenu, odvratili se od svojih puteva i obnovili hram kao što im je Gospod zapovedio.

**Bog ih nije vratio
da bi proslavljali
sami sebe.**

**Vratio ih je da bi
proslavljali Njega.**

Bogoslужenje: Srce ili kamen? (Jezekilj 8; Zaharija 1,1-6)

Danas smo se usredsredili na fizički hram u Jerusalimu i njegovu važnost za Boga i Njegov narod. Međutim, da li je hram bio ono za šta je Bog bio najviše zainteresovan?

Gospod ih je poslao u izgnanstvo jer su se odvratili od Njega i obožavali idole u samim prostorijama Božjeg doma. Bio je potresen zato što su stavili druge bogove na Njegovo mesto. U Zahariji 1,1-6 pozvao ih je da se vrate Njemu kako bi On mogao da se vrati njima. Zbog njihovih zlih puteva i odbijanja da se pokaju, Bog je morao da ih pošalje u izgnanstvo.

Bog nije bio toliko zainteresovan gde Mu se Njegov narod klanja, već kako to čini. Fizički hram nije bio tako važan kao srce Njegovog izabranog naroda.

ODGOVORITE

1. Kakve misli, ponašanje i planovi vas sprečavaju da služite Bogu?
2. Šta je potrebno da Bog obnovi u vašem srcu kako biste mogli zaista da Mu služite?

Ketrin Paris, Salem, Zapadna Virdžinija, SAD

Kada je Hristos otišao u pustinju da bi bio kušan, bio je vođen Svetim Duhom. Prema tome, imao je snagu da savlada sotonu.

»Kada je Isus došao u pustinju, bio je okružen Očevom slavom. Obuzet zajednicom sa Bogom, bio je uzdignut iznad ljudskih slabosti. Ali slava Ga je napustila i On je bio ostavljen da se bori sa iskušenjem. Ono se obrušavalo na njega svakog trenutka. Njegova ljudska priroda ustuknula je pred borbom koja Ga je očekivala. Četrdeset dana je postio i molio se. Slab i izmršaveo od gladi, iscrpljen i izmučen duševnim očajanjem, On 'beše nagrđen u licu mimo svakoga čoveka i u stasu mimo sinove čovečje' (Isaija 52,14). Sada je nastupila sotonina prilika. Sada je pretpostavljao da može da pobeđi Hrista.«¹

Sotona je pomislio kako će u ovim teškim okolnostima sigurno uspeti da navede Hrista da mu se pokloni. Ali, Hristov odgovor bio je: »Gospodu Bogu svojemu poklanjaj se i njemu jedinome služi« (Matej 4,10). Hristos je razumeo šta znači služiti Bogu, kako pokazati vernost Bogu bez obzira na okolnosti. Znao je da pravo bogoslužjenje osposobljava čoveka da citira Pismo kako bi ukorio sotonu. Tako je, čak i u pustinji, On mogao da postavi uzor za nas.

Njihovo priznanje Hrista imalo je svoju cenu, jer im je život bio na kocki.

Sedrah, Misah i Avdenago takođe su razumeli smisao bogoslužjenja. »Trojica Jevreja bili su pozvani da priznaju Hrista suočeni sa vatrom užarene peći. Bilo im je naređeno od strane cara da padnu i poklone se zlatnom liku koji je on postavio i zaprečeno da će, ako ne budu to učinili, biti živi bačeni u užarenu peć. Ali oni su odgovorili: 'Nije nam trebe da

ti odgovorimo na to. Evo, Bog naš, kome mi služimo, može nas izbaviti iz peći ognjene užarene; i izbaviće nas iz tvojih ruku, care. A i da ne bi, znaj, care, da bogovima tvojim nećemo služiti niti ćemo se pokloniti zlatnom liku koji si postavio' /Danilo 3,16-18/. Njihovo priznanje Hrista imalo je svoju cenu, jer im je život bio na kocki.«²

Sedrah, Misah i Avdenago bili su pozvani da pokažu šta znači dati čast i slavu Bogu, uprkos tome što su bili u izgnanstvu. Mi takođe možemo da pokažemo život službe, tako da drugi mogu da vide Hrista u nama i počnu da slave Njegovo ime.

Horizela Mekdonald, Salem, Zapadna Viržinija, SAD

1 Čeznja vekova, str. 118.

2 Review and Herald, May 3, 1892.

Između definisanja i ostvarenja misije nalazi se jedna ključna reč – *kako*. Većina nas može odmah da kaže gde se trenutno nalazi. Neki od nas mogu da kažu kuda idu. Još manji broj nas zna kako da tamo stigne. Nema mnogo razlike ni kad je reč o duhovnim stvarima. Bezbedno putovanje bilo kojim putem zahteva disciplinu i precizno sprovođenje plana. Smernice koje slede su tu da bi obeležile pravac od izgnanstva do obnovljenja.

Priznajte. Jedan od najvećih problema na putovanju od izgnanstva do obnovljenja jeste priznanje u kakvom se strašnom stanju nalazimo. Moramo zapaziti da Biblija ohrabruje samoodricanje, a ne stanje poricanja. Kao što je Isaija rekao za sebe: »Jaoh meni! pogiboh, jer sam čovek nečistih usana« (Isaija 6,5), tako i mi treba da priznamo da smo grešnici.

Pokajte se. Kada sami sebi priznamo svoje trenutno stanje, to nas navodi da se obratimo, da osetimo žalost zbog svojih greha. Čitajte Davidove reči pokajanja u Psalmu 51, 1-4.

Prepoznajte svoje nedostatke. Ovde mi, kao Pavle u Rimljanima 7, »dodirujemo dno« i mirimo se sa realnošću i slabošću tela (videti takođe i Rimljanima 8,12.13). Suviše često provodimo vreme doterujući telo i upoređujući ko je bolji »telesni« hrišćanin. Ali, uzalud, jer takav hrišćanin ne postoji.

**Potrebno je da
podesimo »svoj
softver« za život
po Duhu.**

Podesite svoje planove. Pavle nas podstiče da, nakon što prepoznamo svoju grešnost, uputimo zahtev za podešavanje. Ovo podešavanje dolazi u obliku »zamene softvera«. On kaže da je naš softver (telo) zaražen virusom, stoga ne gubimo više vreme pokušavajući da ga popravimo. Umesto toga potrebno je da podesimo »svoj softver« za život po Duhu (Rimljanima 8,1-14).

Težite ka Bogu. U Jovanu 4, imamo odličan primer. Neki o ovom događaju jednostavno govore kao o »ženi na studencu«. Kako god da ga zovete, obavezno zapazite paralele između vode i tela, bogoslužjenja i Duha.

Ako smo, kao hrišćani, duhovno dehidrirani, to je zbog toga što smo još uvek u izgnanstvu. Setimo se, zato, da »kroz njega /Hrista/ živimo, i mičemo se, i jesmo« (Dela 17,28). Kada to budemo razumeli, moći ćemo iskreno da Mu služimo.

Noel Raid, Salem, Zapadna Virdžinija, SAD

Sve vreme slušamo: »Treba da gledaš svoje interese«. Tokom izgnanstva, većina Izraelaca vodila je računa samo o sebi. Od svih ljudi odvedenih u Vavilon, izgleda da su se samo Danilo i njegova tri prijatelja zaista zauzimali za Božji narod. Jedino su oni tražili drugačiju vrstu hrane od one sa carevog stola, a kada je podignuta statua na polju Duri, jedino su Sedrah, Misah i Avdenago odbili da kleče pred njom. Izgleda da je većina ljudi provodila vreme spasavajući svoj sopstveni život, zaboravivši na Boga.

Kao da se ista stvar ponovila kad je izdata naredba da se ponovo sazida hram. Ljudi su zidali svoje kuće i potpuno zaboravili na pravi razlog svog povratka u zemlju. Bog upućuje na stav: »Vi svaki trčite za svoj dom« kao na razlog njihovog velikog neuspeha – jer su zaboravili Njega.

Možda većina problema u našem životu potiče od toga što smo zaboravili ko zaista treba da nam bude na prvom mestu.

Živimo u društvu koje govori da treba gledati svoje interese. Mnogi od nas upravo to i rade – sve više zanemaruju i skraćuju vreme koje provode razmišljajući o Božjem pozivu za njihov život. Možda se opomena koju je Bog uputio svom

narodu u biblijska vremena može isto tako primeniti i na nas. Možda razlog što živimo tako skučenim životom nije to što nismo dovoljno pametni, ili što smo žrtve loše ekonomije, već to što zaboravljamo da zidanje Božjeg doma treba da bude naš najveći prioritet.

Osim toga, treba da imamo u vidu da Božji dom nije samo zgrada. Njegov dom je, isto tako, i srce ljudi koji Ga vole i slede. Možda bismo na taj način mogli da protumačimo Agejeve reči: »Idite na goru, i donesite drva, te zidajte dom« (Agej 1,8). U današnje vreme to bi moglo da znači provoditi više vremena van svoje uobičajene rutine i tražiti ljude koje ćemo upoznati sa Hristom. To bi moglo da znači pomagati siromašnima, bolesnima i beskućnicima. Tada, kad zaista potražimo Onoga koji je prvi u svemu, možda i ostale stvari dođu na svoje mesto. Ne kaže li se na jednom mestu: »Ištite najpre carstva Božjega, i pravde njegove, i ovo će vam se sve dodati« (Matej 6,33)? Možda većina problema u našem životu potiče od toga što smo zaboravili ko zaista treba da nam bude na prvom mestu.

ODGOVORITE

1. Šta činite da biste »zidali« dom Gospodnji?
2. Šta bi trebalo da promenite kada je reč o vašim prioritetima, kako biste ponovo pronašli svoj najveći interes?

ZAKLJUČAK

Šta god sudbina nanese na naš put – porodičnu tragediju ili kuću iz snova, elegantnu bogomolju ili crkvu od pruća – zastava našeg života treba da bude Isus. On olakšava da vladamo situacijom u periodu uspeha kao i u teškim vremenima, bez potrebe da zamenjujemo Njegovu reč ljudskom mudrošću ili drugim manje bitnim stvarima (drugim bogovima). Bog ima Nekoga ko u svakoj situaciji može da nas vodi prema sigurnosti i pripadništvu Njegovom carstvu, koje nam je obećao. Priznanje naših greha, molitva i vera u Boga rađaju nadu, koja odiše poverenjem. Njemu je svako od nas i te kako važan.

RAZMOTRITE

- Proučite sveta mesta drugih religija, kao što su: Meka, Zid plača, Sveta zemlja, reka Gang, itd. Kako biste objasnili prijatelju doprinos koji poseta bilo kom od tih mesta može da donese (a) čovekovom duhovnom razvoju i (b) njegovim željama?
- Naučite napamet stihove u Rimljanima 4,23-25. Kada to učinite, pročitajte Psalam 137,5,6 i zapitajte se zašto su Izraelci toliko patili u izgnanstvu? Kako bismo se mi mogli naći u sličnoj situaciji?
- Objasnite prijatelju zašto treba ili zašto ne treba kriviti Boga za sledeći lanac događaja: Iako je njegov Bog rekao – »Ne kradi« (2. Mojsijeva 20,15), hranitelj porodice krade hranu, odlazi u zatvor i gubi svoj dom. Njegova deca napuštaju školu, a žena ga ostavlja.
- Razmišljajte o razlici koja postoji između žaljenja zbog nečeg što ste učinili i žaljenja koje vodi obnovljenju. Koliko puta kažemo da nam je žao zbog iste stvari? Primenite pravo značenje žalosti na iskustvo Izraelaca. Pitajte nekog vršnjaka zbog čega je lakše pojedincima nego grupi ljudi da kažu da im je žao i da nastave dalje. Šta bi trebalo da sledi nakon što kažemo da nam je žao?
- Nađite način da nekom prijatelju neadventisti objasnite da nas Bog ne ostavlja u tami. On nam uvek omogući izlaz.
- Nabrojite pet tačaka koje biste naveli da objasnite važnost svog hrišćanskog iskustva dvojici religioznih prijatelja: jednom neadventističkom hrišćaninu i jednom sledbeniku drugog boga (idola, novca, itd.). S kojim od ove dvojice bi Bogu bilo teže da izađe na kraj? Zašto?
- Strpljivo isprobajte u stvarnosti stih iz Mateja 6,33.

POVEŽITE

Istorija proroka i careva, str. 199, 239, 389; *Dela apostolska*, str. 85. orig.
Marvin Maksvel, *Apokalipsa*, sv. 2, str. 19 - 25 orig.

Albert A. C. Vejt, *Berkšir, Ujedinjeno Kraljevstvo*

Pouka 11

od 3. do 9. septembra

Duhom i istinom

»Ali ide vreme, i već je nastalo, kad će se pravi bogomoljci moliti ocu duhom i istinom, jer otac hoće takvih bogomoljaca« (Jovan 4,23).

MOLITI SE U PRAVCU JERUSALIMA

UVOD (Danilo 6,11; Jovan 4,1-24)

Su

Islam je jedna od religija koje se najbrže šire u svetu. Muslimani se klanjaju Alahu pet puta na dan: pred izlazak sunca, u podne, sredinom popodneva, prilikom zalaska sunca i uveče. Oni otpočinju ovaj ritual umivanjem lica, pranjem ruku do laktova i pranjem nogu. Oblače posebnu odeću, recituju neke stihove iz Kurana i prave ritualne pokrete tako što podižu ruke iznad glave i izgovaraju: »Bog je veliki«. Zatim sklapaju ruke i klanjaju se na prostirci dok im lice ne dodirne samu prostirku. Nakon što ponove ovaj ritual sa svakom molitvom, završavaju sedeći sa presavijenim nogama dok izgovaraju lične molitve.

Naš Gospod će nas primiti takve kakvi smo.

Oni sve to čine okrenuti ka istoku, prema Kaabi, muslimanskom svetilištu u Meki, u Saudijskoj Arabiji. Moliti se u pravcu Meke je tako važan deo rituala da, ukoliko neko to ne učini, njegovo bogoslužjenje postaje nevažeće i on mora da počne sve ispočetka. Nedavno je došlo do rasprave među muslimanima u Indoneziji o tome da li je njihovo dosadašnje bogoslužjenje uopšte validno jer je pravac u kome gleda džamija pomeren zbog zemljotresa. U trenutku pisanja ovog članka, tim eksperata proučava ovaj problem da bi uputio preporuke ministarstvu vera kako da se on reši.¹

Islam nije jedina religija u svetu koja zahteva od svojih sledbenika da se mole u određenom pravcu. U Danilu 6,10 nalazimo da se Danilo redovno molio tri puta na dan okrenut ka Jerusalimu, čak i kada mu je zapretila smrtna kazna bacanjem u lavovsku jamu. Jevreji i Samarjani imali su različita mesta bogoslužjenja – Jevreji u Jerusalimu, a Samarjani na brdu blizu Sihara (Jovan 4,5.20).

Kako se mi klanjamo svom Gospodu? Isus je rekao da moramo da se molimo svom Ocu duhom i istinom: jer Otac traži da Mu se molimo na takav način. Bog je Duh i oni koji Mu služe moraju to činiti duhom i istinom (Jovan 4,23.24).

Mi se ne klanjamo svom Gospodu, Isusu Hristu, okrenuti u određenom pravcu, niti na svetoj gori, niti u svetom hramu. Naše bogoslužjenje ne sme biti ograničeno određenim pravcem, spoljašnjom formom, ni ceremonijama. Da bismo ispravno služili svom Gospodu, moramo biti rođeni od božanskog Duha koji će očistiti i obnoviti naš um i srce. Ovo će nas učiniti sposobnim i spremnim da volimo i poslušamo Gospodnje zahteve. Možemo doći svom Gospodu, obratiti Mu se u bilo koje doba, na bilo kom mestu, bez obzira kakve su naše prilike. Naš Gospod će nas primiti takve kakvi smo. Ove sedmice ćemo proučavati kako da se klanjamo svom Gospodu Isusu Hristu duhom i istinom.

Danijel Saputra, Palembang, Južna Sumatra, Indonezija

1 Sriwijaya Post, March 24, 2010.

Principi bogoslužnja (2. Mojsijeva 7,16; 5. Mojsijeva 11,1-16)

Još od kada su Adam i Eva zgrešili, Bog aktivno poziva ljude da Mu se poklone i da Mu služe. Služenje Bogu na način koji dolikuje Njegovoj svetosti razlikuje Njegov narod od ostatka sveta. Nakon što su Izraelci bili robovi u Egiptu 400 godina, nakon što su zaboravili kako da slave Boga, On ih je pozvao da izađu da bi ponovo bili Njegov narod i da bi Mu iznova služili (videti 2. Mojsijevu 7,16). Mojsije je marljivo radio na tome da ponovo upozna Izraelce

**Veličanstvenost
crkvene građevine
ne može da pokrene
zajednicu da služi Bogu
na duhovan način.**

sa pravim Bogom koji je jedini dostojan obožavanja. Preko njega, Bog je sa puno ljubavi ponovo podsetio svoj narod kako da Mu služi. Čitajte 5. Mojsijevu 11,1-16. Ovi stihovi nas uče o dva važna principa bogoslužnja: (1) »Ljubav je princip na kome treba da se zasnivaju svi obredi i službe Bogu. Ljubav prema Bogu čini da ispunjavanje tih zahteva predstavlja

radost.«¹ (2) »Obilje u stvarima ovog sveta... može voditi previše samouverenu osobu u neverstvo prema velikom Davaocu svih darova.«²

Poštenje i vera (Danilo 3)

Stotinama godina kasnije, još jednom srećemo Boga kako traga za ljudima koji Mu verno služe. Poštenje i vera koje su pokazali Sedrah, Misah i Avdenago kada su odbili da se poklone sjajnom idolu koji je postavio car Navuhodonosor, služi za primer svakome od nas. »Zašto se ova trojica ljudi nisu jednostavno poklonili liku i rekli Bogu da nisu to želeli? Oni su čvrsto odlučili da se nikad ne poklone drugom bogu i hrabro su ostali pri svom stavu. Kao posledica toga, bili su osuđeni i povedeni na pogubljenje. Nisu znali da li će biti izbačeni iz vatre; znali su samo da neće pasti i pokloniti se idolu.«³

»Duhom i istinom« – prvi deo (Jovan 4,1-24)

Isusov razgovor sa ženom Samarjankom uči nas da »nije gde, već kako neko služi Bogu, ono što se računa«,⁴ da su pravi poklonici »oni čije bogoslužnje potiče iz srca, umesto bogoslužnja koje se u suštini sastoji od obrednih formi koje se izvode na nekom određenom mestu.«⁵ Služiti Bogu

1 The SDA Bible Commentary, sv. 1, str. 989.

2 Isto, str. 991.

3 The Life Application Study Bible, str. 1481.

4 The SDA Bible Commentary, sv. 5, str. 940.

5 Isto.

»duhom i istinom« (Jovan 4,23) znači služiti Mu iskreno, »najvišim dometom misli i emocija, usađujući principe istine u srce.«¹

Prorok Mihej nas takođe dosta uči o bogosluženju »duhom i istinom«. U 6. poglavlju, 7. stihu, on se pita kakvu žrtvu da prinese Bogu. Pita se da li bi Bog bio zadovoljan kada bi on prineo hiljadu ovnova, reke ulja ili sopstvenog prvenca. Ali onda u 8. stihu kaže da Bog u stvari traži da »činiš što je pravo i da ljubiš milost i da hodiš smerno s Bogom svojim«. Biti pravedan, voleti milost i hodati smerno sa Bogom isto su tako principi bogosluženja »duhom i istinom«.

Tako saznajemo da veličanstvenost crkvene građevine i skupa oprema u njoj nisu dovoljne da pokrenu zajednicu da služi Bogu na duhovan i iskren način. Kada naše telo postane hram u kome boravi Sveti Duh (Rimljanima 12,1; 1. Korinćanima 3,16), ovi principi će nas osposobiti da slavimo Boga na način na koji On to želi.

»Duhom i istinom« – drugi deo (Luka 1,39-55)

Marija, Isusova majka, daje nam odličan primer šta znači služiti Bogu »duhom i istinom«. U stihovima 46-48, vidimo njenu radost što je izabrana od Boga. Zapazite takođe i njenu skromnost kada govori o svom poniženom stanju u stihu 48. Ovde ona govori o sebi i kao o Božjoj sluškinji. U stihovima 49 i 50, priznaje Božju silu, svetost i milost. U sledeća tri stiha nastavlja praveći kontrast između onoga što ljudi cene i onoga što Bog ceni. Stihovima 54 i 55 završava se Marijina pesma »u tonu zahvalnosti zbog večne vernosti Božje prema Njegovom izabranom narodu«. ² Radost. Poniznost. Prepoznavanje Božjeg karaktera i vrednosti. Zahvalnost. Sve to pomaže nam da zaista od srca slavimo Boga – »duhom i istinom«.

ODGOVORITE

1. Šta možemo iz stihova u Luki 19,37-40 naučiti o bogosluženju »duhom i istinom«?
2. Kao i Marija, razmislite o svom životu i o tome šta je Bog učinio za vas. Kako će vam prepoznavanje Božje uloge u vašem životu pomoći da Mu bolje služite »duhom i istinom«?
3. Kojih još principa bogosluženja možete da se setite koji nam pomažu da slavimo Boga u pravom duhu?
4. Da li nas današnja pouka uči da uopšte nije potrebno ići u crkvu na bogosluženje? Objasnite svoj odgovor.
5. Imajući na umu današnju pouku, kakav tip crkve bi trebalo da gradimo i kako da je održavamo? Kako vam principi istinskog bogosluženja pomažu da odgovorite na ovo pitanje?

Viktor Džo Sinaga, Palembang, Južna Sumatra, Indonezija

1 Isto.

2 Isto, str. 686.

»Bog nas poziva na iskrenu službu od sveg srca. Vrata svetlosti i razumnog poimanja istine otvorena su za svakog iskrenog Božjeg slugu. Da bi bogoslužje bilo prihvatljivo, ono mora biti prineto u veri i nadi i život mora biti u skladu s njim. Bog traži posvećenje srca, uma, duše i telesne snage. Naše najplemenitije sposobnosti treba upotrebiti da bi se Njemu ukazala čast.

»Da bi bogoslužje bilo prihvatljivo, ono mora biti prineto u veri i nadi.«

Naše misli treba da budu u skladu sa Njegovom voljom; naše sklonosti posvećene službi Njemu.«¹

»Mnogi koji su slušali Hristova učenja izjavili su: 'Nikada čovek nije tako govorio'. Ali, Njegove reči koje su pružale utehu, davale snagu, blagosiljale nevoljne – reči koje su bile hleb izgladneloj duši, izazivale su ogorčenost književnika i fariseja. U odgovoru na tvrdnju žene Samarjanke da su se

njeni oci molili Bogu na gori, dok su Jevreji tvrdili da je Jerusalem mesto na kome se treba Bogu moliti, Hristos je kazao: 'Vi ne znate čemu se molite; a mi znamo čemu se molimo: jer je spasenje od Jevreja. Ali ide vreme, i već je nastalo, kad će se pravi bogomoljci moliti ocu duhom i istinom, jer otac hoće takvih bogomoljaca. Bog je duh; i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.'«²

»Naša okupljanja treba da budu... prožeta pravom atmosferom neba. Ne-ka ne bude dugih, suvih govora i formalnih molitvi samo da bi se popunilo vreme. Svi treba da budu spremni da sažeto iznesu svoj deo i kada obave svoju dužnost, sastanak treba da se završi. Tako će se interesovanje održati do kraja. To znači prineti Bogu prihvatljivu službu. Njegova služba treba da se učini interesantnom i privlačnom i ne treba dozvoliti da se pretvori u suhu formu. Moramo živeti za Hrista iz minuta u minut, iz sata u sat, iz dana u dan; tada će On boraviti u nama, i kada se budemo sastali, Njegova ljubav će biti u našim srcima, izvirući kao potok u pustinji, osvežavajući svakoga, i čineći one koji su spremni da pomru željnim da piju sa izvora života.«³

ODGOVORITE

Mnogi hrišćani misle da treba »držati korak sa vremenom« kako bi namamili ljude u crkvu. Na osnovu prirode pravog bogoslužjenja, da li je takvo verovanje biblijsko? Objasnite svoj odgovor.

Marija Soharto – Manalu, Džakarta, Indonezija

1 Letter 143, 1904, str. 3,4. (To Marian Davis, April 28, 1904).

2 Sabbath-School Worker, December 1, 1894.

3 Testimonies, sv. 5, str. 609.

Do sada smo u toku ove sedmice proučavali različite principe koji pomažu Božjem narodu da Mu služi »duhom i istinom« (Jovan 4,23). Kako su se ovi principi pokazali u Samsonovom životu? Prvo, čitamo da on »odrasle, i Gospod ga blagoslovi« (O sudijama 13,24). Ovo nas podseća na stih o Isusu iz Luke 2,52: »I Isus napredovaše u premudrosti i u rastu«. Najmanje na tri mesta u priči o Samsonu čitamo kako mu je Duh Gospodnji pomogao da učini velike stvari – O sudijama 14,6.19; 15,14.15. A na kraju njegovog života, Bog mu je uslišio poslednju molitvu (O sudijama 16, 28-30).

Međutim, nije prošlo dugo vremena a Samson se toliko uzoholio zbog svojih sposobnosti i snage da je propustio da se osloni na Boga i principe uspostavljanja uspešnog odnosa sa Njim. Tako je zaboravio da su njegova snaga i uspeh darovi od Boga, a ne nešto čime bi se mogao ponositi kao svojom zaslugom. Sledeći citat objašnjava kako se Samsonov slučaj odnosi na nas danas. »Bog je u svom providenju bdeo nad Samsonom, trudeći se da ga osposobi za delo na koje ga je pozvao. Na samom početku života bio je okružen okolnostima koje su pogodovala razvoju telesne snage, intelektualnih moći i moralne neokaljanosti. Međutim, pod uticajem iskvarenog društva dozvolio je sebi da izgubi oslonac u Bogu, koji je jedina čovekova sigurnost, i da ga odnese bujica zla. Oni koji izvršavajući svoju dužnost budu izloženi probi, mogu biti sigurni da će ih Bog sačuvati; ali, ako se čovek svojevotjno izloži iskušenju, svakako će pasti, pre ili posle.«¹

Samsonov život je dokaz da nas ponos zbog ličnih dostignuća i prepustanje iskušenjima onemogućava da služimo Bogu »duhom i istinom«. »Bog ima plan za svačiji život. Ipak, takav plan ne isključuje slobodu izbora. Ljudi još uvek moraju odlučiti da li će slediti božanski nacrt ili ne. Samsonovo iskustvo je ilustracija kako čovek može potpuno da spreči uzvišenu sudbinu koja mu je namenjena.«²

**Ponos nas
onemogućava
da služimo Bogu
»duhom i istinom«.**

ODGOVORITE

1. Zašto nam Bog daje slobodu izbora? Zar život ne bi bio mnogo lakši kad bi nas On »prisilio« da Mu služimo?
2. Preispitajte svoj život. Šta bi moglo da vas odvuče od principa koji nam pomažu da slavimo Boga »duhom i istinom«?

Osvald Tarore, Džakarta, Indonezija

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 568.

2 The SDA Bible Commentary, sv. 2, str. 383, 384.

Ove sedmice proučavamo kako da slavimo svog Gospoda Isusa Hrista iz srca ispunjenog ljubavlju prema Njemu. Mesto bogoslužjenja dugo je bilo predmet prepirki između Jevreja i Samarjana. Odgovarajući ženi Samarjanki, Isus je rekao: »Veruj mi da ide vreme kad se nećete moliti ocu ni na ovoj gori ni u Jerusalimu« (Jovan 4,21). Hteo je da joj kaže kako mesto bogoslužjenja ili spoljašnje ceremonije nisu obavezno ono što dovodi ljude u zajednicu sa Bogom, već je to služba iz ljubavi prema Hristu (stih 24). Da bismo naučili kako da se molimo na ovaj način, razmotrimo Hristov život.

Pripremite svoje srce. Isus nam je dao odličan primer ustajući rano ujutru i moleći se sam na tihom mestu (Marko 1,35). Pravo bogoslužjenje odvija se onda kada pripreмимо svoje srce da slavimo Boga kroz molitvu. Tražite Svetog Duha da očisti vaše srce, obnovi vaš um i osposobi vas da upoznate i zavolite Boga.

Očuvajte atmosferu poštovanja. Kada je Isus video da je spoljašnji deo Njegovog hrama pretvoren u tržnicu, naredio je: »Nosite to odavde, i ne činite od doma oca mojega doma trgovačkoga« (Jovan 2,16). Kada su naša srca slobodna od zemaljskih želja, sebičnih požuda i bilo čega drugog što kvari dušu, onda možemo da služimo Bogu iz ljubavi prema Njemu. Negujte duboku svest o Njemu i ne dozvolite stvarima ovog sveta da obuzmu vaš život. Odvojte vreme da slušate Boga. Budite tihi pred Njim, da biste mogli da Ga čujete kako vam govori (Avakum 2,20).

Odvojte vreme da slušate Boga.

Učinite Boga jedinim predmetom svog obožavanja. Odgovarajući na sotonino iskušenje, Isus je rekao: »Idi od mene, sotonu; jer stoji napisano: Gospodu Bogu svojemu poklanjaj se i njemu jedinome služi« (Matej 4, 9.10). Ništa drugo i niko drugi osim Boga ne treba da bude predmet našeg obožavanja.

Duboko udahnite Božju ljubav. Da bismo živeli, moramo da dišemo duboko i neprekidno. Isto tako, ako želimo da služimo Bogu iz srca punog ljubavi prema Njemu, moramo neprekidno da boravimo u atmosferi Njegove ljubavi i blagodati i da duboko proučavamo Njegovu Reč. Čitajte Jovan 15.

ODGOVORITE

Na koju od ove četiri tačke treba da se najviše koncentrišete? Zavetujte se da ćete to učiniti i tražite od Boga da vam pomogne u vašim naporima.

Jonata Bastian, Seul, Južna Koreja

Jedne subote ujutro, naše porodično proučavanje odnosilo se na bogoslužnje. Govorili smo o tome da je pravo bogoslužnje umeće koje se uči, da je to stav srca koje neprestano spoznaje Boga i vrednost Njegovog karaktera. Pravo bogoslužnje daje nam novu perspektivu dok nas izvodi iz carstva robovanja grehu, dovodeći nas u carstvo Božje sile, mudrosti i ljubavi – carstvo večne istine.

Bogoslužnje je prilika za nas da se potpuno usredsredimo na Stvoritelja, Otkupitelja i Pastira i da slavimo ono što je On učinio za nas. Stoga, dok smo na bogoslužnju, sećajmo se da nas je On stvorio i otkupio od greha. Bogoslužnje nam takođe pomaže da imamo na umu kako nas On neprestano vodi duž našeg puta ka nebu. To nam pomaže da budemo zahvalni zbog Njegovih izvanrednih dela u našem životu. Na bogoslužnju nije reč o nama, već o Bogu i jedino o Bogu. Istina kakva nam je otkrivena u Bibliji navodi nas da slavimo Boga u skladu sa Njegovom voljom, a ne sa našom.

Pravo bogoslužnje radikalno menja naš pogled na svet.

Božja dobrota i blagodat treba da nas pokrenu da slobodno izrazimo svoju ljubav i vernost prema Njemu. Ovo može da znači da bi oni koji su uzdržaniji možda mogli da požele da budu manje uzdržani u svom bogoslužnju, dok bi oni koji su preterano otvoreni, možda poželeli da budu uzdržaniji kako bi čuli ono što On ima da im kaže. Oni koji su toliko otvoreni da propuštaju lepotu tišine, možda treba da uče od onih koji su više skloni razmišljanju.

Naša služba Bogu dovodi nas u svetlost Njegove prisutnosti i podseća nas ko je On zapravo. Pravo bogoslužnje radikalno menja naš pogled na svet. Tamo gde smo nekad mislili da su naše borbe stvarne, a da je Bog možda nestvaran, bogoslužnje nam pomaže da shvatimo da je naš Bog stvaran, a da su naše borbe iluzorne.

ODGOVORITE

1. Zbog čega hrišćani ne mogu da se udalje od službe Bogu?
2. Zbog čega bi trebalo da se usredsredimo na Boga – a ne na sebe – dok smo na bogoslužnju?
3. Na koje izvanredne načine je Bog delovao za vas? Odvojte vreme da hvalite Boga zbog tih trenutaka kada vas je On vodio.
4. Koje vam nove poglede na Boga daje bogoslužnje? Kako su ti novi pogledi unapredili vaš život i vaš odnos sa Njim?

ZAKLJUČAK

Slavljenje Boga kroz bogosluženje treba da bude promišljeni čin svakog hrišćanina. Naše bogosluženje mora biti iskreno i u pravom duhu. Bogosluženje nije stvar naših prohteva, već priznanja i objavljivanja Božje slave i časti. Naše zemaljsko bogosluženje ne treba da postane suvoparno, formalno ili dosadno. S obzirom da slavimo Boga celokupnog univerzuma, naše bogosluženje treba da dolazi iz srca. U njegovom središtu treba da se nalazi Bog, a ne mi sami. Dozvoljavajući Svetom Duhu da pristupa našem životu svakodnevno, mi možemo doći pred Boga u subotu i slaviti Ga duhom i istinom. Mi prinosimo svoje darove, prepoznavamo Njegovu veličanstvenost i radujemo se što je On naš Bog.

RAZMOTRITE

- Koristite jezik znakova ili napravite koreografiju pokreta koji bi pratili neke pesme iz adventističke pesmarice, npr. »Ti si divan, o naš Spase« (himna br. 77) ili »Sva sila i slava« (himna br. 6).
- Izvajajte scenu bogoslužnja koja obuhvata i zemaljsko i nebesko bogosluženje.
- Skupite različite citate i biblijske stihove koji govore o bogoslužnju. Pronađite prikladan način da ih podelite sa prijateljima. Neke od ideja mogle bi da budu pravljenje kolaža, markera za knjige ili otvaranje bloga na temu bogoslužnja.
- Uporedite verske službe iz tri različita vremenska perioda i zapazite koji elementi bogoslužnja za vas imaju najdublje značenje (na primer, bogosluženje Izraelaca u pustinjskom Svetilištu; okupljanje pod šatorima sredinom 19. veka i današnja crkvena služba).
- Naslikajte kako ćete slaviti Boga na nebu.
- Razmenite ideje sa nekoliko prijatelja o tome kako da osmislite bogoslužbeno iskustvo u svom svakodnevnom životu.
- Svesno se molite pet puta na dan i posmatrajte kako to utiče na vaš svakodnevni život.

POVEŽITE

Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 528, paragraf 3.

Cynthia Brown, *Experiencing Worship*; S. Joseph Kidder, *Majesty: Experiencing Authentic Worship*.

Dina Bartel – Vagner, Spenserport, Njujork, SAD

Pouka 12

od 10. do 16. septembra

Bogosluženje u prvoj crkvi

»Ako jezike čovečije i anđeoske govorim a ljubavi nemam,
onda sam kao zvono koje zvoni, ili praporac koji zveči«
(1. Korinćanima 13,1).

Šokiralo me je kada sam iz jednog komentara koji sam pročitala pre otprilike dve godine saznala da je najtraženija knjiga na novogodišnjoj listi bestselera bila ona koja se zasnivala na tvrdnji da je religija glavni izvor zla na svetu.

Kao neko ko je uveren u svom srcu da Bog postoji i da je Stvoritelj svega, čudila sam se kako normalna osoba, stvorena po Božjem liku, može da sedne, smisli i sastavi knjigu koja zagovara ateizam i omalovažava religiju. Pojava ateizma u današnje vreme potvrđuje borbu između dobra i zla koja je u toku i koja nam je poznata još i kao velika borba ili kosmički konflikt.

Radio, televizija, literatura, Internet – gde god da pogledamo, vidimo dokaz da je Bog na udaru. U nekim delovima sveta čak i same zgrade nekada posvećene obožavanju Svemogućeg Oca sada su ili prazne, ili pretvorene u bioskope, pozorišta, Internet-kafiće ili noćne klubove.

**Radio, televizija,
literatura, Internet –
gde god da pogledamo,
vidimo dokaz da je Bog
na udaru.**

Međutim, kao hrišćani mi znamo da, uprkos ovom napadu na religiju, Hristos još uvek predstavlja rešenje za današnji svet. Zbog toga moramo da očuvamo svoju veru i obožavamo Ga onako kako On zaslužuje. Velika pitanja s kojima se mi danas borimo samo su deo našeg ispita vere. Dok autori ateističkih knjiga profitiraju od prodaje svojih naslova, ne

smemo izgubiti iz vida ogromna dobra koja je religija ostvarila na polju velikodušnosti, samopožrtvovanja i ljubavi prema čovečanstvu.

Ove sedmice proučavaćemo o bogoslužjenju u vreme apostola. Do kraja pouke, diskutovaćemo o izazovima sa kojima su se apostoli suočavali u svojoj borbi da prenesu jevanđelje raznovrsnoj publici. S obzirom da je poruka radosne vesti večna od svog začetka, saznaćemo do kraja lekcije kako da prilagodimo apostolski način bogoslužjenja svojim sopstvenim prilikama.

Helen Atieno, Rongo Taunšip, Kenija

»Sterana sam iz kuće i svi moji prijatelji postali su mi neprijatelji, ali nikad neću odustati od svoje vere.« Bile su to reči Rašide Manzur, Pakistanke čijeg su muža ubili muslimanski ekstremisti zato što je bio hrišćanin. Protiv hrišćana se u Pakistanu vodi surov rat sa progonstvom koje je njihov život pretvorilo u pakao na Zemlji.

U vreme prve Crkve, apostoli su prokrstarili Bliskim istokom i okolinom uzduž i popreko dok su širili Hristovo jevanđelje usred teškog protivljenja Jevreja. Mi treba da zastanemo i da se zapitamo: »Kako danas izgleda biti hrišćanin u zemljama kao što je Pakistan, u kojima obraćenje u hrišćanstvo znači da biste mogli umreti zbog svoje vere?«

Bogosluženje u apostolskoj Crkvi bilo je usredsređeno na silu Svetog Duha koji je slao apostole gde god je trebalo da idu. U nekim situacijama, apostoli su bili uhapšeni i bačeni u zatvorske ćelije. Međutim, zbog njihove čvrste vere i solidarnosti sa drugom braćom i sestrama u Hristu, Bog je mogao da čini čuda preko njih tako da je jevanđelje dobilo veliki zamah.

Kada čujemo da se hrišćanske porodice mole na mestu svojih porušenih crkava u Pakistanu i da su društveno obeležene zbog svoje vere i siromaštva, tada postaje očigledno da još uvek postoje prepreke bogosluženju. Međutim, baš kao što su apostoli napredovali uprkos hapšenjima, bičevanju i pobunama, tako čine i ovi ljudi.

Dok održavamo bogosluženje danas, trebalo bi da se ugledamo na Pavla i njegove saradnike u misioniranju, koji su čvrsto stajali u veri usred obeshrabrujućih okolnosti. U nekim slučajevima, cena vernog bogosluženja mogla bi biti ćelija za osuđeničke na smrt. Međutim, kao hrišćani, mi se radujemo večnom životu. To je nada koju imamo u veri – da služimo Hristu koji je neiscrpni izvor žive vode. Ukratko, uspeh koji su imali apostoli dok su nosili jevanđelje svakom gradu u koji bi ušli, ubedljivo pokazuje silu Božje spasonosne blagodati. Baš kao što je bio slučaj sa stanovnicima tih gradova, radosna vest i danas još uvek ima moć da preobrazi ljude.

ODGOVORITE

1. S kojim izazovima se danas kao pojedinci srećete u vezi sa bogosluženjem? Kako možete prevazići ove izazove?
2. Kako se u vašem društvu gleda na Hristovo jevanđelje? Na koji način možete pomoći jačanju hrišćanske solidarnosti usred bilo koje podele koja bi mogla da postoji?

En Adojo, Kisumu, Kenija

Rast gorušičinog semena (Dela 1,1-11; 2,14-41)

Nakon Hristovog vaznesenja učenici su se okupili kako bi se suočili sa svetom bez fizičkog prisustva svog Vođe. To im nije bilo lako s obzirom na snažno protivljenje koje su doživeli još dok je Hristos bio sa njima. Možemo samo da zamislimo koliko su se bespomoćno osećali.

Međutim, za 40 dana koje je proveo sa njima pre svog vaznesenja, Hristos ih je poučio o tome kako da obavljaju svoju službu. Obećao je da će im poslati Svetog Duha koji će im pomagati u svakoj prilici. »Nego ćete primiti silu kad siđe Duh sveti na vas; i bićete mi svedoci i u Jerusalimu i po svojoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje« (Dela 1,8).

Delovanje ove sile postalo je očigledno kada je jednom prilikom, nakon Petrovog obraćanja mnoštvu, oko tri hiljade ljudi bilo kršteno. Ipak, nedugo zatim, Sinedrion je bacio Petra i Jovana u tamnicu (Dela 4,1-22).

Znatizeljni filozofi (Dela 17,15-34)

U svojim misionskim poduhvatima, Pavle je ciljao na trgovačke centre, glavne gradove, rimske kolonije. S obzirom na njihov kosmopolitski duh, znao je da će se sa ovih mesta poruka jevanđelja preneti širom planete.

U Atini, Pavle se sreo sa grčkim filozofima koji su bili znatizeljni da saznaju više o tome šta on propoveda. Pavlov izveštaj o vaskrsenju mrtvih naišao je na mešovitu reakciju. Neki su ga odbacili, dok su drugi želeli da saznaju više o toj stvari. Kao rezultat toga, osnovane su nove crkve i zajednice vernika počele su da se uvećavaju duž istočnog Mediterana. Atinjani i njihovi susedi bili su otvoreni, mada konzervativni ljudi i provodili su najveći deo vremena slušajući novosti i baveći se tekućim zbivanjima. Bili su potpuno zatečeni jevanđeljem istinskog Boga, ali na kraju su Dionisije, Damara i mnogi drugi ipak bili ubeđeni da treba da prihvate pravog Boga.

Izazovi u Korintu (Dela 18,1-16)

Korint je bio vodeći grad u Grčkoj. Bio je to bogat grad poznat po brodogradnji, arhitekturi, proizvodnji tekstila i keramike. Za razliku od Atine, u kojoj su izgleda mnogi bili spremni da razgovaraju sa Pavlom o religiji, Korint je bio nezgodno mesto za osnivanje hrišćanske crkve. Prema Delima 18,6, Pavle se suočio sa oštrim protivljenjem od strane Jevreja, i bio prisiljen da prepusti ljude njihovim običajima. Međutim, u 9. stihu čitamo da je Gospod došao Pavlu u viziji, uveravajući ga u svoju zaštitu i govoreći mu da se ne plaši.

Pavlovo iskustvo u Korintu govori nam dosta o propovedanju u situacijama kada postoji ozbiljno protivljenje. Život u velikim gradovima danas nije mnogo drugačiji i zato su Pavlove pouke važne za nas. Ako dozvolimo

Svetom Duhu da radi u nama, ostvarićemo zadatke koji su pred nama, a naše delo biće obavljeno »ne silom ni krepošću nego duhom mojim, veli Gospod nad vojskama« (Zaharija 4,6).

»Težina zadatka sa kojom se suočavao propovednik jevanđelja u drevnom Korintu najbolje je izložena u ovim rečima: 'Ako je jevanđelje moglo da trijumfuje u Korintu, onda će moći da pobedi pod bilo kakvim okolnostima.'¹

Ljubav i služenje Bogu (1. Korinćanima 13)

Pavle tvrdi da nema većeg izazova u hrišćanskom životu nego tražiti da ljubav Božja pronađe u nama svoje ruke, noge i glas. U 1. Korinćanima 13 Pavle nas poziva da delimo Božju bezuslovnu ljubav ne samo sa onima oko sebe već sa celim svetom. U ovom poglavlju predstavljene su nam različite komponente božanske ljubavi. Stihovi 1 – 3 upoređuju ljubav sa duhovnim darovima, naglašavajući da je svaki duhovni dar bez ljubavi bezvredan.

Stihovi 4 – 7 opisuju delovanje božanske ljubavi: šta ona čini, a šta ne čini. Konačno, stihovi 8 – 13 upoređuju i ističu razliku između privremene prirode drugih duhovnih darova i neprolaznosti bezuslovne ljubavi. Pavle je znao da je ova vrsta ljubavi od suštinskog značaja za njegovo propovedanje među paganima. U svojim doživljajima u Atini, Korintu, Vereji i na drugim mestima, on je pokazivao očiglednu ljubav prema vernicima, koja ga je ponekad navela da ostane sa njima i po tri godine.

U našem misioniranju danas, iako imamo radosnu veru u Hristov drugi dolazak i pouzdanje u Božju svedržeću silu, ako nam bude nedostajala božanska ljubav, nećemo požnjeti žetvu. Ljubav opisana u 1. Korinćanima 13 nije teorija. Takva ljubav treba da se primeni u realnim situacijama našeg života danas.

**Dionisije, Damara i
mnogi drugi bili su
ubeđeni da prihvate
pravog Boga.**

ODGOVORITE

1. Razmislite o svojoj mesnoj crkvi. Koji joj aspekti pravog bogosluženja još nedostaju? Šta bi moglo da se učini kako bi se ti elementi uveli u vašu zajednicu?
2. Sveti Duh je igrao ključnu ulogu u bogosluženju za vreme apostolskog perioda. Kako vidite delovanje Svetog Duha u svojoj crkvi i zajednici?
3. Kako možemo primeniti Pavlovo ispoljavanje ljubavi u svom služenju Bogu?

Selin Koetsa, Najrobi, Kenija

1 The SDA Bible Commentary, sv. 6, str. 656.

»Hoćemo li upamtiti ovo: Ako je ljubav Božja u našim srcima, nećemo misliti o zlu, nećemo se lako uznemiravati, nećemo se prepuštati vladavini strasti, već ćemo pokazati da smo upregnuti u jaram sa Hristom i da nas oplemenjujuća sila Njegovog Duha vodi da izgovaramo reči koje On može da odobri.«¹

»Reči kritike i neljubazni postupci uvredljivi su za Boga.«

»Dela ljubavi imaju čudesnu silu jer su ona božanskog porekla. Blag odgovor koji 'utišava gnev', ljubav koja 'dugo trpi, milokrvna je', milost koja pokriva mnoštvo greha – kad bismo naučili tu lekciju, kakvom isceljujućom silom bi naš život bio obdaren! Kako bi život bio promenjen, a zemlja postala slika i prilika neba!«²

Na osnovu rada apostola, očigledno je da bi ljubav trebalo da bude ključni instrument evangelizacije i bogoslužjenja. »U svakome od njih treba da se jasno pokaže svetu Hristova ljubav koja dugo trpi, Njegova svetost, krotost, milost i istina. Prvi učenici krenuli su da propovedaju reč. Otkrivali su Hrista u svom životu... Ovi učenici pripremali su se za svoj rad. Pre dana Pedesetnice sastali su se i otklonili sve nesporazume. Bili su jednodušni.«³

Solidarnost i ljubav koja je vladala među apostolima trebalo bi da čini osnovu našeg propovedanja i bogoslužjenja danas. Imajući na umu da smo putnici u ovom životu, trebalo bi da pokažemo osobine Hristove ljubavi, počevši od svog sopstvenog doma. »U mnogim našim domovima, ispoljava se težak, ratoboran duh. Reči kritike i neljubazni postupci uvredljivi su za Boga. Diktatorsko ponašanje i oholo zapovedničko držanje nisu prihvatljivi za nebo... Hristova ljubav mora da vlada u našem srcu i Božji mir će boraviti u našim domovima. Tražite Boga u poniznom i skrušenom duhu i bićete ispunjeni saosećanjem prema svojoj braći. Bićete spremni da dodate bratsku ljubaznost, milosrđe ili ljubav. Bez milosrđa postaćete kao zvono koje zvuči i praporac koji zveči. Naše najuzvišenije ispovedanje vere je prazno i neiskreno, ali ljubav je ispunjenje zakona.«⁴

ODGOVORITE

Kako Božja ljubav može da preobrazi vaše svedočenje i vaše bogoslužjenje?

Sajlas Onjango, Ndiva, Kenija

- 1 Advent Review and Sabbath Herald, Jan. 25, 1898.
- 2 The Adventist Home, str. 195.
- 3 Čeznja vekova, str. 827.
- 4 Adventist Review and Sabbath Herald, Feb. 21, 1888.

Sve Pavlove poslanice naglašavaju božansku ljubav. Kao borac za jevanđelje u ranoj Crkvi, Pavle je znao da način na koji koristimo svoje duhovne darove u javnosti mora biti prilagođen velikom zakonu ljubavi kakav je viđen na krstu Golgote. U svojoj grešnoj prirodi, međutim, mi ponekad ne uspemo da razumemo tu ljubav i živimo po njoj kao što bi trebalo.

Kao hodočasnici, sigurni smo u večni život u Božjem prisustvu, gde će svaki oblak nestati u punini božanske ljubavi. Kako onda da mi, kao Hristovi sledbenici, primenimo tu ljubav u svom ovozemaljskom životu? Kako da pridobijemo ljude za Hrista u današnjem društvu u kome mnogi ili ne pripadaju nijednoj religiji, ili obožavaju druge bogove umesto jedinog pravog Boga? Saveti koji slede mogu biti od pomoći:

Počnite iznutra. Da li je vaš dom mesto puno ljubavi? Ako jeste, onda će vam biti lakše da pokažete ljubav drugima kada se nalazite na javnom mestu. Slika hristolike ljubavi koja je vidljiva u nama jeste ono što će privući druge Hristu.

**U današnjem svetu,
ljudska ljubav se
zaista pokazala kao
veoma nestalna.**

Učinite svoju ljubav trajnom. Kao što Pavle kaže, duhovni darovi mogu proći, ali božanska ljubav ne. U današnjem svetu, ljudska ljubav se zaista pokazala kao veoma nestalna. I ne samo to, već i kao plitka. Mi »volimo« odeću. »Volimo« najnovije tehničke sprave. Ali, odeća se iznosi. Tehničke sprave zastarevaju čim se nove pojave na tržištu. Baš kao što je Božja ljubav trajna, takva treba da bude i naša ljubav prema drugima. »Osobina koju Hristos najviše ceni kod ljudi je milosrđe /ljubav/ iz čistog srca. To je pravi plod koji raste na hrišćanskom drvetu.«¹

Ne budite grubi. Jedan od važnih aspekata božanske ljubavi ogleda se u tome da ona nije gruba. U širenju jevanđelja, treba da postupamo u ljubavi umesto da reagujemo na nepristojnost društva u kome živimo. Apostolima je njihova pristojnost pomogla da postupaju sa puno ljubavi prema problematičnim zajednicama.

ODGOVORITE

1. Kako je moguće izraziti ljubav prema bližnjima pokazujući punu poslušnost prema Bogu?
2. Kako svakodnevnici postupci u vašem životu izražavaju ljubav?
3. Kako pokazujemo ljubav prema svojim neprijateljima ili onima koji nam se suprotstavljaju?
4. Kako neko pokazuje ljubav prilikom bogoslužjenja?
5. Kako će obožavanje Boga iz ljubavi prema Njemu uticati na naš pogled na neposrednu okolinu i svet u celini?

Goreti Atieno, Homabaj Taun, Kenija

1 This Day With God, str. 365.

Priča o Fioni Pert i njenom misionskom radu u Japanu promenila me je kao osobu. Ona kaže: »Obećala sam Bogu da ću raditi ono što On traži od mene, ići kuda me On pošalje i govoriti ono što mi je On rekao da kažem.«¹ Ovo je isti stav koji su imali i apostoli. Ne možemo biti uspešni u svom evangeliziranju i bogoslužnju ako ne težimo istom takvom duhu.

Naš uspeh u službi Bogu takođe zavisi i od naše spremnosti da prepoznamo načine bogoslužnja koje su apostoli koristili kako bi upravljali ranim crkvama. Ovo nam skreće pažnju na praktičan način deljenja istine kakav se vidi kod samog Hrista. Ljubav prema Spasitelju je ono što nas povezuje da bismo dostigli zajednički cilj. Baš kao što su apostoli delili jevanđelje sa ljudima svoga vremena, kao što se Fiona Pert posvetila tome da ide kuda god je Bog vodi, ja se takođe radujem širenju Hristovog jevanđelja među umovima i srcima do kojih ono još nije stiglo. Apostoli su predali baklju nama. Sada je red na nas da evangeliziramo svet koji je blizu i koji je daleko. Baš kao i u danima Pavla i njegovih saradnika u službi, još uvek ima duša kao što su bile Priscila, Akila i ostali koji su gladni Boga i željni da prime Njegovo jevanđelje.

Vi i ja smo Hristovi ambasadori u ovoj generaciji.

Apostoli su iznosili istinu svim tipovima ljudi u podjednako meri. Dok budemo proučavali pouku ove sedmice, moći ćemo da vidimo kako bogoslužjenje, ako je vođeno ljubavlju Božjom, može da učini čuda za spasenje svih ljudi.

Danas, naš cilj je da osiguramo da se služba Bogu odvija u duhu Pedesetnice kada su apostoli primili silu Svetog Duha da bi odneli jevanđelje svetu. Vi i ja smo Hristovi ambasadori u ovoj generaciji. Što god radimo, to mora biti u skladu sa Božjim namerama. To je moj cilj. Kako stoji stvar sa vašim ciljevima?

ODGOVORITE

1. Na koji način ste trenutno uključeni u aktivno služenje Bogu? Šta čini tu službu uspešnom?
2. Objasnite povezanost između uspešnog bogoslužnja i uspešnog evangeliziranja?
3. Koji su neki od koraka koje možete preduzeti kao pojedinci da biste evangelizirali svet u svojoj okolini i u dalekim krajevima? Šta vaša crkva može da učini?
4. Kako bi trebalo da reagujete ako Bog odgovori drugačije u odnosu na ono što ste očekivali u vezi sa bogoslužnjem i evangeliziranjem?

Endi Mvanzia, Mačakos, Kenija

1 Fiona Peart, »My Journey So Far«, Adventist World, Sept., 2008, str. 16-19.

SRODNI DUHOVI PREPLAVLJENI HRISTOVOM ISTRAŽIVANJE (1. Korinćanima 13,1)

LJUBAVLJU Pe

ZAKLJUČAK

Bogosluženje u vreme apostola, svedoka iz prve ruke o Isusovoj ljubavi i blagodati, bilo je obeleženo putovanjima da bi se dosegli ljudi iz udaljenih krajeva. Njihovo bogosluženje bilo je isto tako usredsređeno i na silu Svetog Duha. Ovi Duhom vođeni hrišćani suočavali su se sa prijemčivom i sumnjičavom publikom, sa teškoćama i tamnicom. Ipak, oni su stajali čvrsto u svojoj veri, podržani ne samo od Boga već, isto tako, i od svoje braće i sestara u Hristu. Bili su osnaženi ne samo vremenom koje su proveli sa Hristom tokom Njegove zemaljske misije, već i sa 40 dana koje je proveo sa njima nakon svog vaskrsenja. Činili su čuda, ne silom i posebnim moćima, već Svetim Duhom. Pokretačka snaga bila je ljubav, kao što bi to trebalo da bude i među nama danas.

RAZMOTRITE

- Analizirajte proces bogosluženja kome obično prisustvujete i razmislite o tome kako bi svaki njegov deo trebalo da se smatra izrazom naše ljubavi prema Bogu.
- Napravite poster ili Power Point prezentaciju koja ističe kako se ljubav provlači kroz svaki element bogosluženja u vašoj crkvi.
- Razmislite o nekom trenutku kada ste se osećali posebno utučeno, ali ipak ste odlučili da učestvujete u bogosluženju svoje mesne crkve. Šta vas je u toj službi pokrenulo?
- Prisetite se trenutka kada vam je neko u crkvi rekao ili uradio nešto neljubazno. Kakva je bila vaša reakcija? Da li je to uticalo na vaš doživljaj bogosluženja? Šta se desilo tokom vremena, ako se uopšte desilo nešto, što je dovelo do manje zategnutog odnosa između vas?
- Napišite ili komponujte pesmu koja ima za temu silu Duha koja navodi hrišćane da čine izuzetne stvari za Boga.
- Posmatrajte primere u prirodi u kojima se vidi Božja ljubav. U saradnji sa svojim vršnjacima, uzmite neke od tih primera i uključite ih u sadržaj bogosluženja, možda kao seriju priča za decu.
- Uporedite doživljaj bogosluženja u ranoj hrišćanskoj Crkvi sa onim iz perioda ranog Adventnog pokreta, iz vremena početaka Crkve adventista sedmog dana, kao i današnje Crkve.

POVEŽITE

Dela apostolska.

James A. Tucker, *Windows on God's World*; John Ortberg, *If You Want to Walk on Water, You've Got to Get Out of the Boat*, str. 191 – 203.

Rik Blondo, Klarksvil, Merilend, SAD

Pouka 13

od 17. do 23. septembra

Bogosluženje u knjizi Otkrivenje

»I pevahu kao novu pesmu pred prestolom i pred četiri životinje i pred starešinama; i niko ne mogaše naučiti pesme, osim onih sto i četrdeset i četiri hiljade koji su otkupljeni sa zemlje« (Otkrivenje 14,3).

Stari zavet nudi nam uvid u istoriju sveta. On pokazuje posledice greha – bol izazvan okretanjem leđa Bogu. On takođe otkriva izvanredno strpljenje našeg Spasitelja i Njegov plan za spasenje čovečanstva.

Jevanđelja iznose zasluge našeg Spasitelja Isusa Hrista, Boga koji je sišao na Zemlju. Najveća žrtva je prineta u korist Njegovih voljenih stvorenja. Predstavljen je Bog Otkupitelj.

Otkrivenje skreće našu pažnju na budućnost. Bog pobeđuje! Greh je uklonjen. Bog obnavlja red i, konačno, život može da se nastavi onako kako je On to nameravao kada je stvorio Zemlju. Zbog svoje poruke nade, knjiga Otkrivenje trebalo bi da bude temelj našeg bogoslužjenja.

Da li vas, međutim, čudi što je Otkrivenje poslednje na šta se pomisli prilikom planiranja bogoslužjenja? Ipak, ono zauzima veći deo našeg bogoslužjenja nego što biste mogli da pretpostavite. U odeljku »Himne koje upućuju na Pismo«, u američkoj adventističkoj pesmarici, postoji 275 strofa i refrena koji se odnose na Otkrivenje. Od toga, 22 je izvađeno iz samog prvog poglavlja Otkrivenja. Zbirka tekstova koji se koriste kao smernice za vođenje bogoslužjenja obuhvata 13 stavki koje upućuju na Otkrivenje. Razmislite kako bogoslužjenje dobija na snazi kada smo svesni da se njegove reči zasnivaju na poglavljima iz Otkrivenja. Sledi nekoliko primera.

Himna br. 7¹ – »Gospod vlada na Sionu« (1. strofa) – Otkrivenje 19,6.7. »I čuh kao glas naroda mnogoga, i kao glas voda mnogih, i kao glas gromova jakih, koji govore: aliluja! jer caruje Gospod Bog svedržitelj. Da se radujemo i veselimo, i da damo slavu njemu; jer dođe svadba jagnjetova, i žena njegova pripravila se.«

Himna br. 190, »Isus me voli« (2. strofa), i himna br. 462, »Blažena sigurnost, Isus je moj« (1. strofa) – Otkrivenje 1,5: »I od Isusa Hrista, koji je svedok verni, i prvenac iz mrtvih, i knez nad carevima zemaljskima, koji nas ljubi, i umi nas od greha naših krvlju svojom.«

Tekst za čitanje na bogoslužjenju br. 736, »Proslavljeni Hristos« – Otkrivenje 1,17.18: »Ne boj se, ja sam prvi i poslednji, i živi; i bejah mrtav i evo sam živ va vek veka, amin. I imam ključeve od pakla i od smrti.«

Ove sedmice saznaćemo da Otkrivenje naglašava ono što smo posmatrali celog tromesečja: da je jedino Gospod, naš Stvoritelj, naš Otkupitelj, naš Sudija – dostojan našeg obožavanja i hvale.

Norma Salin, Springboro, Ohajo, SAD

1 svi brojevi himni u ovom tekstu odnose se na američku pesmaricu

Mnogi ljudi vide Otkrivenje kao zloslutnu knjigu punu šifrovanih, simboličkih predskazanja o ratovima i progonstvima, pre nego kao izvor hvalospjeva i radosnog proslavljanja. Biblijski naučnik Dejvid Oun /David Aune/ podseća nas da je ona u početku bila čitana naglas na bogosluženju pred »okupljenom zajednicom«. Ako imate Bibliju koja izdvaja tekstove pisane kao poezija od onih u formi proze, videćete da Otkrivenje sadrži bar 20 odlomaka koji su najverovatnije bili pevani kao himne. Otkrivenje ima mnogo toga da nam kaže o bogoslužju.

»Liturgijska forma knjige zasniva se na himnama i molitvama koje se završavaju slavljenjem i veličanjem Boga i uzvicima: aleluja i amin«, ukazuje adventistički teolog Čarls Til. »Apokaliptički jezik liturgije nosi slušaocce kroz prostor i vreme dok putuju nebeskim, zemaljskim i podzemnim sferama, povezujući fragmente kosmičke sage čovečanstva. Božanski i demonski simboli velike borbe smenjuju

Ovo nije neko kitnjasto izražavanje o nevidljivim duhovnih silama.

se, uveličani u odnosu na stvarnost, na ekranu kosmičke istorije. Zveri besne, a ljudi ih slušaju. Bludnice zavode, a narodi se pokoravaju. Vetrovi duvaju, zemlja se tresce. Pehari se izlivaju i čuje se krik mnogih vekova. Jauci se razležu kroz prostor pred zanemelim svemirom. A za sve to vreme ogromno mnoštvo uzvikuje: Aleluja!«¹

Til je organizovao bogoslužjenja sa studentima teologije na kojima su čitani odlomci iz Otkrivenja između kojih su pevane himne kao što su: »Crkva ima jedan temelj«, »Svi sveti« i »Dostojno je jagnje«. Takve službe daju nam osećaj liturgijske snage Otkrivenja i slušanje teksta na ovakav način prikazuje ga na način na koji samo čitanje ne bi moglo.

Bogoslužjenje u čijem središtu je Hristos (Otkrivenje 1,13-18)

Prvo poglavlje Otkrivenja prikazuje scenu bogoslužjenja u čijem središtu je Hristos. Nakon što rečima stvara zasenjujuću sliku Isusa koji stoji među »sedam svećnjaka zlatnih« (stih 12), Jovan beleži: »Padoh k nogama njegovim« (stih 17). Dok on to čini, prva stvar koju mu Isus kaže je: »Ne boj se« (stih 17). Hristos dolazi u zastrašujućoj sili, ali mi ne treba da Ga se plašimo.

Proslavljanje pobede u Hristu (Otkrivenje 19,1-5)

Neki ljudi su užasnuti scenama nasilja i ratova u Otkrivenju. Oni pitaju: »Kako Knez mira može biti prikazan kako nosi mač i predvodi ogromnu vojsku, prilikom čega veliki broj ljudi biva živ sahranjen, a krv teče do uzda konjima?« Međutim, imajte na umu da se vojska može posmatrati iz različite perspektive. Zlikovcima ona izgleda užasno, ali žrtvama tih zlikovaca – ugnjetavanim i

1 A. Y. Collins, »Reading the Book of Revelation in the Twentieth Century«, Interpretation, July 1986.

progonjenim – ona izgleda kao grupa oslobodilaca. Da li vi Hristovu vojsku iz Otkrivenja posmatrate iz ugla ugnjetenih ili ugnjetača?

Hrišćani »se mole da odaju čast Gospodu istorije koji je porazio razmetljivo bogatstvo i slomio silu bezbožne kulture«,¹ zaključuje Til. »Dok brutalno progono od vavilonske zveri preti telu, a suptilno kulturno i ekonomsko zavođenje od strane vladajuće bludnice preti duši... zajednice svetih bivaju podsticane da ustanu protiv lažnih religioznih i političkih sistema.« Ovo nije neko kitnjasto izražavanje o nevidljivim duhovnih silama. »Vavilonske zveri, carske bludnice i demonske aždaje su stvarne. Veoma stvarne. Oblici ovih lažnih sistema se menjaju, naravno, ali oni progone verne u svakom periodu. Ipak, i uzvik 'Aleluja' je isto tako stvaran. On označava da konačna stvarnost pripada više Novom Jerusalimu nego Vavilonu.«²

Epilog jevanđelja (Otkrivenje 21)

U Otkrivenju 21 dolazimo do samog kraja priče. O čemu je uopšte reč u Bibliji? Reč je o Bogu koji izjavljuje da ćemo, nakon što je On dao život ovoj planeti, nakon što je pobedio u ratu sa zlom, nakon što je ponovo stvorio ono što je želeo od samog početka, mi živeti sa Njim i biti Njegova porodica u svetu u kome neće više biti patnje, nepravde ni bolesti; neće više biti smrti ni očajanja. Novi Jerusalim je zajednica koja je potpuno otvorena za sve. Ona je dom svakog plemena i naroda. U njoj nema siromaštva, jer su ulice popločane zlatom; a sva ta svetlost i drago kamenje ukazuju na tehnološka čuda kakva ne možemo ni da zamislimo.

»Osećanja ljubavi i saučešća, koja je sam Bog usadio u dušu, naći će tamo najbolju i najlepšu primenu... Tamo će besmrtni umovi sa neumornim oduševljenjem proučavati čudesa stvaralačke moći i tajne ljubavi koja spasava... Svaka sposobnost će se razvijati, svaki dar uvećavati. Sticanje znanja neće umarati um niti iscrpljivati životnu snagu. Tamo će se preduzimati najveći poduhvati, ostvarivati najuzvišenije težnje, ispuniti najplemenitije želje, a još uvek će postojati novi ciljevi koje treba postići, nova čuda koja će biti predmet divljenja, nove istine koje valja shvatiti, novi predmeti da pokrenu snage razuma, duše i tela na dalji razvoj.«³

Otkrivenje uči adventiste da u središtu njihovog bogoslužjenja uvek treba da bude snažan osećaj nade – nade koja se može opipati, okusiti, doirnuti. Poruka Otkrivenja je poruka nade. U njemu Bog kaže: »Koliko god obeshrabrujuće da stvari postanu, ja ću pobediti!« Hristos je pobednik! Njegovu obećanje o novoj Zemlji će se ostvariti. Nijedno pravo adventističko bogoslužjenje – nijedna propoved, ni molitva, ni pesma – ne treba da budu bez osećaja nade – nade koja je otkrivena planom spasenja i ponovo na kraju dugog Hristovog rata sa zlom.

Monte Salin, Springboro, Ohajo, SAD

1 Charles Teel, »The Apocalypse as Liturgy«, Spectrum 14.3.

2 Isto.

3 Velika borba, str. 677 orig.

»Posmatrajmo Isusa kako smerno, jašući na magarcu, ulazi u Jerusalem dok je «sve mnoštvo učenika u radosti” hvalilo «Boga iza glasa... govoreći: blagosloven car koji ide u ime Gospodnje! Mir na nebu i slava na visini.«¹

»Tako slavna nada, takvo otkupljenje je Hristos stekao za nas svojom sopstvenom krvlju, zar ćemo ćutati? Zar nećemo hvaliti Boga glasno, kao što su činili učenici kad je Isus ujahao u Jerusalem? Zar naši izgledi nisu daleko slavniji od njihovih?

Iz Otkrivenja treba da shvatimo koliko je bezvredna samo spoljašnja i svetska slava.

Iz uspona i pada carstava koje je objavljeno u Knjizi proroka Danila i Otkrivenju, treba da shvatimo koliko je bezvredna samo spoljašnja i svetska slava.«²

»Peto poglavlje Otkrivenja treba pažljivo proučavati. Ono je od najveće važnosti za one koji će uzeti učešća u Božjem delu za ove poslednje dane.«³

»Kada razmislim o našoj prošlosti, kada ponovo razmotrim svaki naš korak sve do danas, mogu da kažem: hvala ti Bože! Kada vidim šta je Gospod učinio za nas, puna sam divljenja i poverenja prema Hristu kao vođi. Mi nemamo razloga da se plašimo.«⁴ »Mnogi će reći Otkrivenja prikazivati kao spiritističku misteriju, umanjujući njihov ozbiljan značaj. Bog izjavljuje da će Njegovi sudovi pasti sa zastrašujućom silinom na bilo koga ko pokuša da izmeni i najmanju reč napisanu u ovoj knjizi – Otkrivenju Isusa Hrista. 'Blago onome koji čita i onima koji slušaju reči proroštva, i drže što je napisano u njemu...' Slava Bogu za ove čudesne reči! Mogućnosti koje one pružaju izgledaju skoro previše velike i u nama izazivaju stid zbog naše slabosti i neverovanja. Slavimo Boga što možemo verom gledati svog Spasitelja.«⁵

ODGOVORITE

U *Ranim spisima*, Elen Vajt kaže: »Primena stihova iz Otkrivenja 3,7,8 na nebesko svetilište i Hristovu službu bila je nešto potpuno novo za mene. Nikad nisam čula da je neko tako pristupio toj ideji.«⁶ Kako možemo osvežiti bogoslužnje tako da ono uključuje više elemenata proslavljanja, i kako bi oni izgledali / ili zvučali?

Santoš Džekson, Lorel, Merilend, SAD

1 Early Writings, str. 108.

2 The Faith I Live By, str. 345.

3 Testimonies for the Church, sv. 9, str. 266.

4 Događaji poslednjih dana, str. 58.

5 The Advent Review and Sabbath Herald, July 5, 1906.

6 Early Writings, str. 42-45.

ZBOG TOGA ŠTO ON JESTE

DOKAZ (Otkrivenje 1,8; 14,6,7)

Ut

Poslednja knjiga Biblije predstavlja epilog jevanđelja. Ona nam kaže ko je Isus. U Otkrivenju 1,8 Isus nam kaže ko je On oduvek bio: »Ja sam alfa i omega, početak i svršetak.« Stoga, nikad nije postojalo vreme kad On nije bio obožavan. Dokaz o Njegovom večnom postojanju može se naći još i u Isaiji 9,6, gde je nazvan »Otac večni« (Isaija 9,6). Večni znači oduvek postojeći, beskrajan, neprestan ili besmrtan. Mi Ga obožavamo zato što je On večan.

Ovaj isti stih u Isaiji kaže nam da je Isus »Bog silni«. Jovan govori o Njemu kao o Reči i nastavlja tvrdeći da »Bog beše reč« (Jovan 1,1). Reč Bog u ovom stihu je »theos« na grčkom, što znači božanstvo ili vrhovni Bog.¹² Mi Ga obožavamo zato što On jeste Bog.

U Jovanu 1,3 nalazimo da »sve je kroz nju /Reč/ postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo«. Isus, Otac večni, Bog silni, stvorio je sve stvari. Mi Ga obožavamo zato što je On Stvoritelj.

Otkrivenje 1,8 kaže da je Isus onaj koji je živ i koji je bio mrtav i koji je »živ va vek veka«. On je pokazao svoju ljubav prema nama jer »još kad bejasmo grešnici umre za nas«. »A ako umresmo s Hristom, verujemo da ćemo i živeti s njim« (Rimljanima 5,8; 6,8). Mi Ga obožavamo jer je On naš Otkupitelj.

Jevanđelje o Isusu, o tome ko je On zaista, prožima Otkrivenje. Ovde mi nalazimo da je Isus predmet obožavanja. On je Bog Otkrivenja. On je večan, svemoćan Stvoritelj i Otkupitelj. On je Onaj o kome govori tekst u Otkrivenju 14, 7: »Bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegov; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.« Isus treba da bude središte našeg bogoslužjenja. Bojmo se Njega, dajmo Mu slavu i *poklonimo se* Njemu!

Jevanđelje o Isusu, o tome ko je On zaista, prožima Otkrivenje.

ODGOVORITE

1. Kako znamo da Otkrivenje 14,7 govori o Isusu? (Videti i Jovan 5,22)
2. Danas smo govorili o obožavanju Boga – Isusa – zato što je On večan, svemoćan, Stvoritelj i Otkupitelj. Zbog čega još treba da Ga obožavamo?
3. Zbog čega bogoslužjenje predstavlja nešto više od toga da padnemo na kolena u molitvi?

Tresa A. Biard, Silver Spring, Merilend, SAD

1 James Strong, The New Strong's Exhaustive Concordance of the Bible, str. 41.

Ima nekih neverovatnih himni koje duboko pokreću našu dušu. Liturgija i dirljive reči mogu nas podstaći da padnemo na kolena pred Stvoriteljem svemira. Neka mesta mogu da preobrazu naše bogoslužjenje. Ali, ponekad gubimo iz vida lični aspekt bogoslužjenja. Perspektiva je ono što pravi razliku između toga da li učestvujemo u bogoslužjenju ili smo samo posmatrači.

Knjiga o Jovu i Otkrivenje bave se sličnim temama o spasenju. U Jovu 42,1-6, Jov moli Boga da mu oprostí što je posumnjao u Njegovu moć. Jov je mislio da sve razume, ali onda je morao da prizna da mu je, iako je čuo reči, promaklo njihovo pravo značenje. Stavio je sebe na Božje mesto kritikujući Stvoritelja. Kako je arogantno od stvorenog bića da pomisli da može razumeti Stvoritelja. Jov je poznavao reči, ali nije shvatao njihovo značenje. Kada je konačno shvatio, bio je užasnut svojom drskošću.

Bog je centar bogoslužjenja, a ne vi.

Nakon čitanja ovih stihova, možete da zamislite zasedanje suda. Zamislite da gledate u lice ozbiljnog sudiju visoko iznad vas.

»Tada Jov odgovori Gospodu i reče: Znam da sve možeš, i da se ne može smesti što naumiš. Ko je to što zamračuje savet nerazumno? *Zato kažem da nisam razumevao; čudesno je to za me, te ne mogu znati.* Slušaj kad uzgovorim, i kad zapitam, kaži mi. *Ušima slušah o tebi, a sada te oko moje vidi. Zato poričem, i kajem se u prahu i pepelu.*«

Na osnovu Jovovih reči, sledeći koraci mogli bi da vas povedu u dublji doživljaj bogoslužjenja:

Napustite »ja« stav. Bog je centar bogoslužjenja, a ne vi. Usvojite molitvu: »Učini me poniznim, o Gospode.«

Ponovo pročitajte Otkrivenje. Usredsredite se na ono što kaže o Bogu. Proročanstva nisu glavni događaji. Ona ukazuju na glavni događaj – Hristov drugi dolazak. Posmatrajte iz nove perspektive elemente bogoslužjenja kao što su molitve i slavljenje Boga sa drugim vernicima.

Preispitajte reči koje koristite da biste opisali Boga. Proučite pojam veličanstva. Objasnite Božju silu izrazima koji su vam bliski. Saznajte šta knjiga Otkrivenje može da vas nauči o strahopoštovanju.

ODGOVORITE

1. Zašto je važno da imamo bogocentrično, a ne egocentrično viđenje bogoslužjenja?
2. Koju ulogu u bogoslužjenju ima simbolički apokaliptički jezik i kako se on odnosi prema nadi?

Danluka Bruno, Mejson, Ohajo, SAD

Najveći hrišćanski skup koji sam čula da peva zajedno bio je jedne subote na zasedanju Generalne konferencije. Bilo je neverovatno čuti hiljade glasova koji se uzdižu zajedno u slavu Bogu. Umom shvatam da imamo milione članova po celom svetu, ali moje srce je bilo pokrenuto kada su hiljade ovih vernika udružile svoje glasove. U takvim prilikama Otkrivenje 19,6 kao da oživljava: »I čuh kao glas naroda mnogoga, i kao glas voda mnogih, i kao glas gromova jakih«.

Otkrivenje 21,4 sada ima lica i imena.

Sledeća himna je ona koja se prolomila ogromnim, prepunim stadionom, oduševljavajući prisutne:

»Mi imamo ovu nadu koja gori u našim srcima, nadu u Gospodnji dolazak.

Mi imamo ovu nadu koju Hristos lično daje, nadu u obećanje Njegove Reči.

Mi verujemo da je došlo vreme kada će narodi izbliza i izdaleka ustati i povikati i zapevati: 'Aleluja! Hristos je car!'

Mi imamo ovu nadu koja gori u našim srcima, nadu u Gospodnji dolazak.«¹

Mislila sam da razumem ove reči. Naravno, mogla sam intelektualno da ih shvatim i uživam u glasovima hiljada ljudi koji su ih bučno objavljivali. Ali nisam ih emotivno doživela sve do smrti svog 12-ogodišnjeg rođaka Marka i, tri godine kasnije, u januaru 2010, smrti njegovog 13-ogodišnjeg brata Džejmisa. Oni su patili od neurološkog poremećaja pod nazivom Batenova bolest, do kog dolazi kad oba roditelja nose isti recesivni gen.

Dok sam posmatrala njihovo propadanje i gledala ogroman bol porodice i prijatelja, nada je za mene dobila novo značenje. Scena koju opisuje Otkrivenje 21,4 sada je dobila lica i imena: »I Bog će otrti svaku suzu iz očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više; jer prvo prođe«.

Sada mogu da »vidim« i »čujem« pesme nade i hvale koje odzvanjaju nebesima na način na koji nikad ranije nisam mogla. Nada sada ima potpuno novo značenje i ja jedva čekam novu Zemlju! Radujem se što je Bog Stvoritelj pobedio i što će pobediti. On je zaista dostojan neprekidne hvale i obožavanja.

ODGOVORITE

1. Koje još termine možete upotrebiti da biste opisali Božju veličanstvenost?
2. Šta Otkrivenje može da nas nauči o strahopoštovanju?
3. Kako je nada za vas »oživila«?

Stefani Salin Džekson, Lorel, Merilend, SAD

1 Himna br. 214 iz američke adventističke pesmarice.

ZAKLJUČAK

Otkrivenje. Mistični simboli. Kodirane poruke. Apokalipsa. Uništenje. Armagedon. Kraj sveta. To je, u najmanju ruku, ideja koju mnogi ljudi imaju o knjizi Otkrivenje. Ali zapazite kako knjiga samu sebe naziva »Otkrivenje Isusa Hrista« (Otkrivenje 1,1). Ne otkrivenje istorije sveta ili događaja poslednjih dana (ili bar ne na prvom mestu). Umesto toga, to je otkrivenje Isusa Hrista. I tako ova knjiga postaje vodič za obožavanje našeg Spasitelja.

RAZMOTRITE

- Nacrtajte sliku Hrista na osnovu opisa u Otkrivenju 1,10-16. Koristeći konkordans, nađite stihove koji objašnjavaju simboliku i označite šta nam svaki deo ovog opisa govori o Njemu.
- Pronađite jednu ili više himni koje govore o temama iz Otkrivenja i razmišljajte o tim rečima.
- Zamišljajte kako će izgledati život na svetu koji je opisan u Otkrivenju 21 – 22,5.
- Nacrtajte ili naslikajte novu Zemlju onako kako je opisana u Otkrivenju 21 i 22.
- Pročitajte četiri scene bogoslužjenja u Otkrivenju (poglavlja 4, 5, 15 i 19). Kako ove scene nadahnjuju vaše bogoslužjenje?
- Izaberite odlomke iz Otkrivenja i čitajte ih u subotnoškolskom razredu ili u grupi za proučavanje Biblije.

POVEŽITE

The Story of Redemption, poglavlja 65 – 67; *Velika borba*, poglavlja 35 – 37. Marvin Maksvel, *Apokalipsa*, str. 152 – 173.

Sonja Henengart, Bišop, Kalifornija, SAD

JUL

UZDIGNIMO HRISTA KAO VELIKOG PASTIRA

Hristos je veliki pastir

1. P 1.Petrova 5,4 Hristos je veliki pastir
2. S Jovan 10,7 »Ja sam vrata...«

Pastir poznaje svaku ovcu

3. N 2. Mojsijeva 3,4,5 Izbavitelj kao skromni pastir
4. P 1.Solunjanima 16,13 Pastirski štap kao skiptar
5. U 1.Korinćanima 3,9 Povezanost s glavnim pastirom
6. S Jovan 10,11 Pastir dobri
7. Č Jezekilj 34,23 Božanski pastir
8. P Isaija 43,1 Pastir poznaje svaku ovcu
9. S Jovan 10,4 Pastir predvodi ovce

Izgubljene ovce kao posebna odgovornost

10. N Jovan 10,14,15 Pastir daje svoj život za svoje ovce
11. P Luka 15,6 Izgubljena ovca
12. U 1.Jovanova 4,10 Vrednost izgubljene ovce
13. S Luka 5,32 Hristos je došao da traži izgubljene ovce
14. Č Luka 15,4 Izgubljene ovce kao posebna odgovornost
15. P Matej 18,13 Traženje izgubljene ovce
16. S Jovan 10,16 Prava ovca čuje glas pravog pastira

Pastir kao darodavac

17. N Luka 15,7 Radost za jednog grešnika koji se kaje
18. P Matej 7,15 Mi smo potpastiri
19. U Jezekilj 34,12 Vraćeni pastiru
20. S Psalam 23,1,2 Pastir kao darodavac
21. Č Matej 21,37 »Šta sam još mogao da učinim?«
22. P 1.Dnevnika 4,39,40 Hraniti stado
23. S Psalam 100,3 Posebno staranje o stadu

Nežni pastir

24. N Isaija 40,11 Nežni i brižni pastir
25. P Luka 15,5 Nežni pastir
26. U Jovan 10,27 Hristos je sve onima koji ga primaju
27. S Jovan 10,2,3 Pastir zove svaku ovcu po imenu
28. Č 1.Petrova 5,2 Potpastiri
29. P Luka 22,32 Obraćeni Petar postaje potpastir
30. S Jakov 3,18 U krotosti hraniti jaganjce

Glas pravog pastira

31. N Jovan 10,32 Glas pravog pastira

AVGUST

UZDIGNITE HRISTA RASPETOGA

Krst je u središtu

1. P Rimljanima 8,15,16	Neuporediva ljubav
2. U Psalam 125,1,2	Nada i spasenje svetu
3. S 1.Petrova 1,18,19	Velika istina
4. Č Jovan 12,32	Krst je u središtu
5. P Jovan 1,29	Uzdignite Hrista, čoveka sa Golgote
6. S 2.Mojsijeva 34,6,7	Njegovo završno delo

Gledaj, veruj i živi

7. N 1.Petrova 3,18	Hristos je umro za nas
8. P Zaharija 3,2	Duše otkupljene od sotonske vlasti
9. U Galatima 6,14	Krst Gospoda našega Isusa Hrista
10. S Luka 23,46	Hristos je verom postao pobednik
11. Č 1.Petrova 1,5	Gledaj, veruj i živi
12. P 2.Korinćanima 5,17	Preobraženje u Hristu
13. S Jovan 1,51	Vrline Njegovog karaktera

Vrednost jedne duše

14. N Isaija 53,12	Prečisto Božje jagnje
15. P Rimljanima 5,11	Vrednost jedne duše
16. U Rimljanima 5,8,9	Prava čovekova vrednost
17. S Jevrejima 2,11	Hristos je uzdigao čovečanstvo
18. Č Filibljanima 4,4	Atmosfera nadanja i radosti
19. P Luka 9,23	Predati se Hristu
20. S 1.Korinćanima 2,2-4	Predmet koji motiviše

Božji radnici

21. N Filibljanima 2,4	Proslavljajte učitelja
22. P 2.Korinćanima 4,17	Božji radnici
23. U Psalam 30, 4	»Živi, grešniče, živi!«
24. S 2.Korinćanima 4,18	Večna slava
25. Č 1.Jovanova 3,1	Menjamo se gledajući
26. P Psalam 85,10	Uskladite ljubav i pravdu
27. S Jevrejima 12,2	Svet predstavlja bojno polje

Okupljeni oko krsta

28. N 5.Mojsijeva 12,7	Okupljeni oko krsta
29. P Matej 13,27,28	Priroda u svetlosti Golgote
30. U 1.Petrova 5,7	Ostaviti svoju krivicu u podnožju krsta
31. S Jezekilj 17,22,23	Raspeti i vaskrsli Spasitelj

SEPTEMBAR

UZDIGNITE HRISTA KAO LEKARA TELA I DUŠE

Zdravlje tela i duše

1. Č Matej 4,23	Izlečenje duhovne i telesne bolesti
2. P Psalam 145,18	Lečenje duhovnog slepila
3. S 3.Jovanova 2	Zdravlje tela i duše

Gospod daje snagu

4. N Jovan 17,3	Osnaženi Božjom snagom
5. P 1.Korinćanima 10,31	Plodovi samoodricanja
6. U Marko 6,31	Gospod daje snagu
7. S Kološanima 3,14,15	Obećano moralno i duhovno savršenstvo
8. Č Efescima 3,14-16	Mislite stalno o Bogu
9. P Efescima 3,17,18	Duhovna sila
10. S 2.Timotiju 2,1,2	Snažan u njegovoj blagodati

Donošenje roda

11. N Priče 11,16	Usklađenost s Božjom rečju
12. P Priče 20,11	Spasenje dece
13. U Priče 22,6	Fizički, umni i duhovni razvitak
14. S Psalam 144,12	Moralne snage treba okušati
15. Č 1.Korinćanima 3,17	Nedeljivost tela i uma
16. P Rimljanima 10,10	Misli ispunjene Božjim obećanjima
17. S Isaija 55,10	Donošenje roda

Sila Božje ljubavi

18. N Luka 6,38	Služba i duhovni razvoj
19. P Psalam 92,12	Sakriven s Hristom u Bogu
20. U Matej 11,28	Hristos je obećao odmor
21. S Efescima 1,3	Plan otkupljenja je dar
22. Č O Jovu 22,21	Sila Božje ljubavi
23. P Rimljanima 15,13	Oslanjanje na Hrista
24. S Jovan 17,19	Sila istine koja posvećuje

U skladu sa Hristom

25. N 1.Korinćanima 1,27-29	Istinska Poniznost
26. P 2.Korinćanima 6,1	U skladu sa Hristom
27. U Matej 12,35	Reči kao pokazatelji
28. S 2.Dnevnika 32,26	Čar se ponizio
29. Č Pesma 4,15	Snaga ličnog uticaja
30. P Otkrivenje 2,10	Istiniti, iskreni, poštenu

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Jul		Avgust		Septembar	
1. Psalam	115-117	1. Isaija	1-3	1. Jeremija	36-39
2.	" 118	2. "	4-6	2. "	40-42
3. "	119, 1-88	3. "	7-9	3.	" 43-45
4. "	119, 89-176	4. "	10-13	4. "	46-49
5. "	120-121	5. "	14-17	5. "	50-52
6. "	122-124	6.	" 18-20	6. Plač	1-3
7. "	125-127	7. "	21-23	7. "	4-6
8. "	128-130	8. "	24-26	8. Jezekilj	1-4
9.	" 131-133	9. "	27-29	9. "	5-7
10. "	134-136	10. "	30-32	10.	" 8-10
11. "	137-139	11. "	33-36	11. "	11-12
12. "	140-142	12. "	37-40	12. "	13-15
13. "	143-147	13.	" 41-43	13. "	16-18
14. "	148-150	14. "	44-46	14. "	19-21
15. Priče	1-3	15. "	47-49	15. "	22-26
16.	" 4-6	16. "	50-52	16. "	27-29
17. "	7-9	17. "	53-55	17.	" 30-32
18. "	10-12	18. "	56-59	18. "	33-35
19. "	13-15	19. "	60-62	19. "	36-38
20. "	16-19	20.	" 63-66	20. "	39-41
21. "	20-22	21. Jeremija	1-3	21. "	42-44
22. "	23-25	22. "	4-6	22. "	45-48
23.	" 26-28	23. "	7-8	23. Danilo	1-4
24. "	29-31	24. "	9-11	24.	" 5-8
25. Propovednik	1-3	25. "	12-16	25. "	9-12
26. "	4-6	26. "	17-20	26. Osija	1-3
27. "	7-9	27.	" 21-23	27. "	4-6
28. "	10-12	28. "	24-26	28. "	7-9
29. Pesma nad pesmama	1-3	29. "	27-29	29. "	10-14
30.	" 4-6	30. "	30-32	30. Joilo	1-3
31. "	7-8	31. "	33-35		

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Jul	Avgust	Septembar
1. Psalam 1.	1. Psalam 29.	1. Psalam 53.
2. Psalam 2.	2. Psalam 30.	2. Psalam 54.
3. Psalam 3.	3. Psalam 31,1-14.	3. Psalam 55.
4. Psalam 4.	4. Psalam 31,15-24.	4. Psalam 56.
5. Psalam 5.	5. Psalam 32.	5. Psalam 57.
6. Psalam 6.	6. Psalam 33.	6. Psalam 58.
7. Psalam 7.	7. Psalam 34.	7. Psalam 59.
8. Psalam 8.	8. Psalam 35,1-14.	8. Psalam 60.
9. Psalam 9.	9. Psalam 35,15-28.	9. Psalam 61.
10. Psalam 10.	10. Psalam 36.	10. Psalam 62.
11. Psalam 11.	11. Psalam 37,1-19.	11. Psalam 63.
12. Psalam 12.	12. Psalam 37,20-40.	12. Psalam 64.
13. Psalam 13.	13. Psalam 38.	13. Psalam 65.
14. Psalam 14.	14. Psalam 39.	14. Psalam 66.
15. Psalam 15.	15. Psalam 40.	15. Psalam 67.
16. Psalam 16.	16. Psalam 41.	16. Psalam 68.
17. Psalam 17.	17. Psalam 42.	17. Psalam 69,1-16.
18. Psalam 18,1-15.	18. Psalam 43.	18. Psalam 69,17-36.
19. Psalam 18,16-30.	19. Psalam 44,1-12.	19. Psalam 70.
20. Psalam 18,31-50.	20. Psalam 44,13-26.	20. Psalam 71,1-14.
21. Psalam 19.	21. Psalam 45.	21. Psalam 71,15-24.
22. Psalam 20.	22. Psalam 46.	22. Psalam 72.
23. Psalam 21.	23. Psalam 47.	23. Psalam 73,1-15.
24. Psalam 22,1-15.	24. Psalam 48.	24. Psalam 73,16-28.
25. Psalam 22,16-31.	25. Psalam 49.	25. Psalam 74.
26. Psalam 23.	26. Psalam 50.	26. Psalam 75.
27. Psalam 24.	27. Psalam 51.	27. Psalam 76.
28. Psalam 25.	28. Psalam 52.	28. Psalam 77.
29. Psalam 26.		29. Psalam 78,1-14.
30. Psalam 27.		30. Psalam 78,15-28.
31. Psalam 28.		31. Psalam 78,29-42.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JULU 2011. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Radoviš, Strumica, Đevdelija	20,11	20,08	20,04	19,59	19,51
Kavadarci	20,13	20,10	20,06	20,01	19,53
Veles, Prilep, Bitola	20,15	20,12	20,08	20,03	19,55
Pirot , Vranje, Kumanovo, Skoplje	20,17	20,14	20,10	20,05	19,57
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	20,19	20,16	20,12	20,07	19,59
Kladovo, Negotin , Zaječar, Priština, Prizren	20,21	20,18	20,14	20,09	20,01
Bor, Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,23	20,20	20,16	20,11	20,03
Jagodina , Novi Pazar, Peć	20,25	20,22	20,18	20,13	20,05
Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak, Kraljevo, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	20,27	20,24	20,20	20,15	20,07
Arandelovac, Užice, Bar	20,29	20,26	20,22	20,17	20,09
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Pančevo, Beograd , Valjevo, Pljevlja, Zelenika	20,31	20,28	20,24	20,19	20,11
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac, Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,33	20,30	20,26	20,21	20,13
Senta, Bečež, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mljet	20,35	20,32	20,28	20,23	20,15
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Mostar, Metković, Pelješac	20,37	20,34	20,30	20,25	20,17
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Dobož, Zenica, Hvar, Korčula	20,39	20,36	20,32	20,27	20,19
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derventa, Jajce, Livno, Brač, Vis	20,41	20,38	20,34	20,29	20,21
Slavonska Požega, Banja Luka , Split	20,43	20,40	20,36	20,31	20,23
Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,45	20,42	20,38	20,33	20,25
Virovitica, Biograd	20,47	20,44	20,40	20,35	20,27
Koprivnica, Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić, Zadar , Dugi Otok	20,49	20,46	20,42	20,37	20,29
Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Pag	20,51	20,48	20,44	20,39	20,31
Murska Sobota, Ormož, Ptuj , Krapina, Karlovac, Rab	20,53	20,50	20,46	20,41	20,33
Maribor , Rogaška Slatina, Celje, Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,55	20,52	20,48	20,43	20,35
Dravograd, Slovenj Gradec, Mežica, Ljubljana , Rijeka, Pula	20,57	20,54	20,50	20,45	20,37
Kranj, Postojna, Koper, Rovinj	20,59	20,56	20,52	20,47	20,39
Jesenice , Kranjska Gora, Gorica	21,01	20,58	20,54	20,49	20,41

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U AVGUSTU 2011. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Strumica	19,42	19,33	19,22	19,08
Radoviš, Đevđelija	19,44	19,35	19,24	19,10
Pirot , Kavadarci	19,46	19,37	19,26	19,12
Vranje, Kumanovo, Veles, Prilep, Bitola	19,48	19,39	19,28	19,14
Kladovo, Negotin, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Skoplje , Tetovo, Ohrid	19,50	19,41	19,30	19,16
Bor, Paraćin, Kruševac , Priština, Prizren, Debar	19,52	19,43	19,32	19,18
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica	19,54	19,45	19,34	19,20
Vršac, Kovin, Požarevac, Smederevo, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,56	19,47	19,36	19,22
Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandjelovac, Čačak, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	19,58	19,49	19,38	19,24
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Valjevo, Užice, Pljevlja, Bar	20,00	19,51	19,40	19,26
Senta, Bečež, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Foča, Zelenika	20,02	19,53	19,42	19,28
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Bijeljina, Loznica, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,04	19,55	19,44	19,30
Sombor , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet	20,06	19,57	19,46	19,32
Beli Manastir , Osijek , Dobož, Zenica, Pelješac	20,08	19,59	19,48	19,34
Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Jajce, Livno, Brač, Hvar, Korčula	20,10	20,01	19,50	19,36
Virovitica, Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	20,12	20,03	19,52	19,38
Bjelovar, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,14	20,05	19,54	19,40
Koprivnica, Sisak, Bihać, Biograd	20,16	20,07	19,56	19,42
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Gospić, Zadar, Dugi Otok	20,18	20,09	19,58	19,44
Maribor , Ptuj, Rogaška Slatina, Krapina, Karlovac, Rab, Pag	20,20	20,11	20,00	19,46
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,22	20,13	20,02	19,48
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Postojna, Rijeka	20,24	20,15	20,04	19,50
Jesenice, Kranj, Koper, Rovinj, Pula	20,26	20,17	20,06	19,52
Kranjska Gora , Gorica	20,28	20,19	20,08	19,54

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U SEPTEMBRU 2011. GODINE

MESTO	DATUM				
	2.	9.	16.	23.	30.
Strumica	19,00	18,50	18,37	18,24	18,11
Pirot , Radoviš, Đevđelija	19,02	18,52	18,39	18,26	18,13
Kladovo, Negotin , Zaječar, Knjaževac, Leskovac, Vranje, Kavadarci	19,04	18,54	18,41	18,28	18,15
Bor, Niš , Kumanovo, Skoplje, Veles, Prilep, Bitola	19,06	18,56	18,43	18,30	18,17
Vršac, Požarevac, Jagodina , Paraćin, Kruševac, Priština, Tetovo, Ohrid	19,08	18,58	18,45	18,32	18,19
Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo, Smederevska Palanka, Arandjelovac, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Đakovica, Kosovska Mitrovica, Prizren, Debar	19,10	19,00	18,47	18,34	18,21
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Peć	19,12	19,02	18,49	18,36	18,23
Senta, Bečež, Novi Sad , Ruma, Šabac, Valjevo, Užice, Berane, Kolašin	19,14	19,04	18,51	18,38	18,25
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Pljevlja, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,16	19,06	18,53	18,40	18,27
Sombor , Osijek, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Foča, Zelenika	19,18	19,08	18,55	18,42	18,29
Beli Manastir , Sarajevo , Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,20	19,10	18,57	18,44	18,31
Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Doboj, Zenica, Mostar, Metković, Mljet	19,22	19,12	18,59	18,46	18,33
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Jajce, Pelješac	19,24	19,14	19,01	18,48	18,35
Koprivnica, Bjelovar, Prijedor , Livno, Brač, Hvar, Korčula	19,26	19,16	19,03	18,50	18,37
Murska Sobotica, Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Drvar, Knin, Split, Vis	19,28	19,18	19,05	18,52	18,39
Maribor , Ptuj, Rogaška Slatina, Krapina, Zagreb , Slunj, Bihać, Šibenik, Biograd	19,30	19,20	19,07	18,54	18,41
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Karlovac, Gospić, Zadar, Dugi Otok	19,32	19,24	19,09	18,56	18,43
Dravograd, Mežica, Crikvenica, Krk, Rab, Pag	19,34	19,26	19,11	18,58	18,45
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rijeka, Cres, Lošinj	19,36	19,28	19,13	19,00	18,47
Kranjska gora, Gorica, Koper, Rovinj, Pula	19,38	19,30	19,15	19,02	18,49

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.